

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik og forskellige andre love

(Karantæneordning i ydelsessystemet for bandekriminelle m.v.)

§ 1

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 269 af 21. marts 2017, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 1000 af 30. august 2015, § 8 i lov nr. 674 af 8. juni 2017, § 6 i lov nr. 551 af 29. maj 2018 og senest ved § 1 i lov nr. 743 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 10 e, 1. pkt. indsættes efter »kontanthjælp«: »eller hvis en person anmoder om revalideringsydelse efter kapitel 6, ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 a eller 6 b eller ledighedsydelse efter kapitel 7«.

2. Efter § 10 g indsættes i *kapitel 3*:

»§ 10 h. En person kan alene modtage ydelser efter denne lovs kapitel 4, 6, 6 a, 6 b eller 7 med et niveau, der svarer til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Stk. 2. Perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af straf som følge af en dom, jf. stk. 1. Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem en dom, jf. stk. 1, og afsoningen, medregnes denne periode i perioden efter stk. 1.

§ 10 i. For personer, der er omfattet af § 10 h, stk. 1, og som modtager uddannelses- eller kontanthjælp, finder §§ 13 f, 13 g, 25 b-25 e, 26 og 34 tilsvarende anvendelse som for modtagere af integrationsydelse efter § 22.

Stk. 2. For personer, der modtager ledighedsydelse og er omfattet af § 10 h, stk. 1, får § 74 a, stk. 4, først virkning, når personen igen kan modtage ledighedsydelse efter sætterne i § 74 a, stk. 2 eller 3.«

3. I § 11, stk. 3, 1. pkt. ændres »7 år inden for de seneste 8 år, jf. dog stk. 4-6« til »9 år inden for de seneste 10 år, jf. dog stk. 4-10«.

4. § 11, stk. 6, ophæves, og i stedet indsættes efter stk. 5 som nye stykker:

»Stk. 6. Ved beregning af opholdsperioden efter stk. 3, 2. pkt., kan en person, der ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, ikke medregne en karantæneperiode på 3 år. I den 3-årige karantæneperiode efter 1. pkt. udbetales integrationsydelse efter § 22, stk. 2 eller 3.

Stk. 7. Den 3-årige karantæneperiode nævnt i stk. 6 regnes fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a. Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem en dom, jf. stk. 6, og afsoningen, medregnes denne periode i perioden efter stk. 6.

Stk. 8. Retten til uddannelseshjælp eller kontanthjælp er tillige betinget af, at personen har haft ordinær beskæftigelse her i riget i en periode, som sammenlagt svarer til fuldtidsbeskæftigelse i 2 år og 6 måneder inden for de seneste 10 år. 1. pkt. finder anvendelse for udlændinge, der på baggrund af indrejse fra udlandet er blevet folkeregistreret her i riget med virkning fra den 1. januar 2008 eller senere, og som ikke tidligere har været folkeregistreret her i riget, samt for personer, der er blevet folkeregistreret som indrejst fra udlandet i riget med virkning fra den 1. januar 2008 eller senere efter udlandsophold i mere end 12 på hinanden følgende måneder. Stk. 3, 4. og 5. pkt. finder tilsvarende anvendelse for opgørelsen af de 12 måneder, der er nævnt i 2. pkt. Beskæftigelseskravet efter 1. pkt. kræves alene opfyldt én gang, uanset om personen løbende modtager uddannelses- eller kontanthjælp eller genansøger herom.

Stk. 9. For personer uden fastsat arbejdstid og for personer beskæftiget ved selvstændig virksomhed foretages opgørelse af beskæftigelse efter stk. 8, ved at anvende omregningssatsen i § 13 f, stk. 15. Ved omregning benyttes den omregningssats, som er gældende for det kalenderår, hvor indkomsten er indberettet til indkomstregisteret, eller det indkomstår, som årsopgørelsen dækker.

Stk. 10. Kravet om, at personen skal have opholdt sig lovligt her i riget i sammenlagt 9 år inden for de seneste 10 år, og kravet om ordinær fuldtidsbeskæftigelse i 2 år og 6 måneder inden for de seneste 10 år gælder ikke for EU/EØS-borgere, i det omfang disse efter EU-retten er berettigede til hjælpen. Endvidere gælder kravet om ordinær fuldtidsbeskæftigelse her i riget i 2 år og 6 måneder inden for de seneste 10 år ikke for førtidspensionister, der ikke modtager fuld førtidspension efter lov om social pension på grund af betingelserne om optjening eller af en tilsvarende pension fra et andet EU/EØS-land, eller for personer, der har nået folkepensionsalderen, jf. lov om social pension.«

Stk. 7 bliver herefter stk. 11.

5. I § 11, stk. 7, 3. pkt., som bliver stk. 11, 3. pkt., indsættes efter »stk. 3«: »og beskæftigelseskravet i stk. 8«.

6. I § 27, stk. 1, ændres »opholdskravet i § 11, stk. 3,« til: »betingelserne i § 11, stk. 3 og 8, jf. dog § 11, stk. 10, 2. pkt.,«.

7. I § 91, stk. 3, ændres »§ 10 f« til:»§§ 10 f og 10 h«.

8. I § 94 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Når der som følge af afgørelse eller dom skal efterbetales en ydelse, der dækker samme tidsrum og samme formål som en udbetalt ydelse efter denne lov, skal kommunen modregne den udbetalte hjælp, før et eventuelt tilbagebetalingskrav kan opgøres. I opgørelsen indgår ydelserne, før der indbetales skat.«

Stk. 3-4 bliver herefter stk. 4-5.

9. I § 95, stk. 2, indsættes efter »kravet«: »,jf. dog stk. 3«.

10. I § 95 indsættes som *stk.3*:

»stk. 3. Stk. 2 finder ikke anvendelse for tilbagebetalingskrav vedrørende hjælp til boligindskud eller hvad der ligestilles hermed, jf. § 92, stk. 1, 2. pkt.«.

§ 2

I lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1208 af 17. november 2017, som ændret ved § 33 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, § 12 i lov nr. 278 af 17. april 2018, § 1 i lov nr. 442 af 8. maj 2018, § 2 i lov nr. 553 af 29. maj 2018, § 3 i lov nr. 558 af 29. maj 2018 og § 6 i lov nr. 701 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 31, stk. 4 og i § 32 c, stk. 2, ændres »§ 46 d« til: »§§ 46 d eller 46 f«.

2. Efter § 46 e indsættes:

»§ 46 f. Pensionen efter §§ 31 eller 32 c kan i en periode på 3 år højst udgøre et beløb, der svarer til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Stk. 2. Perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af straf som følge af en dom, jf. stk. 1. Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem en dom, jf. stk. 1, og afsoningen, medregnes denne periode i perioden efter stk. 1.

Stk. 3. Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt pension i perioden nævnt i stk. 1, hvis den udbetalte pension overstiger integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik i 3-årsperioden.«

§ 3

I lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1209 af 17. november 2017, som ændret ved § 32 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, § 13 i lov nr. 278 af 17. april 2018, § 4 i lov nr. 558 af 29. maj 2018 og § 7 i lov nr. 701 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 29, stk. 5, ændres »§ 45 d« til: »§§ 45 d eller 45 f«.

2. Efter § 45 e indsættes:

»§ 45 f. Det beregnede grundbeløb og pensionstillæg, jf. § 29, kan i en periode på 3 år højst udgøre et beløb, der svarer til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Stk. 2. Perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af straf som følge af en dom, jf. stk. 1. Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem en dom, jf. stk. 1, og afsoningen, medregnes denne periode i perioden efter stk. 1.

Stk. 3. Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt pension i perioden nævnt i

stk. 1, hvis den udbetalte pension overstiger integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik i 3-årsperioden.«

§ 4

I lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 707 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 70 f, stk. 7, ændres »§ 70 l« til: »§§ 70 l eller 70 m«.

2. I § 70 g, stk. 6, ændres »§ 70 l« til: »§§ 70 l eller 70 m«.

3. Efter § 70 l indsættes:

»§ 70 m. Tilskud efter §§ 70 f og 70 g kan i en periode på 3 år højst udbetales på et niveau, der svarer til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Stk. 2. Perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af straf som følge af en dom, jf. stk. 1. Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem en dom, jf. stk. 1, og afsoningen, medregnes denne periode i perioden efter stk. 1.

Stk. 3. Kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 70 f og 70 g, der overstiger integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, i perioden i stk. 1.«

§ 5

I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 225 af 20. marts 2018, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 87 a indsættes i *kapitel 13*:

»§ 87 b. Et medlem er udelukket fra at få udbetalt dagpenge, feriedagpenge og efterløn i en periode på 3 år, hvis medlemmet ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Stk. 2. Perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor medlemmet løslades efter afsoning af straf som følge af en dom, jf. stk. 1. Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem en dom, jf. stk. 1, og afsoningen, medregnes denne periode i perioden efter stk. 1.

Stk. 3. Arbejdsløshedskassen skal træffe afgørelse om, at et medlem, der har modtaget dagpenge, feriedagpenge eller efterløn, som medlemmet ikke var berettiget til efter stk. 1, skal betale ydelsesbeløbet tilbage.«

§ 6

I barselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 827 af 23. juni 2017, som ændret ved § 1 i lov nr. 288 af 29. marts 2017, § 4 i lov nr. 1669 af 26. december 2017, lov nr. 59 af 30. januar 2018 og § 2 i lov nr. 701 af 8. juni 2018, foretages følgende ændring:

1. Efter § 49 b indsættes:

»§ 49 c. En person har ikke ret til dagpenge efter denne lov i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Stk. 2. Perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af straf som følge af en dom, jf. stk. 1. Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem en dom, jf. stk. 1, og afsoningen, medregnes denne periode i perioden efter stk. 1.

Stk. 3. Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om, at en person, der har modtaget dagpenge efter denne lov, som personen ikke var berettiget til efter stk. 1, skal betale dagpengene tilbage.«

§ 7

I lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 38 af 19. januar 2018, som ændret ved § 3 i lov nr. 701 af 8. juni 2018, § 3 i lov nr. 707 af 8. juni 2018 og § 3 i lov nr. 739 af 8. juni 2018, foretages følgende ændring:

1. Efter § 71 b indsættes:

»§ 71 c. En person har ikke ret til sygedagpenge fra kommunen i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Stk. 2. Perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af straf som følge af en dom, jf. stk. 1. Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem en dom, jf. stk. 1, og afsoningen, medregnes denne periode i perioden efter stk. 1.

Stk. 3. Kommunen skal træffe afgørelse om, at en person, der har modtaget sygedagpenge fra kommunen, som personen ikke var berettiget til efter stk. 1, skal betale sygedagpengene tilbage.«

§ 8

I lov om fleksydelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1121 af 17. september 2015, som bl.a. ændret ved § 7 i lov nr. 674 af 8. juni 2017 og senest ved § 2 i lov nr. 1540 af 19. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. § 22, *stk. 7*, ophæves.

Stk. 8-13 bliver herefter stk. 7-12.

2. § 22 a, *stk. 3*, ophæves.

3. Efter § 22 a indsættes:

»§ 22 b. En person er udelukket fra at få udbetalt fleksydelse i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Stk. 2. Perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af straf som følge af en dom, jf. stk. 1. Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem en dom, jf. stk. 1, og afsoningen, medregnes denne periode i perioden efter stk. 1.«

4. I § 27 indsættes som *stk. 2* og *3*:

»*Stk. 2.* Udbetaling Danmark skal som følge af en dom, jf. § 22, *stk. 5*, træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksydelse for de dage, hvor personen er dømt for overtrædelse af de bestemmelser, der er nævnt i § 22, *stk.*

5. Det gælder, uanset om Udbetaling Danmark tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af fleksydelse for samme periode.

Stk. 3. Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om, at en person, der har modtaget fleksydelse, som personen ikke var berettiget til efter § 22 a, stk. 1, eller § 22 b, stk. 1, skal betale fleksydelsen tilbage.«

§ 9

I lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 188 af 8. marts 2018, som ændret ved § 4 i lov nr. 442 af 8. maj 2018 og § 1 i lov nr. 703 af 8. juni 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 12 f ændres »stk. 5« til: »stk. 6«.

§ 10

I lov om Udbetaling Danmark, jf. lovbekendtgørelse nr. 1507 af 6. december 2016, som ændret senest ved § 16 i lov nr. 674 af 8. juni 2017 og § 2 i lov nr. 743 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 12 i indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Udbetaling Danmark skal samkøre eller sammenstille oplysninger om personer, der ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, med oplysninger fra indkomstregisteret og med nødvendige indtægtsoplysninger fra andre registre, herunder fra andre myndigheder, med henblik på kontrol af, om personerne uberettiget har fået udbetalt en offentlig ydelse i den 3-årige periode, hvor de som følge af dommen er udelukket fra at modtage eller har en begrænset ret til at modtage offentlige ydelser.«

Stk. 2-8 bliver herefter stk. 3-9.

2. I § 12 i, stk. 2, der bliver stk. 3, ændres »11-årig« til: »13-årig«, og efter »afgørelse om tilbagebetaling efter § 91, stk. 1, nr. 5, i lov om aktiv socialpolitik« indsættes: »eller ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a«.

3. I § 12 i, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1 og 3«.

4. I § 12 i, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 3« til: »stk. 4«, og som 3. pkt. indsættes:

»Kriminalforsorgen skal endvidere underrette Udbetaling Danmark ved løsladelse af en person, der afsoner ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.«

5. § 12 i, stk. 5, der bliver stk. 6, affattes således:

»Udbetaling Danmark skal videregive resultaterne af samkøringen eller sammenstillingen efter stk. 1-3 til en myndighed, der udbetaler en ydelse til en person i perioden med udelukkelse fra eller begrænset ret til offentlige ydelser.«

6. I § 12 i, stk. 6, der bliver stk. 7, ændres »efter stk. 1« til: »efter stk. 1-3«, og », der er omfattet af en afgørelse som nævnt i stk. 1 og 2« ændres til: »i perioden med udelukkelse fra eller begrænset ret til offentlige ydelser«.

7. I § 12 i, stk. 7, der bliver stk. 8, ændres »stk. 5« til: »stk. 6«.

8. I § 12 i, stk. 8, der bliver stk. 9, ændres »stk. 1-7« til: »stk. 1-8«.

§ 11

I lov nr. 743 af 8. juni 2018 om ændring af lov om aktiv social politik, lov om Udbetaling Danmark og udlændingeloven (Indførelse af beskæftigelseskrav for ret til uddannelses- og kontanthjælp og forlængelse af opholdskravet samt ophævelse af bestemmelsen om opholdstilladelse på baggrund af arbejdsmarkedstilknytning), foretages følgende ændringer:

1. § 1, nr. 1-5 og § 2, nr. 1, ophæves.

§ 12

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2019.

Stk. 2. Loven finder ikke anvendelse for domme, der vedrører forhold begået inden lovens ikrafttræden.

Stk. 3. Denne lovs § 1, nr. 3, og § 11, stk. 8, i lov om aktiv socialpolitik, som indsat ved denne lovs § 1, nr. 4, finder ikke anvendelse for personer, der modtager uddannelseshjælp eller kontanthjælp ved lovens ikrafttræden, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Har udbetalingen af uddannelseshjælp eller kontanthjælp efter lovens ikrafttræden været ophørt i 2 hele kalendermåneder eller derover, og ansøges der igen om ydelse, skal de ansøgere, der er nævnt i stk. 3, opfylde § 11, stk. 3 og 8 i lov om aktiv socialpolitik som indsat ved denne lovs § 1, nr. 3 og 4, ved den fornyede ansøgning fra den 1. januar 2019.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1.	Indledning
2.	Lovforslagets hovedindhold
2.1.	Automatisk karantæneordning i ydelsessystemet for dømte bandekriminelle
2.1.1.	Gældende ret
2.1.1.1.	Udbetaling af offentlige forsørgelsesydelse
2.1.1.1.1.	Udbetaling af ydelser efter lov om aktiv socialpolitik
2.1.1.1.2.	Udbetaling af folkepension og førtidspension
2.1.1.1.3.	Udbetaling af fleksløntilskud eller støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed

2.1.1.1.4.	Udbetaling af arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn
2.1.1.1.5.	Udbetaling af barselsdagpenge
2.1.1.1.6.	Udbetaling af sygedagpenge
2.1.1.1.7.	Udbetaling af fleksydelse
2.1.1.2.	Bestemmelser i straffeloven om bandekriminalitet
2.1.1.3.	Regler om Udbetaling Danmarks registrering og videregivelse af oplysninger
2.1.2.	Ministeriets overvejelser
2.1.3.	De foreslåede ordninger
2.1.3.1.	Nedsættelse af visse ydelse til integrationsydelsesniveau i 3 år
2.1.3.1.1.	Nedsættelse af ydelser efter lov om aktiv socialpolitik
2.1.3.1.2.	Nedsættelse af folkepension og førtidspension
2.1.3.1.3.	Nedsættelse af fleksløn tilskud eller støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed
2.1.3.2.	Beregning af opholdsperioden efter lov om aktiv socialpolitik
2.1.3.2.1.	Indførelse af en karantæneperiode på 3 år, hvor integrationsydelsesmodtagerens opholdstid i Danmark ikke medregnes i det opholdskrav, der efter § 11, stk., i lov om aktiv socialpolitik gælder for at overgå fra integrationsydelse til uddannelses- eller kon- tanthjælp
2.1.3.3.	Udelukkelse fra visse ydelser i 3 år
2.1.3.3.1.	Udelukkelse fra udbetaling af arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn
2.1.3.3.2.	Udelukkelse fra udbetaling af dagpenge efter barselsloven
2.1.3.3.3.	Udelukkelse fra udbetaling af sygedagpenge fra kommunen
2.1.3.3.4.	Udelukkelse fra udbetaling af fleksydelse
2.1.3.4.	Registrering hos og videregivelse af oplysninger fra Udbetaling Danmark
2.1.3.5.	Adgang for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering til at indhente oplysninger om myndighedernes sagsbehandling på baggrund af resultat af registersamkøring
2.1.3.6.	Forholdet til grundloven og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention
2.1.3.6.1.	Forholdet til grundlovens § 73
2.1.3.6.2.	Forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6
2.1.3.6.3.	Forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 14
2.1.3.6.4.	Forholdet til artikel 1 i 1. Tillægsprotokol til Den Europæiske Menneskerettighedskon- vention om ejendomsretten
2.2.	Ændring af tilbagebetalingsreglerne i lov om aktiv socialpolitik i tilfælde, hvor der er ydte hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, og en borger får medhold i en klagesag om ret til en anden ydelse med tilbagevirkende kraft for samme periode
2.2.1.	Gældende ret
2.2.2.	Ministeriets overvejelser
2.2.3.	Den foreslåede ordning
2.3	Ændring af bortfaldsreglerne i lov om aktiv socialpolitik for tilbagebetalingskrav ved- rørende hjælp til boligindskud eller hvad der kan ligestilles hermed
2.3.1.	Gældende ret

2.3.2.	Ministeriets overvejelser
2.2.3.	Den foreslåede ordning
3.	Ligestillingsmæssige konsekvenser
4.	Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner
5.	Implementeringskonsekvenser for stat, kommune og regioner
6.	Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
7.	Administrative konsekvenser for borgerne
8.	Miljømæssige konsekvenser
9.	Forholdet til EU-retten
10.	Hørte myndigheder og organisationer
11.	Sammenfattende skema

1. Indledning

Det fremgår af Aftale om finansloven for 2018, som er indgået mellem regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Dansk Folkeparti, at dømte bandekriminelle skal have begrænset deres adgang til offentlige ydelser. Regeringen og Dansk Folkeparti har efterfølgende i aftale af 15. maj 2018 præciseret, at dømte bandekriminelle skal have begrænset deres adgang til offentlige ydelser i en karantæneperiode på 3 år.

Baggrunden for aftalen er bandekonflikten, hvor grupperinger af bander i åbenlys konflikt anvender skydevåben på offentlig gade og vej, og hvor der i flere tilfælde er forvoldt livstruende skade på uskyldigt forbi-passerende. Dette er en alvorlig trussel mod den offentlige sikkerhed og orden.

Som følge af aftalen skal bandekriminelle, som ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, fordi lovovertrædelsen har baggrund i eller er egnet til at fremkalde en konflikt mellem grupper af personer, hvor der som led i konflikten anvendes skydevåben m.v., fremover omfattes af en karantæneordning i ydelsessystemet.

Karantæneordningen i ydelsessystemet medfører for det første, at den dømte i en treårig karantæneperiode efter udstået straf højst vil kunne modtage følgende ydelser på integrationsydelsesniveau:

- Uddannelseshjælp, kontanthjælp, revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse i ressourceforløb, ressourceforløbsydelse i jobafklaringsforløb og ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik.
- Pension efter lov om social pension.
- Pension efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.
- Fleksløntilskud efter § 70 f og tilskud til selvstændig virksomhed efter § 70 g i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

For det andet medfører karantæneordningen, at hvis den dømte ikke opfylder opholdskravet i § 11, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik, vil der ved beregning af optjening af retten til uddannelseshjælp eller kontanthjælp, ikke kunne medregnes en karantæneperiode på 3 år.

For det tredje vil den dømte blive udelukket fra følgende ydelser i en treårig karantæneperiode efter udstået straf:

- Arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge og efterløn efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.
- Dagpenge efter barselsloven.
- Sygedagpenge fra kommunen efter lov om sygedagpenge.
- Fleksydelse efter lov om fleksydelse.

Udbetaling Danmark udvikler og vedligeholder et register, hvor dømte bandekriminelles indkomst efter afsoning overvåges i karantæneperioden. Hvis der bliver udbetalt en offentlig forsørgelsesydelse i strid med den foreslåede karantæneordning, vil den udbetalende myndighed eller arbejdsløshedskasse modtage underretning fra Udbetaling Danmark og efterfølgende nedsætte eller stoppe ydelsen og kræve uretmæssigt modtaget ydelse tilbagebetalt.

Ud over den foreslåede karantæneordning for bandekriminelle foreslås ændringer i tilbagebetalingsreglerne i lov om aktiv socialpolitik.

Den ene ændring betyder, at kommunerne fremover skal opgøre borgerens krav ved en ændring fra hjælp efter lov om aktiv socialpolitik til f.eks. sygedagpenge, inden der skal ske skatteindeholdelse. Dette gælder i sager, hvor en borger har vundet en klagesag, og f.eks. har haft ret til sygedagpenge i stedet for kontanthjælp. Opgørelsen skal ske inden skatteindeholdelsen for at sikre, at der ikke opstår u hensigtsmæssige tilbagebetalingskrav mod borgere. I dag er det sådan, at i de tilfælde, hvor en borger får medhold i en klagesag, og som følge deraf skal have sygedagpenge i stedet for kontanthjælp for en bagudliggende periode, og hvor opgørelsen skal ske på tværs af skatteår, får borgeren i første omgang en regning, som skal betales med det samme, selv om borgeren har penge til gode. Den endelige udbetaling af borgerens tilgodehavende sker først ved slutligningen af det pågældende skatteår, hvor borgeren vil få den indbetalte skat af kontanthjælpen retur.

Den anden ændring betyder, at den særlige bortfaldsregel i lov om aktiv socialpolitik fremover ikke skal omfatte hjælp til boligindskud eller hvad der kan ligestilles hermed. Den foreslåede ændring skal sikre, at personer der modtager hjælp til boligindskud, og fraflytter senere end 3 år efter tildelingen af hjælpen, ikke kan få udbetalt indskuddet og beholde det med henvisning til, at tilbagebetalingskravet var bortfaldet.

2. Lovforslagets hovedindhold

2.1. Automatisk karantæneordning i ydelsessystemet for dømte bandekriminelle

2.1.1. Gældende ret

2.1.1.1. Udbetaling af offentlige forsørgelsesydelse

Lovforslaget retter sig mod udbetaling af offentlige forsørgelsesydelse efter lov om aktiv socialpolitik samt udbetaling af folkepension, førtidspension, fleksløn tilskud, støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed, arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge, efterløn, barselsdagpenge, sygedagpenge og fleksydelse

Nedenfor redegøres for de gældende regler på de forskellige ydelsesområder.

2.1.1.1.1. Udbetaling af ydelse efter lov om aktiv socialpolitik

Efter § 11, stk. 1 og 2, i lov om aktiv socialpolitik yder kommunen hjælp i form af integrationsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp, tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og tilbud i medfør af integrationsprogrammet efter integrationsloven.

Det er en betingelse for at få hjælpen,

- 1) at ansøgeren har været ude for ændringer i sine forhold, f.eks. i form af sygdom, arbejdsløshed eller samlivsophør,
- 2) at ændringerne bevirker, at ansøgeren ikke har mulighed for at skaffe det nødvendige til sin egen eller familiens forsørgelse, og
- 3) at behovet ikke kan dækkes gennem andre ydelser.

Efter lovens § 11, stk. 3, er det endvidere en betingelse for at modtage uddannelses- eller kontanthjælp, at personen lovligt har opholdt sig her i riget i sammenlagt 7 år inden for 8 år. I beregningen af perioden på 7 år inden for 8 år indgår perioder, hvor personen har haft folkeregisteradresse her i riget, medmindre særlige grunde fører til et andet resultat. Ophold i udlandet i perioder på sammenlagt højst 2 måneder pr. kalenderår i forbindelse med ferie, studierejser, tjeneste- og forretningsrejser m.v. ligestilles med ophold her i riget, hvis personen har beholdt sin bopæl her i riget.

Kravet om, at personen skal have opholdt sig lovligt her i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år, gælder ikke for EU-/EØS-borgere, i det omfang disse efter EU-retten er berettigede til hjælpen, jf. lovens § 11, stk. 6.

Ved § 8 i lov nr. 674 af 8. juni 2017 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Blokering af hjemmesider og stop af offentlige ydelser til fremmedkrigere), blev der indsat en bestemmelse i § 11, stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik, hvorefter der ved beregning af opholdsperioden efter § 11, stk. 3, 1. og 2. pkt., for en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet eller straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v., og som for den periode, som dommen omfatter, har modtaget integrationsydelse, ikke kan medregnes en karantæneperiode på 3 år.

Med § 1, nr. 1-4 i lov nr. 743 af 8. juni 2018, er § 11, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik, ændret, og § 11, stk. 6-8 i lov om aktiv socialpolitik nyaffattet. Ændringen og nyaffattelserne indebærer, at det gældende opholdskrav på sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år ændres til et krav om sammenlagt 9 års ophold inden for de seneste 10 år, og at der indføres et krav om fuldtidsbeskæftigelse i 2 år og 6 måneder inden for de seneste 10 år. Lov nr. 743 af 8. juni 2018 træder i kraft den 1. januar 2019.

Efter § 23, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik modtager uddannelsesparate og aktivitetsparate personer under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse uddannelseshjælp.

Det fremgår af § 23, stk. 2, at uddannelseshjælpen i 2018 udgør et månedligt beløb på

- a) 12.364 kr. for personer, der forsørger eget barn i hjemmet og har erhvervet ret til ekstra børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag,
- b) 8.653 kr. for personer, der forsørger eget barn i hjemmet og ikke har erhvervet ret til ekstra børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag,
- c) 11.282 kr. for kvinder, der er gravide og har passeret 12. svangerskabsuge, eller for personer, der ikke bor hos en eller begge forældre og har en dokumenteret psykisk lidelse som anført i litra d,
- d) 14.993 kr. for personer, der har en dokumenteret psykisk lidelse, der er diagnosticeret som skizofreni, skizotypisk sindslidelse, vedvarende psykotisk tilstand, korterevarende psykotisk tilstand, skizoaffektiv lidelse, uspecificeret ikke organisk betinget psykose og emotionelt ustabil personlighedsstruktur af borderlinetype, og har forsørgelsespligt over for børn,

- e) 6.182kr. for personer, der er fyldt 25 år og ikke bor hos en eller begge forældre, og for personer under 25 år, der ikke bor hos en eller begge forældre, og
- f) 2.664 kr. for personer, der er fyldt 25 år og bor hos en eller begge forældre, og for personer under 25 år, der bor hos en eller begge forældre.

Det fremgår af § 24, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen efter 3 måneder yder et aktivitetstillæg til uddannelseshjælpen til en person, der er visiteret som aktivitetsparat og deltager eller ønsker at deltage i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Efter lovens § 24, stk. 2, yder kommunen et barselstillæg med et beløb, der svarer til et aktivitetstillæg til personer, der er visiteret som uddannelsesparate, og som har ret til fravær ved graviditet, barsel og adoption, i det omfang der under fravær efter bestemmelserne i barsellovens § 6, stk. 1 og 2, § 7, § 8, stk. 1-6, § 9, § 13 og § 14, stk. 1 og 2, er ret til dagpenge ved graviditet, barsel og adoption.

Det fremgår af lovens § 24, stk. 3, at aktivitetstillægget i 2018 udgør et månedligt beløb på mellem 844 kr. og 8.618 kr., afhængigt af bl.a. ydelsesniveau og alder.

Efter § 25, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik modtager personer, som er fyldt 30 år, og jobparate og aktivitetsparate personer under 30 år med en erhvervskompetencegivende uddannelse kontanthjælp.

Det følger af § 25, stk. 2, at kontanthjælpen i 2018 til personer, der er fyldt 30 år, udgør et månedligt beløb på

- 1) 14.993 kr. for personer, som har forsørgelsespligt over for børn, og
- 2) 11.282 kr. for andre personer.

Efter lovens § 25, stk. 3, udgør kontanthjælpen i 2018 til personer under 30 år et månedligt beløb på

- a) 14.331 kr. for personer, der forsørger eget barn i hjemmet og har erhvervet ret til ekstra børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag,
- b) 10.026 kr. for personer, der forsørger eget barn i hjemmet og ikke har erhvervet ret til ekstra børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag,
- c) 11.282 kr. for kvinder, der er gravide og har passeret 12. svangerskabsuge, og for personer, der ikke bor hos en eller begge forældre og har en dokumenteret psykisk lidelse som anført i litra d,
- d) 14.993 kr. for personer, der har en dokumenteret psykisk lidelse, der er diagnosticeret som skizofreni, skizotypisk sindslidelse, vedvarende psykotisk tilstand, korterevarende psykotisk tilstand, skizoaffektiv lidelse, uspecificeret ikke organisk betinget psykose og emotionelt ustabil personlighedsstruktur af borderlinetype, og har forsørgelsespligt over for børn,
- e) 7.272 kr. for personer, der er fyldt 25 år og ikke bor hos en eller begge forældre, og for personer under 25 år, der ikke bor hos en eller begge forældre, og
- f) 3.509 kr. for personer, der er fyldt 25 år og bor hos en eller begge forældre, og for personer under 25 år, der bor hos en eller begge forældre.

Efter lovens § 25, stk. 7, yder kommunen efter 3 måneder et aktivitetstillæg til kontanthjælpen til en person under 30 år, der er visiteret som aktivitetsparat og deltager i eller ønsker at deltage i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det følger af lovens § 25, stk. 8, at kommunen yder et barselstillæg med et beløb, der svarer til et aktivitets-tillæg, jf. stk. 9, nr. 1-4, til personer under 30 år, der er visiteret som jobparate, og som har ret til fravær ved graviditet, barsel og adoption, i det omfang der under fravær efter bestemmelserne i barselslovens § 6, stk. 1 og 2, § 7, § 8, stk. 1-6, § 9, § 13 og § 14, stk. 1 og 2, er ret til dagpenge ved graviditet, barsel og adoption.

Aktivitetstillægget udgør i 2018 et månedligt beløb på mellem 662 kr. og 7.774 kr., afhængigt af bl.a. andet ydelsesniveau og alder. Dette følger af lovens § 25, stk. 9.

Det følger af lovens § 25 a, stk. 1, at kommunen kan yde op til 1 måneds engangshjælp til personer, der ikke opfylder betingelserne i § 13 b, indtil de har ret til en hel måneds integrationsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp. Engangshjælpen ydes fra ansøgningstidspunktet, og indtil ansøgeren får udbetalt integrationsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp. Engangshjælpen kan højst udgøre 6.030 kr. i 2018, idet den dog for personer under 25 år, som bor hos en eller begge forældre, højst kan udgøre 2.998 kr. i 2018.

Efter § 27 i lov om aktiv socialpolitik udgør hjælpen for personer, der opfylder opholdskravet i § 11, stk. 3, et månedligt beløb, der svarer til, hvad der ydes en gift folkepensionist uden andre indtægter end folkepensionen, til personer,

- 1) der har nået efterlønsalderen som fastsat i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., og
- 2) som ikke kan få pension på grund af betingelserne om optjening.

Dette beløb udgør i 2018 9.570 kr. Der ydes en månedlig støtte på 3.032 kr. (2018) til børn under 18 år, hvis personen ikke er berettiget til børnetilskud. Der ydes et støttebeløb pr. familie uanset antallet af børn.

§ 27, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik er med § 1, nr. 5, i lov nr. 743 af 8. juni 2018 konsekvensændret som følge af indførelsen af et krav om fuldtidsbeskæftigelse i 2 år og 6 måneder inden for de seneste 10 år, jf. § 1, nr. 2, i lov nr. 743 af 8. juni 2018, som træder i kraft den 1. januar 2019.

Efter § 27 a i lov om aktiv socialpolitik kan hjælpen til personer, der ikke modtager fuld førtidspension efter lov om social pension på grund af betingelserne om optjening, pr. måned højst udgøre det beløb, der ville kunne udbetales, hvis ansøgeren havde været berettiget til fuld førtidspension. For personer, der ikke opfylder opholdskravet i § 11, stk. 3, kan hjælpen pr. måned højst udgøre et beløb, der svarer til integrationsydelsen, jf. § 22.

Efter de gældende regler i § 26, stk. 1, får ægtepar, der modtager integrationsydelse, uddannelses- eller kontanthjælp, hjælpen beregnet som summen af de beløb, som hver af ægtefællerne er berettiget til efter §§ 22-25.

Er en person, der modtager integrationsydelse, gift eller samlevende med en person, der modtager uddannelseshjælp eller kontanthjælp, nedsættes uddannelseshjælpen eller kontanthjælpen, således at de to forsørgelsesydelse sammenlagt svarer til uddannelseshjælpen eller kontanthjælpen, dog således at begge mindst modtager det beløb, de hver ville have modtaget i integrationsydelse og danskbonus, såfremt integrationsydel-sesmodtageren var berettiget til tillægget, jf. § 22, stk. 2 og 4. Dette følger af § 26, stk. 2.

Hvis en person, der modtager uddannelseshjælp eller kontanthjælp, er omfattet af § 10 f, stk. 1, om karantæne i ydelsessystemet for dømte fremmedkrigere, er gift med en anden uddannelses- eller kontanthjælpsmod-

tager, vil ægteparret efter § 10 g, stk. 1, få beregnet hjælp efter § 26, stk. 2, således at ægteparret mindst modtager det beløb, de hver ville have modtaget i integrationsydelse, jf. § 22, stk. 2.

Et kontanthjælpsægtepar, hvor begge er forsørgere, vil få beregnet hjælpen således: 8.393 kr. x 2 = 16.786 kr. i samlet hjælp.

Et uddannelseshjælpsægtepar, som ikke modtager aktivitetstillæg, vil hver især kunne modtage 8.393 kr. i uddannelseshjælp, hvilket svarer til integrationsydelsen.

En enlig kontanthjælpsmodtager, som er forsørger, og som er fyldt 30 år, vil få hjælpen nedsat fra 14.993 kr. til 11.993 kr.

Efter de gældende regler i § 13 f og § 13 g er alle modtagere af integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp som udgangspunkt omfattet af 225-timersreglen.

En ægtefælle i et ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller er berettiget til uddannelses- eller kontanthjælp, og hvor hjælpen til ægteparret beregnes efter § 26, stk. 1, på baggrund af satserne i §§ 23-25, anses ikke for at udnytte sine arbejdsmuligheder efter § 13, stk. 1-6, og § 13 a, når ægteparret har modtaget hjælp efter § 11 i sammenlagt 1 år eller derover inden for 3 år og den pågældende ægtefælle ikke har dokumenteret, at han eller hun har haft mindst 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder. Det betyder, at begge ægtefæller i et ægtepar, der er berettiget til uddannelses- eller kontanthjælp, og hvis hjælp beregnes som summen af de beløb, som hver af ægtefællerne er berettiget til, jf. lovens § 26, stk. 1, skal opfylde arbejdskravet for, at de kan fortsætte med at modtage fuld hjælp, når de som par har modtaget hjælp i sammenlagt 1 år eller derover inden for 3 år.

Hvis en eller begge ægtefæller ikke opfylder arbejdskravet på 225 timer, beregnes hjælpen til parret efter reglerne i lovens § 26, stk. 5-7 og 9, og § 34, stk. 3.

Hvis hjælpen til en ægtefælle helt bortfalder, anses den pågældende for reelt hjemmegående.

Efter de gældende regler anses en ugift modtager af uddannelses- eller kontanthjælp ikke for at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglerne i § 13, stk. 1-6, og § 13 a, når personen har modtaget hjælp efter § 11 i sammenlagt 1 år eller derover inden for 3 år og den pågældende ikke har dokumenteret, at han eller hun har haft mindst 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, jf. § 13 f, stk. 6, i lov om aktiv socialpolitik. Hvis en ugift modtager af hjælp ikke opfylder arbejdskravet på 225 timer, bliver hjælpen nedsat efter § 13 g. Hjælpen nedsættes med 1.029 kr. eller 514 kr. (2018-niveau) afhængigt af den sats, som personen modtager hjælp efter. Hjælpen nedsættes dog ikke, hvis hjælpen til den ugifte person beregnes på baggrund af satserne i § 23, stk. 2, nr. 1, 2 og 6-9 (uddannelseshjælp på SU-niveau).

Ugifte personer, der modtager integrationsydelse, er ikke omfattet af 225-timersreglen.

Efter de gældende regler er alle personer, som modtager integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, som udgangspunkt omfattet af et individuelt loft for, hvor meget den samlede hjælp højst må udgøre pr. måned.

Der er 23 forskellige loftstørrelser, og indplaceringen af den enkelte afhænger af personens samlede ydelsesbeløb, af hvorvidt modtageren af hjælp er enlig eller gift/samlevende, og af hvorvidt personen har forsørgelsespligt over for børn og i givet fald antallet af børn.

Ved loftsindplaceringen af personer på en af de 23 loftstørrelser sondres der mellem personer, der har forsørgelsespligt over for børn, og personer, der ikke har forsørgelsespligt over for børn.

I relation til loftet over hjælpen vil personer, der er omfattet af § 10 f, stk. 1, blive indplaceret på loftstørrelser på samme måde som personer, der modtager integrationsydelse, jf. § 25 b, stk. 3 og 4, i lov om aktiv socialpolitik. Gifte integrationsydelsesmodtagere samt uddannelseshjælpsmodtagere og kontanthjælpsmodtagere, som er gift med en integrationsydelsesmodtager, og hvor ægteparret har fået nedsat hjælpen efter § 13 f, stk. 3 og 4, som følge af manglende opfyldelse af kravet om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde, er omfattet af loftstørrelserne i lovens § 25 b, stk. 4, nr. 1-6, hvor indplaceringen afhænger af, om personen er den ægtefælle, der har fået nedsat hjælpen efter 225-timersreglen eller ikke og har forsørgelsespligt over for et eller flere børn.

Efter § 25 b, stk. 3 og 4, i lov om aktiv socialpolitik vil loftet for den samlede hjælp for disse persongrupper for hver person udgøre mellem 5.222 kr. og 16.001 kr. i 2018-niveau.

Personer, der opfylder betingelserne i § 11 i lov om aktiv socialpolitik, og som har høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde, kan særskilt eller i forbindelse med udbetaling af hjælp efter §§ 22- 25 få særlig støtte efter § 34 i lov om aktiv socialpolitik.

Den særlige støtte er en økonomisk hjælp til personer, som har været ude for ændringer i deres forhold, og som har så høje boligudgifter og/eller mange børn, at de med deres nuværende indtægter ikke kan forventes selv at kunne betale alle deres boligudgifter. Inden kommunen giver støtte, skal det undersøges, om der kan skaffes en rimelig, billigere bolig. Betingelserne for udbetaling af den særlige støtte efter § 34 er fastlagt i bekendtgørelse nr. 894 af 29. juni 2017.

Efter § 52, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik udgør revalideringsydelsen for personer, der er fyldt 30 år, et månedligt beløb på 18.645 kr. i 2018.

Det fremgår af lovens § 52, stk. 2, at for personer under 30 år udgør revalideringsydelsen i 2018 et månedligt beløb på

- a) 18.645 kr., når personen er under 30 år og forsørger eget barn i hjemmet,
- b) 14.993 kr., når personen er fyldt 25 år og har forsørgelsespligt over for ikkehjemmeboende børn, og når personen er under 25 år og har en dokumenteret psykisk lidelse, der er diagnosticeret som skizofreni, skizotypisk sindslidelse, vedvarende psykotisk tilstand, korterevarende psykotisk tilstand, skizoaffektiv lidelse, uspecificeret ikke organisk betinget psykose og emotionelt ustabil personlighedsstruktur af borderlinetype, og har forsørgelsespligt over for ikkehjemmeboende børn,
- c) 11.282 kr., når personen er fyldt 25 år og ikke har forsørgelsespligt over for børn, når personen er under 25 år, er gravid og har passeret 12. svangerskabsuge, og når personen er under 25 år, ikke bor hos en eller begge forældre og har en dokumenteret psykisk lidelse som anført i litra b,
- d) 7.272 kr., når personen er under 25 år og ikke bor hos en eller begge forældre, og
- e) 3.509 kr., når personen er under 25 år og bor hos en eller begge forældre.

Det fremgår af lovens § 52, stk. 4, at hvis personer, der er omfattet af bestemmelsens stk. 2, i de 6 kalender-måneder, der ligger forud for den måned, hvori beslutningen om revalidering er truffet, har haft indtægter, der gennemsnitligt overstiger 18.645 kr. pr. måned, udgør revalideringsydelsen 18.645 kr. i 2018.

Efter § 68, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, følger det, at personer, der er visiteret til et ressourceforløb efter kapitel 12 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, modtager ressourceforløbsydelse, jf. bestemmelsens stk. 2-5. Personen har ret til ressourceforløbsydelse uden hensyn til egen formue og en eventuel ægtefælles indtægts- og formueforhold.

Det fremgår af § 68, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik, at ressourceforløbsydelsen i 2018 udgør et månedligt beløb svarende til

- 1) kontanthjælp efter § 25, stk. 2, nr. 1, for personer, der har forsørgelsespligt over for et barn,
- 2) kontanthjælp efter § 25, stk. 2, nr. 2, for personer, der ikke har forsørgelsespligt over for et barn,
- 3) uddannelses- eller kontanthjælp efter § 23, stk. 2, nr. 9, og § 24, stk. 3, nr. 6, eller § 25, stk. 3, nr. 9, for personer under 25 år, der bor hos en forælder eller begge forældre, og som ikke har forsørgelsespligt over for et barn, eller
- 4) uddannelses- eller kontanthjælp efter § 23, stk. 2, nr. 9, og § 24, stk. 3, nr. 6, eller § 25, stk. 3, nr. 9, og et månedligt tillæg, der beregnes efter § 23, stk. 3, eller § 25, stk. 4, for personer under 25 år, der bor hos en forælder eller begge forældre og har en dokumenteret bidragspligt over for et barn.

For personer, der forud for visitationen til et ressourceforløb modtog sygedagpenge efter lov om sygedagpenge, udgør ydelsen et månedligt beløb svarende til den hidtidige ydelse, frem til personen ikke længere er berettiget til sygedagpenge eller er omfattet af en forlængelsesregel i lov om sygedagpenge, jf. § 68, stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik.

Det følger af § 68, stk. 5, i lov om aktiv socialpolitik, at for personer, der forud for deltagelsen i et ressourceforløb modtog ledighedsydelse efter denne lov, udgør ydelsen et månedligt beløb svarende til den hidtidige ydelse.

Efter § 69 j, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, modtager personer, der har ret til et jobafklaringsforløb efter kapitel 12 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, ressourceforløbsydelse. Retten til ressourceforløbsydelse gælder uden hensyn til egen formue og en eventuel ægtefælles indtægts- og formueforhold.

Det fremgår af § 69 j, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik, at ressourceforløbsydelsen under jobafklaringsforløb i 2018 udgør et månedligt beløb svarende til

- 1) kontanthjælp efter § 25, stk. 2, nr. 1, for personer, der har forsørgelsespligt over for et barn, jf. dog bestemmelsens stk. 4,
- 2) kontanthjælp efter § 25, stk. 2, nr. 2, for personer, der ikke har forsørgelsespligt over for et barn, jf. dog bestemmelsens stk. 4,
- 3) kontanthjælp efter § 25, stk. 3, nr. 9, for personer under 25 år, der bor hos en forælder eller begge forældre og ikke har forsørgelsespligt over for et barn, jf. dog bestemmelsen stk. 4, eller
- 4) kontanthjælp efter § 25, stk. 3, nr. 9, og et månedligt tillæg, der beregnes efter § 25, stk. 4, for personer under 25 år, der bor hos en forælder eller begge forældre og har en dokumenteret bidragspligt over for et barn, jf. dog bestemmelsens stk. 4.

Det følger af § 69 j, stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik, at til selvstændigt erhvervsdrivende, som er delvis uarbejdsdygtige på grund af sygdom, udbetales ressourceforløbsydelse i 2018 med et beløb svarende til

- 1) 75 pct. af ressourceforløbsydelsen efter bestemmelsens stk. 2, når den selvstændigt erhvervsdrivende højst kan udføre en fjerdedel af sit normale arbejde, eller
- 2) 50 pct. af ressourceforløbsydelsen efter bestemmelsens stk. 2, når den selvstændigt erhvervsdrivende højst kan udføre halvdelen af sit normale arbejde.

Efter de gældende regler i § 69 t, i lov om aktiv socialpolitik, har en arbejdsgiver, der udbetaler løn under sygefravær til en sygemeldt, der påbegynder et jobafklaringsforløb, ret til refusion for det antal timer, som arbejdsgiveren udbetaler løn for. Refusionen udbetales med det beløb, som personen i jobafklaringsforløb ville have fået udbetalt, hvis personen ikke havde haft indtægter, som medfører fradrag i ressourceforløbsydelsen.

Det fremgår af § 74 a, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, at personer, der er visiteret til et fleksjob efter kapitel 13 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, har ret til ledighedsydelse, indtil de ansættes i et fleksjob eller under ledighed efter et fleksjob.

Af § 74 a, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik, fremgår, at ledighedsydelsen udgør 89 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., hvis personen på tidspunktet for visitationen til fleksjob

- 1) ville være berettiget til at modtage dagpenge efter lov om sygedagpenge eller lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel,
- 2) modtager sygedagpenge,
- 3) deltager i revalidering efter en »Min Plan« efter § 27 og § 28, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller
- 4) modtager ledighedsydelse efter ansættelse i ustøttet beskæftigelse.

Efter § 74 a, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik, fremgår det, at for personer, der ikke opfylder betingelserne i stk. 2, udgør ledighedsydelsen

- 1) et beløb, der svarer til den hjælp, der ydes efter § 25, stk. 2, nr. 1, hvis de har forsørgelsespligt over for børn, eller
- 2) et beløb, der svarer til den hjælp, der ydes efter § 25, stk. 2, nr. 2, hvis de ikke har forsørgelsespligt over for børn.

Endelig fremgår det af § 74 a, stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik, at personer, der ikke opfylder betingelserne i stk. 2, får ret til ledighedsydelse efter stk. 2, når de har været ansat i fleksjob i 9 måneder inden for de seneste 18 måneder.

Ved § 8 i lov nr. 674 af 8. juni 2017 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Blokering af hjemmesider og stop af offentlige ydelser til fremmedkrigere), blev der indsat en bestemmelse i § 10 f i lov om aktiv socialpolitik, hvorefter en ydelsesmodtager alene kan modtage ydelser efter kapitel 4, 6, 6 a, 6 b og 7 med et beløb, der svarer til satsen på integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik i en periode på tre år, når personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller for at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b i lov om pas til

danske statsborgere m.v., og personen for den periode, dommen omfatter, har fået udbetalt en eller flere af 10 udtrykkeligt nævnte lovbestemte ydelser.

Ligeledes ved § 8 i lov nr. 674 af 8. juni 2017 blev der i § 10 e i lov om aktiv socialpolitik indsat en bestemmelse om, at opholdskommunen kan forlange, at en tidligere opholdskommune giver oplysninger om afgørelser om ydelsesstop efter §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik samt §§ 70 h og 70 i i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, når en person ansøger om hjælp integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp i lov om aktiv socialpolitik. Dette kan ske uden forudgående samtykke fra ansøgeren og er således en fravigelse af samtykkebestemmelsen i § 11 a, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Opholdskommunen skal uanset muligheden for at indhente oplysningerne uden samtykke forsøge at få samtykke til at indhente oplysningerne.

Efter de gældende regler i § 91, stk. 3, i lov om aktivsocialpolitik, skal kommunen træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalte ydelser efter kapitel 4, 6, 6 a, 6 b og 7, hvis ydelserne overstiger niveauet for integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i den 3-årige periode, jf. § 10 f, stk. 2.

Kommunen skal således træffe afgørelse om tilbagebetaling af forskellen mellem den fulde ydelse udbetalt efter kapitel 4, 6, 6 a, 6 b og 7 og niveauet for integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i den 3-årige periode.

Hvis kommunen udbetaler fuld kontanthjælp til en ansøger som ikke oplyser, at personen er omfattet af § 10 f, stk. 1 og 2, og kommunen først efterfølgende modtager besked fra anklagemyndigheden eller Udbetaling Danmark om dette, kan kommunen kræve tilbagebetaling af forskellen mellem den udbetalte hjælp og den hjælp, som personen skulle have haft.

2.1.1.1.2. Udbetaling af folkepension og førtidspension

Ret til folkepension og førtidspension efter regler gældende fra 2003 (ny ordning) reguleres i lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1208 af 17. november 2017, senest ændret ved § 6 i lov nr. 701 af 8. juni 2018, samt bekendtgørelser udstedt med hjemmel heri. Ret til førtidspension efter regler gældende indtil 2003 (gammel ordning) reguleres i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1209 af 17. november 2017, senest ændret ved § 7 i lov nr. 701 af 8. juni 2018, samt bekendtgørelser udstedt med hjemmel heri.

Folkepension er en offentlig social pension, der sikrer de berettigede en indkomst, når de når folkepensionsalderen. Førtidspension til personer efter ny ordning sikrer et forsørgelsesgrundlag for personer mellem 18 år og folkepensionsalderen, hvis arbejdsevne er varigt og væsentligt nedsat i et sådant omfang, at personen ikke kan blive selvforsørgende ved indtægtsgivende arbejde, heller ikke i et fleksjob. Førtidspension efter gammel ordning, sikrer et forsørgelsesgrundlag for personer, der på grund af nedsat erhvervsevne er tilkendt en af de mulige typer af førtidspension efter denne lov. Personer, der ikke allerede er omfattet af lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., kan ikke tilkendes ydelser efter denne lov.

Der er tre grundlæggende betingelser, der skal være opfyldt, før der kan tilkendes folke- eller førtidspension: 1) Ansøgeren skal have dansk indfødsret, 2) ansøgeren skal have fast bopæl i Danmark og 3) ansøgeren skal have haft fast bopæl i Danmark i mindst 3 år mellem det fyldte 15. år og folkepensionsalderen eller det tidspunkt, hvorfra pensionen tilkendes. Der er en række undtagelser til de grundlæggende betingelser for ret til pension. Disse undtagelser kan fremgå af lov om social pension og lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., EF-forordning nr. 883/04 om koordinering af de sociale sik-

ringsordninger, nordisk konvention om social sikring eller af overenskomster, som Danmark har indgået med andre lande. Herudover skal en person have nået folkepensionsalderen for ret til udbetaling af folkepension, og en person skal opfylde betingelserne for tilkendelse af førtidspension m.v. om nedsat arbejdsevne eller erhvervsevne for ret til førtidspension.

Folke- og førtidspension optjenes som udgangspunkt på baggrund af bopæl i riget i optjeningsperioden mellem det fyldte 15. år og folkepensionsalderen. Hvis der ikke er optjent ret til fuld pension, fastsættes den optjente pension som en brøkpension eller en procentandel af fuld pension.

Efter reglerne i lov om social pension består folkepensionen af et grundbeløb og et pensionstillæg. Hertil kommer den supplerende pensionsydelse. Grundbeløbet udgør 74.844 kr. årligt. Grundbeløbet nedsættes, hvis pensionistens indtægt ved personligt arbejde overstiger 322.500 kr. årligt. Pensionstillægget udgør årligt 80.736 kr. for enlige og 39.996 kr. for gifte og samlevende. Pensionstillægget nedsættes, hvis pensionisten og dennes ægtefælle eller samlever har supplerende indkomster over en vis størrelse.

Efter reglerne i lov om social pension består førtidspensionen af én ydelse. Pensionen udgør årligt i 2018 223.704 kr. for enlige og 190.152 kr. for gifte og samlevende. Pensionen sættes ned, hvis pensionisten eller dennes ægtefælle eller samlever har supplerende indkomster over en vis størrelse.

Efter reglerne i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. består pensionen af et grundbeløb og et pensionstillæg samt tillæg afhængig af den tilkendte type førtidspension. Grundbeløbet udgør 74.844 kr. årligt. Grundbeløbet nedsættes, hvis en enlig eller gift pensionist har supplerende indkomst, der årligt overstiger henholdsvis 322.500 kr. og 218.900 kr. Pensionstillægget udgør årligt 77.748 kr. for enlige og 37.572 kr. for gifte og samlevende. Pensionstillægget nedsættes, hvis pensionisten og dennes ægtefælle eller samlever har supplerende indkomster over en vis størrelse.

Alle beløb er angivet i 2018 niveau.

Ved §§ 2 og 3 i lov nr. 674 af 8. juni 2017 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Blokering af hjemmesider og stop for offentlige ydelser til fremmedkrigere), blev der blandt andet indsat en ny bestemmelse - § 46 d i lov om social pension og § 45 d i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. – hvorefter det beregnede grundbeløb og pensionstillæg til en folkepensionist og en beregnet førtidspension højst kan udbetales med et beløb svarende til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3 i lov om aktiv socialpolitik, når personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, 114 c eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller for at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af lovens § 2 b i lov om pas til danske statsborgere m.v., og personen for den periode, dommen omfatter, har fået udbetalt en eller flere af 10 udtrykkeligt nævnte lovbestemte ydelser.

2.1.1.1.3. Udbetaling af fleksløntilskud eller støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed

Efter § 70 f, stk. 1-3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, udgør fleksløntilskud til personer i fleksjob 98 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb svarende til 18.260 kr. i 2018. Fleksløntilskuddet nedsættes med 30 pct. dels af lønindtægten i fleksjobbet, dels af anden lønindtægt, indtil den samlede lønindtægt pr. måned udgør 14.398 kr. (2018-niveau), og herefter med 55 pct. af den løn, som overstiger 14.398 kr. Fleksløntilskud og løn udbetalt af arbejdsgiver kan tilsammen højst udgøre et beløb, der svarer til den løn, der udbetales for ansættelse på fuld tid i den pågældende stilling.

Det følger af bestemmelsens stk. 4, at personer, der under ferie modtager løn eller feriegodtgørelse, er berettiget til fleksløntilskud under ferien. Flexløntilskuddet kan udbetales under ferieophold i udlandet.

Efter bestemmelsen stk. 5 er personer, der modtager løn under sygdom eller barsel, berettiget til fleksløntilskud i sygdoms- eller barselsperioden. Personer, der ikke er berettiget til løn under sygdom eller barsel, modtager syge- eller barselsdagpenge efter de regler, der fastsættes i medfør af § 49 i lov om sygedagpenge og § 34 i lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel eller ressourceforløbsydelse efter § 69 j i lov om aktiv socialpolitik. Syge- eller barselsdagpengene eller ressourceforløbsydelsen suppleres med fleksløntilskud, således at syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse og fleksløntilskud tilsammen svarer til 98 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Hvis en person, der er ansat i et fleksjob, og som ikke modtager løn under sygdom, mister retten til sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik, kan den pågældende modtage fleksløntilskud fratrullet det beløb, som personen ville have kunnet modtage i sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik. Det samme gør sig gældende, hvis der er anmodet om sygedagpenge for sent. Kommunen skal ved udbetaling af det beregnede fleksløntilskud mindst hver tredje måned følge op på, om den pågældende fortsat er ansat i fleksjob. Opfølgningen skal ske, indtil kommunen konstaterer, at personen igen får udbetalt løn, sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse. Dette følger af § 70 f, stk. 6.

Efter § 70 g, stk. 5, er tilskuddet til personer, der driver selvstændig virksomhed, efter bestemmelsens stk. 1 fastsat til 138.437 kr. (2018-niveau) om året. Tilskuddet nedsættes med 30 pct. dels af en beregnet årsindtægt i virksomheden, dels af anden arbejdsindkomst. Kommunen udbetaler tilskuddet med 1/12 af det beregnede tilskud pr. måned. Nedsættelsen af tilskuddet beregnes én gang årligt på baggrund af de 2 bedste regnskabsår inden for de seneste 3 år. Har virksomheden været drevet i mindre end 2 år, beregnes årsindtægten med baggrund i seneste hele regnskabsår.

Ved § 9 i lov nr. 674 af 8. juni 2017 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Blokering af hjemmesider og stop af offentlige ydelser til fremmedkrigere), blev der indsat en bestemmelse i § 70 l i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvorefter der alene kan udbetales et beregnet fleksløntilskud efter § 70 f eller et beregnet tilskud efter § 70 g med et beløb, der svarer til satsen på integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik i en periode på tre år, når personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller for at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b i lov om pas til danske statsborgere m.v., og personen for den periode, dommen omfatter, har fået udbetalt en eller flere af 10 udtrykkeligt nævnte lovbestemte ydelser.

2.1.1.1.4. Udbetaling af arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn

Arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge og efterløn reguleres af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 225 af 20. marts 2018, samt bekendtgørelser fastsat med hjemmel heri.

Reglerne om arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge og efterløn administreres af arbejdsløshedskasserne.

Efter gældende regler i § 53 og § 54 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. er arbejdsløshedsdagpenge til et ledigt medlem af en arbejdsløshedskasse betinget af, at medlemmet har et forudgående medlemskab af en vis varighed og en forudgående indkomst eller beskæftigelse af en vis størrelse. Det er endvidere efter § 57, stk.

4, og § 62 i loven en betingelse, at medlemmet er tilmeldt hos jobcenteret som arbejdssøgende, og at medlemmet i øvrigt står fuldt til rådighed for arbejdsmarkedet.

Efter gældende regler i § 75 h, stk. 3, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. er retten til feriedagpenge betinget af, at medlemmet på ferietidspunktet er i et arbejdsforhold som lønmodtager eller er ledigt, ville have dagpengeret i tilfælde af ledighed og har afholdt sin optjente ferie med feriegødgørelse eller løn.

Efter gældende regler i § 75 h, stk. 9, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. er der i bekendtgørelse nr. 698 af 27. maj 2015 om feriedagpenge fastsat nærmere regler om feriedagpenge.

Det fremgår heraf bl.a., at medlemmet på ferietidspunktet skal holde ferie og som udgangspunkt skal opfylde de samme betingelser, der gælder for at få dagpenge som hvis man var ledig. Medlemmet skal dog ikke stå til rådighed, jf. § 62 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Efter gældende regler i kapitel 11 a i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. giver efterløn medlemmer af en arbejdsløshedskasse med en længerevarende tilknytning til arbejdsmarkedet mulighed for at trække sig helt eller delvis tilbage fra arbejdsmarkedet på fleksible vilkår i op til 5 år før folkepensionsalderen, jf. lov om social pension.

De grundlæggende betingelser for at få ret til efterløn fremgår af §§ 74 og 74 a i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Det er en betingelse, at medlemmet ved overgangen til efterløn vil kunne opfylde betingelserne for ret til dagpenge ved ledighed, herunder stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Efter overgangen til efterløn er det ikke længere en betingelse, at medlemmet skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet.

Et medlem, som ved domstols- eller administrativ afgørelse er berøvet sin frihed, eller som unddrager sig frihedsberøvelse, har ikke ret til arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn. Hvis et medlem under en ferie med feriedagpenge bliver frihedsberøvet under ferien, har pågældende stadig ret til feriedagpenge, såfremt pågældende ikke før ferien vidste, at pågældende ville blive frihedsberøvet. Det følger af § 62, stk. 2, nr. 3 (arbejdsløshedsdagpenge), og § 74 n, stk. 9 og 10 (efterløn), i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og § 3, stk. 5, i bekendtgørelse nr. 698 af 27. maj 2015 om feriedagpenge.

Medlemmer, der opfylder de opstillede betingelser for ret til henholdsvis arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn, har ret til den pågældende ydelse. Dette gælder som udgangspunkt uanset medlemmets forhold i øvrigt.

Ved § 4 i lov nr. 674 af 8. juni 2017 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Blokering af hjemmesider og stop af offentlige ydelser til fremmedkrigere), blev der indsat en bestemmelse i § 87 a i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., hvorefter et medlem blev udelukket fra at få udbetalt arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn i en periode på tre år, hvis medlemmet ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller for at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b i lov om pas til danske statsborgere m.v., og medlemmet for den periode, dommen omfatter, har fået udbetalt en eller flere af 10 udtrykkeligt nævnte lovbestemte ydelser.

2.1.1.1.5. Udbetaling af barselsdagpenge

Ret til barselsdagpenge reguleres i lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel (barselsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 827 af 23. juni 2017, som ændret ved § 1 i lov nr. 288 af 29. marts 2017, § 4 i lov nr. 1669 af 26. december 2017 og lov nr. [L 121], samt bekendtgørelser udstedt med hjemmel heri.

Barselsdagpenge udbetales til den barslende – eller dennes arbejdsgiver, hvis der udbetales løn under fraværet – og administreres af Udbetaling Danmark.

Ret til barselsdagpenge under fravær i forbindelse med graviditet, fødsel og adoption er blandt andet betinget af, at forælderen opfylder et beskæftigelseskrav, enten som lønmodtager, selvstændig erhvervsdrivende eller ledig, jf. barselslovens §§ 27 og 28. Det er endvidere i barselsloven forudsat, at retten er betinget af, at den pågældende er sammen med barnet i fraværperioden.

Som udgangspunkt vil en person, som opfylder betingelserne for at modtage barselsdagpenge, have ret til barselsdagpenge, uanset personens forhold i øvrigt.

Udbetalingen ophører dog, hvis en person bliver frihedsberøvet eller bevidst unddrager sig strafforfølgning, jf. §§ 51 og 52.

Ved § 5 i lov nr. 674 af 8. juni 2017 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Blokering af hjemmesider og stop af offentlige ydelser til fremmedkrigere), blev der indsat en bestemmelse i § 49 b i barselsloven, hvorefter personen blev udelukket fra at få udbetalt barselsdagpenge i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller for at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b i lov om pas til danske statsborgere m.v., og personen for den periode, dommen omfatter, har fået udbetalt en eller flere af 10 udtrykkeligt nævnte lovbestemte ydelser.

2.1.1.1.6. Udbetaling af sygedagpenge

Ret til sygedagpenge reguleres af lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 38 af 19. januar 2018, samt bekendtgørelser udstedt med hjemmel heri.

For at opnå ret til sygedagpenge skal den sygemeldte være uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, jf. lovens § 7.

Sygedagpenge udbetales til den sygemeldte af kommunen eller til arbejdsgiveren, hvis denne udbetaler løn under sygefraværet. Dog udbetaler arbejdsgiveren sygedagpenge i de første 30 kalenderdage (arbejdsgiverperioden), hvis den sygemeldte opfylder beskæftigelseskravet over for arbejdsgiveren, og dermed har været ansat hos arbejdsgiveren i de seneste 8 uger og har haft mindst 74 timers beskæftigelse i perioden.

For at opnå ret til sygedagpenge fra kommunen, skal den sygemeldte blandt andet opfylde et beskæftigelseskrav som enten lønmodtager, selvstændig erhvervsdrivende eller ledig, jf. lovens §§ 30, 32, 34 og 42.

Som udgangspunkt vil en person, som opfylder betingelserne for at modtage sygedagpenge, have ret til sygedagpenge, uanset personens forhold i øvrigt.

Udbetalingen ophører dog, hvis en person bliver frihedsberøvet eller bevidst unddrager sig strafforfølgning, jf. §§ 74 og 75.

Ved § 6 i lov nr. 674 af 8. juni 2017 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Blokering af hjemmesider og stop af offentlige ydelser til fremmedkrigere), blev der indsat en bestemmelse i § 71 b i lov om sygedagpenge, hvorefter en person blev udelukket fra at få udbetalt sygedagpenge fra kommunen i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller for at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b i lov om pas til danske statsborgere m.v., og personen for den periode, dommen omfatter, har fået udbetalt en eller flere af 10 udtrykkeligt nævnte lovbestemte ydelser.

2.1.1.1.7. Udbetaling af fleksydelse

Fleksydelse reguleres af lov om fleksydelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1121 af 17. september 2015, som ændret ved § 7 i lov nr. 674 af 8. juni 2017, samt bekendtgørelse nr. 1601 af 19. december 2015 om fleksydelse.

Fleksydelse er en tilbagetrækningsordning for personer, der er visiteret til fleksjob, som ønsker at trække sig tilbage fra arbejdsmarkedet, inden de når folkepensionsalderen. Fleksydelsesordningen administreres af Udbetaling Danmark.

De grundlæggende betingelser for at få ret til fleksydelse fremgår af §§ 1 a-2 a i lov om fleksydelse. Det er herunder en betingelse, at medlemmet har nået fleksydelsesalderen, jf. lovens § 1 a, opfylder et anciennitetskrav og har bopæl her i riget eller i et andet EØS-land, jf. lovens § 2. Det er samtidig en betingelse for at få udbetalt fleksydelse, at personen ikke er varetægtsfængslet.

Ved § 7 i lov nr. 674 af 8. juni 2017 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Blokering af hjemmesider og stop af offentlige ydelser til fremmedkrigere), blev der blandt andet indsat en ny bestemmelse – § 22 a i lov om fleksydelse – hvorefter en person blev udelukket fra at få udbetalt fleksydelse i en periode på tre år, hvis personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller for at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b i lov om pas til danske statsborgere m.v., og personen for den periode, dommen omfatter, har fået udbetalt en eller flere af 10 udtrykkeligt nævnte lovbestemte ydelser.

2.1.1.2. Bestemmelser i straffeloven om bandekriminalitet

Straffelovens § 81 a indeholder en bestemmelse om strafforhøjelse og skærpet straf for visse straffelovsovertrædelser med baggrund i rocker- og banderelaterede konflikter mv.

Anvendelsesområdet for § 81 a blev ved lov nr. 672 af 8. juni 2017 om ændring af straffeloven, lov om forbud mod ophold i bestemte ejendomme og lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Styrket indsats mod rocker- og bandekriminalitet m.v.) udvidet til for det første også at omfatte overtrædelser af § 192 a, og for det andet til også at finde anvendelse i tilfælde, hvor der endnu ikke er anvendt skydevåben mv. eller begået brandstiftelse, men hvor de pågældende overtrædelser er egnede til at fremkalde en konflikt mellem grupper af personer, hvor der som led i konflikten enten anvendes skydevåben mv. eller begås brandstiftelse.

Det følger af § 81 a, stk. 1, at den straf, der er foreskrevet i straffelovens §§ 119, 123, 192 a og 244, § 244, jf. § 247, § 245, § 245, jf. § 247, § 246, jf. § 245, § 246, jf. § 245, jf. § 247, § 252, stk. 1, § 260, stk. 1, § 261, stk. 1 og 2, § 266, § 285, stk. 1, jf. § 281, § 286, stk. 1, jf. § 281, og § 288 kan forhøjes indtil det dobbelte, hvis lovovertrædelsen har baggrund i eller er egnet til at fremkalde en konflikt mellem grupper af personer, hvor der som led i konflikten enten anvendes skydevåben eller anvendes våben eller eksplosivstoffer, som på

grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, eller begås brandstiftelse omfattet af denne lovs § 180.

Efter § 81 a, stk. 2, skal det ved fastsættelse af straffen for overtrædelse af straffelovens § 180, § 183, stk. 2, og § 237 i almindelighed indgå som en særdeles skærpende omstændighed, hvis lovovertrædelsen har baggrund i eller er egnet til at fremkalde en konflikt som nævnt i stk. 1.

2.1.1.3. Regler om Udbetaling Danmarks registrering og videregivelse af oplysninger

Ved lov nr. 674 af 8. juni 2017 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Blokering af hjemmesider og stop af offentlige ydelser til fremmedkrigere) blev der indført regler om en 3-årig udelukkelse fra eller begrænset ret til at modtage offentlige ydelser for domfældte fremmedkrigere, der under opholdet i udlandet som fremmedkriger har modtaget en offentlig forsørgelsesydelse. For at sikre, at den myndighed eller arbejdsløshedskasse, der udbetaler en forsørgelsesydelse, bliver bekendt med, at personen er i en udelukkelsesperiode, er der i § 12 i i lov om Udbetaling Danmark fastsat regler om, at Udbetaling Danmark samler oplysninger om alle afgørelser, der indebærer en udelukkelses- eller karantæneperiode, og løbende følger med i, om personerne får udbetalt offentlige ydelser.

Udbetaling Danmark skal således efter § 12 i, stk. 1, i lov om Udbetaling Danmark, samkøre eller sammenstille oplysninger om personer, der har modtaget en afgørelse om tilbagebetaling efter § 46 c, stk. 2, i lov om social pension, § 45 c, stk. 2, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., § 62, stk. 8, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., § 49 a, stk. 2, i barselsloven, § 71 a, stk. 2, i lov om sygedagpenge, § 22, stk. 7, i lov om fleksydelse, § 91, stk. 1, nr. 5, i lov om aktiv socialpolitik, § 70 f, stk. 11, 2. og 3. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, regler fastsat i medfør af § 70 g, stk. 7, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, § 2 f i SU-loven og § 14 c i lov om statens voksenuddannelsesstøtte, med oplysninger fra indkomstregisteret og med nødvendige indtægtsoplysninger fra andre registre, herunder fra andre myndigheder, med henblik på kontrol af, om personerne uberettiget har fået udbetalt en offentlig ydelse i den 3-årige periode, hvor de som følge af afgørelsen om tilbagebetaling er udelukket fra at modtage eller har en begrænset ret til at modtage offentlige ydelser.

Endvidere skal Udbetaling Danmark efter § 12 i, stk. 2, i lov om Udbetaling Danmark, i en 11-årig periode samkøre eller sammenstille oplysninger om personer, der modtager integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, og som har modtaget en afgørelse om tilbagebetaling efter § 91, stk. 1, nr. 5, i lov om aktiv socialpolitik, med oplysninger fra indkomstregisteret og med nødvendige indtægtsoplysninger fra andre registre, herunder fra andre myndigheder, med henblik på kontrol af, at personerne ikke modtager hjælp i form af uddannelseshjælp eller kontanthjælp uden at opfylde opholdskravet, jf. § 11, stk. 3-5, i lov om aktiv socialpolitik.

Den arbejdsløshedskasse eller myndighed, der har truffet en afgørelse om tilbagebetaling, som medfører en udelukkelses- eller karantæneperiode, skal videregive oplysninger om afgørelsen til Udbetaling Danmark. Omgøres afgørelsen efterfølgende, skal arbejdsløshedskassen eller myndigheden straks underrette Udbetaling Danmark om omgørelsen.

§ 12 i, stk. 2, i lov om Udbetaling Danmark er ændret med lov nr. 743 af 8. juni 2018. Ændringen indebærer, at Udbetaling Danmark skal samkøre og sammenstille oplysninger i en 13-årig periode i stedet for en 11-årig periode. Nyaffattelsen, der træder i kraft 1. januar 2018, er en konsekvens af den ved samme lovs § 1, nr. 1, indførte forlængelse af opholdskravet i § 11, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik, fra et krav om ophold i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år til et krav om sammenlagt 9 års ophold inden for de seneste 10 år.

Perioden med udelukkelse fra eller begrænset ret til offentlige ydelser regnes fra tidspunktet for den endelige dom, når personen er idømt bøde eller betinget fængselsstraf. Hvis den pågældende er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, regnes perioden fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning. I de situationer skal Udbetaling Danmark efter bestemmelsen i § 12 i, stk. 4, videregive oplysninger om myndighedernes og arbejdsløshedskassernes afgørelser til kriminalforsorgen. Kriminalforsorgen skal derefter underrette Udbetaling Danmark, når den dømte løslades.

Konstaterer Udbetaling Danmark, at en person, der er omfattet af en udelukkelses- eller karantæneperiode, får udbetalt en offentlig ydelse, skal Udbetaling Danmark videregive resultaterne af samkøringen eller sammenstillingen til den udbetalende myndighed. Hvis ydelsen er udbetalt af en arbejdsløshedskasse, videregive Udbetaling Danmark resultaterne af samkøringen eller sammenstillingen til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, som herefter videregiver oplysningen til arbejdsløshedskassen.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan anmode Udbetaling Danmark om oplysninger om, hvilke myndigheder, der har modtaget resultatet af en registersamkøring, med henblik på at styrelsen eventuelt kan indhente en redegørelse om den foretagne sagsbehandling på baggrund af resultatet af registersamkøringen, jf. § 12 f i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Samkøring, sammenstilling og videregivelse af oplysninger efter § 12 i, i lov om Udbetaling Danmark, kan ske uden samtykke fra borgeren.

2.1.2. Ministeriets overvejelser

Som beskrevet under pkt. 2.1.1 udbetales offentlige forsørgelsesydelser efter lov om aktiv socialpolitik samt folkepension, førtidspension, fleksløntilskud, støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed, arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge, efterløn, barselsdagpenge, sygedagpenge og fleksydelse som udgangspunkt uafhængigt af, om den pågældende ydelsesmodtager tidligere har modtaget dom for et strafbart forhold.

Dette udgangspunkt er fraveget ved lov nr. 674 af 8. juni 2017 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Blokering af hjemmesider og stop af offentlige ydelser til fremmedkrigere), hvor der blev indført en automatisk treårig karantæneordning i ydelsessystemet for fremmedkrigere, som f.eks. har modtaget dom for at have tilsluttet sig væbnede styrker i udlandet, for at have overtrådt et udrejseforbud eller for at have indrejst eller opholdt sig i visse konfliktområder, og som samtidig har modtaget en offentlig forsørgelsesydelse under opholdet uden for Danmark. Den indførte karantæneordning i ydelsessystemet medfører for det første, at den dømte i en treårig karantæneperiode efter udstået straf højst vil kunne modtage kontanthjælp og visse andre ydelser på integrationsydelsesniveau. For det andet medfører karantæneordningen, at hvis den dømte ikke har opholdt sig i Danmark i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år, vil der ved beregning af optjening af retten til uddannelseshjælp eller kontanthjælp, ikke kunne medregnes en karantæneperiode på 3 år. For det tredje medfører karantæneordningen, at den dømte bliver udelukket fra arbejdsløshedsdagpenge og visse andre ydelser.

Den foreslåede karantæneordning skal omfatte alle bandekriminelle, som ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a. Målgruppen er således den samme, som ved dom kan gives opholdsforbud efter straffelovens § 79 a, stk. 1, 1. pkt. Bestemmelsen om opholdsforbud blev indført ved lov nr. 1402 af 5. december 2017 om ændring af straffeloven, lov om en børne- og ungeydelse og lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag (Initiativer mod rocker- og bandekriminalitet m.v.).

Beskæftigelsesministeriet finder, at den foreslåede karantæneordning bør gennemføres ved nye bestemmelser i ydelseslovgivningen i tilknytning til de bestemmelser om karantæne til fremmedkrigere, der blev indført ved lov nr. 674 af 8. juni 2017. Det bør samtidig sikres, at Udbetaling Danmark, i lighed med karantæneordningen for fremmedkrigere, samkører og sammenstiller oplysninger om personer, der er omfattet af karantæneordningen, med henblik på kontrol af, om personerne uberettiget får udbetalt en offentlig forsørgelsesydelse i karantæneperioden.

2.1.3. De foreslåede ordninger

Det foreslås, at følgende ydelser skal omfattes af den 3-årige karantæneordning for bandekriminelle idømt en ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, som er omfattet af straffelovens § 81 a:

- Integrationsydelse
- Uddannelses- og kontanthjælp
- Revalideringsydelse
- Ressourceforløbsydelse under ressourceforløb eller jobafklaringsforløb
- Ledighedsydelse
- Folkepension
- Førtidspension
- Fleksløntilskud
- Tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende som følge af en varigt og væsentligt nedsat arbejdsevne
- Arbejdsløshedsdagpenge
- Feriedagpenge
- Efterløn
- Sygedagpenge
- Barselsdagpenge
- Fleksydelse

2.1.3.1. Nedsættelse af visse ydelser til integrationsydelsesniveau i 3 år

2.1.3.1.1. Nedsættelse af ydelser efter lov om aktiv socialpolitik

Det foreslås, at bandekriminelle, som ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, fordi lovovertrædelsen har baggrund i eller er egnet til at fremkalde en konflikt mellem grupper af personer, fremover alene har ret til at modtage uddannelseshjælp, kontanthjælp, revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse under ressourceforløb eller jobafklaringsforløb og ledighedsydelse med et niveau svarende til satsen for integrationsydelse i en treårig karantæneperiode.

Den treårige karantæneperiode skal regnes fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af straffen. Hvis personen ikke er frihedsberøvet i perioden mellem dommen og afsoningen, medregnes denne periode i den 3-årige periode.

Med forslaget vil et ægtepar, hvor begge modtager uddannelses- eller kontanthjælp, men hvor den ene ægtefælle i ægteparret er omfattet af forslaget om nedsættelse af hjælpen til integrationsydelsesniveau blive behandlet på samme måde som et ægtepar, hvor en eller begge modtager integrationsydelse.

Det betyder, at for et ægtepar, som modtager uddannelses- eller kontanthjælp, hvor en eller begge ægtefæller er omfattet af forslaget om nedsættelse af hjælpen til integrationsydelsesniveau, vil hjælpen til ægteparret blive beregnet efter § 26, stk. 1 eller 2, i lov om aktiv socialpolitik på baggrund af satserne i §§ 22-25. Ægtefællerne anses ikke for at udnytte deres arbejdsmuligheder efter § 13, stk. 1-6, og § 13 a, når ægteparret har modtaget hjælp efter § 11 i sammenlagt 1 år eller derover inden for 3 år og den pågældende ægtefælle ikke har dokumenteret, at han eller hun har haft mindst 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, jf. § 13 f, stk. 1.

Det betyder, at begge ægtefæller i et ægtepar, hvor den ene er omfattet af § 10 h, stk. 1, og den anden er berettiget til integrationsydelse, vil få hjælpen beregnet som summen af de beløb, som hver af ægtefællerne er berettiget til, jf. lovens § 26, stk. 1, og skal opfylde arbejdskravet på 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, for at de kan vedblive med at modtage fuld hjælp, når de som par har modtaget hjælp i sammenlagt 1 år eller derover inden for 3 år, jf. § 13 f, stk. 1.

Det samme gælder, hvis den ene ægtefælle er berettiget til integrationsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp, hvor den pågældende er omfattet af § 10 h, stk. 1, og den anden er berettiget til uddannelses- eller kontanthjælp, og uddannelseshjælpen eller kontanthjælpen nedsættes således, at de to forsørgelsesyndelser sammenlagt svarer til uddannelseshjælpen eller kontanthjælpen, dog således at begge mindst vil modtage det beløb, de hver ville have modtaget i integrationsydelse, jf. lovens § 26, stk. 2.

Hvis en eller begge ægtefæller i et sådant ægtepar ikke opfylder arbejdskravet på 225 timers ordinært og udstøttet arbejde, beregnes hjælpen til parret efter § 26, stk. 8 og 9, og § 34, stk. 3. Et eventuelt tillæg efter § 22, stk. 4-8, (danskbonus) og tilsvarende beløb til en ægtefælle, jf. § 26, stk. 2, holdes ude af beregningen, dvs. at den ægtefælle, der har opnået danskbonus, beholder det, jf. § 26, stk. 8, i loven.

En ugift person, der er omfattet af forslaget om nedsættelse af hjælpen til integrationsydelsesniveau, omfattes ikke af 225-timersreglen.

Enlige og samlevende personer anses som ugifte i relation til 225-timersreglen.

I relation til særlig støtte efter § 34 i lov om aktiv socialpolitik vil § 34 for personer, der er omfattet af forslaget til nedsættelsen af hjælpen til integrationsydelsesniveau, finde anvendelse som for integrationsydelsesmodtagere efter § 22.

For en person, der er omfattet af forslaget om, at ledighedsydelsen nedsættes til integrationsniveau foreslås det, at personen først vil kunne modtage den høje sats for ledighedsydelse efter § 74 a, stk. 2, når 3-årsperioden for nedsættelsen af ledighedsydelsen er gået, uanset om den pågældende har været ansat i et fleksjob i 9 måneder inden for 18 måneder, før 3-årsperioden udløber.

Det betyder, at en person, der i 3-årsperioden har været ansat i 9 måneder i et fleksjob, først bliver omfattet af § 74 a, stk. 4, fra det tidspunkt, hvor 3-årsperioden er udløbet, og dermed først får den høje ledighedsydelse efter § 74 a, stk. 2, fra dette tidspunkt.

Det foreslås endvidere, at kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalte ydelser efter kapitel 4, 6 a, 6 b og 7, hvis ydelserne overstiger niveauet for integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i den 3-årige periode, jf. forslaget til § 10 h, stk. 2.

Hvis kommunen, når en person ansøger om kontanthjælp, udbetaler den fulde kontanthjælp, fordi personen ikke oplyser om, at personen er omfattet af § 10 h, stk. 1 og 2, og kommunen først efterfølgende modtager

besked fra Udbetaling Danmark om dette, jf. nedenfor pkt. 2.1.3.4, skal kommunen kræve tilbagebetaling af forskellen mellem den udbetalte hjælp og den hjælp, som personen skulle have haft.

Dette svarer til de regler, som gælder for personer, der er omfattet af § 10 f i lov om aktiv socialpolitik (fremmedkrigere).

Det foreslås, at samtykkebestemmelsen i § 10 e også skal kunne fraviges for personer, som anmoder om hjælp efter kapitel 6, 6 a, 6 b og 7 i lov om aktiv socialpolitik.

Ændringen indebærer, at hvis en person ikke giver samtykke til, at oplysningerne kan indhentes, kan opholdskommunen uden personens samtykke anmode om, at den tidligere opholdskommune videregiver oplysninger om afgørelser efter §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik samt §§ 70 h og 70 i i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, der fortsat er nødvendige og relevante i forhold til opholdskommunens sagsbehandling i forhold til den konkrete afgørelse efter de nævnte bestemmelser. Dette vil kunne være oplysninger om, at borgeren tidligere har fået en afgørelse efter §§ 10 b eller 10 c i lov om aktiv socialpolitik eller §§ 70 h eller 70 i i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og dermed også, at den pågældende tidligere har modtaget f.eks. ydelser efter kapitel 4, 6, 6 a, 6 b eller 7 i lov om aktiv socialpolitik.

En tidligere opholdskommune vil efter den foreslåede bestemmelse være forpligtet til at videregive oplysninger til den nye opholdskommune til brug for den nye opholdskommunes behandling af en sag efter §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik samt §§ 70 h og 70 i i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det vurderes, at den foreslåede bestemmelse om videregivelse af oplysninger mellem en tidligere opholdskommune og den nuværende opholdskommune er i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningen, herunder artikel 5 og artikel 6..

Der henvises i øvrigt til bemærkninger til § 1.

2.1.3.1.2. Nedsættelse af folkepension og førtidspension

Det foreslås, at bandekriminelle folkepensionister og førtidspensionister efter lov om social pension (ny ordning) og førtidspensionister efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. (gammel ordning), som ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, fordi lovovertrædelsen har baggrund i eller er egnet til at fremkalde en konflikt mellem grupper af personer, i en periode på 3 år højst kan få udbetalt et beløb svarende til integrationsydelse efter §§ 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås, at det for folkepensionister og førtidspensionister efter gammel ordning, vil være det beregnede grundbeløb og pensionstillæg som højst kan udbetales med et beløb svarende til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, mens det for førtidspensionister efter ny ordning, vil være den beregnede førtidspension, som højst kan udbetales med et beløb svarende til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås endvidere, at den treårige periode skal regnes fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af straffen. Hvis personen ikke er frihedsberøvet er frihedsberøvet i perioden mellem dommen og afsoningen, medregnes denne periode i den 3-årige periode.

Endelig foreslås det, at Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af for meget udbetalt pension i 3-årsperioden, hvis den udbetalte pension i denne periode overstiger integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik.

Der henvises i øvrigt til bemærkninger til § 2 og 3.

2.1.3.1.3. Nedsættelse af fleksløntilskud eller støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed

Det foreslås, at bandekriminelle, som ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden straffetretlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, fordi lovovertrædelsen har baggrund i eller er egnet til at fremkalde en konflikt mellem grupper af personer, fremover alene har ret til et beregnet fleksløntilskud eller det beregnede tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med en væsentligt og varigt nedsat arbejdsevne på et niveau svarende til satsen for integrationsydelse i en treårig karantæneperiode.

Den treårige karantæneperiode skal regnes fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af straffen.

Det foreslås endvidere, at kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt fleksløntilskud efter § 70 f eller tilskud efter § 70 g, hvis tilskuddene overstiger niveauet for integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i den 3-årige periode, jf. forslaget til § 70 m, stk. 3.

Hvis kommunen, når en person anmoder om fleksløntilskud efter § 70 f eller tilskud efter § 70 g, udbetaler det fulde tilskud, fordi personen ikke oplyser om, at personen er omfattet af § 70 m m.v., og kommunen først efterfølgende modtager besked fra Udbetaling Danmark om dette, skal kommunen kræve tilbagebetaling af forskellen mellem det udbetalte tilskud og det tilskud, som personen skulle have haft.

Der henvises i øvrigt til bemærkninger til § 4.

2.1.3.2. Beregning af opholdsperioden efter lov om aktiv socialpolitik

2.1.3.2.1. Indførelse af en karantæneperiode på 3 år, hvor integrationsydelsesmodtagerens opholdstid i Danmark ikke medregnes i det opholdskrav, der efter § 11, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik gælder for at overgå fra integrationsydelse til uddannelses- eller kontanthjælp

Det foreslås, at bandekriminelle, som ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden straffetretlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, fordi lovovertrædelsen har baggrund i eller er egnet til at fremkalde en konflikt mellem grupper af personer, fremover ikke skal have medregnet en karantæneperiode på 3 år ved beregningen af opholdskravet på sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år, der gælder for at overgå fra integrationsydelse til uddannelses- eller kontanthjælp.

Det foreslås endvidere at den treårige periode skal regnes fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af straffen. Hvis personen ikke er frihedsberøvet er frihedsberøvet i perioden mellem dommen og afsoningen, medregnes denne periode i den 3-årige periode.

Det gældende opholdskrav i § 11, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik, på sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år er med § 1, nr. 1, i lov nr. 743 af 8. juni 2018 ændret således, at der pr. 1. januar 2019 vil være et krav om sammenlagt 9 års ophold her i riget inden for de seneste 10 år som betingelse for at få uddannelses- eller kontanthjælp.

Af lovtekniske årsager foreslås det, at § 11, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik, som ændret ved § 1, nr. 1, i lov nr. 743 af 8. juni 2018, ophæves, og at § 11, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik ændres med de ovenfor nævnte ændringer indarbejdet.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1 og § 11.

2.1.3.3. Udelukkelse fra visse ydelser i 3 år

2.1.3.3.1. Udelukkelse fra udbetaling af arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn

Det foreslås, at bandekriminelle, som ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden straffetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, fordi lovovertrædelsen har baggrund i eller er egnet til at fremkalde en konflikt mellem grupper af personer, fremover skal udelukkes fra ret til arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge og efterløn efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. i en treårig karantæneperiode, uanset om personen i øvrigt opfylder betingelserne for at modtage disse ydelser.

Den treårige periode skal regnes fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af straffen. Hvis personen ikke er frihedsberøvet er frihedsberøvet i perioden mellem dommen og afsoningen, medregnes denne periode i den 3-årige periode.

Det foreslås endvidere, at i tilfælde, hvor Udbetaling Danmark ved samkøring eller sammenstilling af oplysninger konstaterer, at et medlem af en arbejdsløshedskasse har fået udbetalt arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn i den treårige karantæneperiode, jf. nedenfor pkt. 2.1.3.4., skal arbejdsløshedskassen træffe afgørelse om, at medlemmet skal betale ydelsesbeløbet tilbage.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 5.

2.1.3.3.2. Udelukkelse fra udbetaling af dagpenge efter barselsloven

Det foreslås, at bandekriminelle, som ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden straffetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, fordi lovovertrædelsen har baggrund i eller er egnet til at fremkalde en konflikt mellem grupper af personer, fremover skal udelukkes fra ret til dagpenge efter barselsloven i en treårig karantæneperiode, uanset om personen i øvrigt opfylder betingelserne for at modtage dagpenge efter barselsloven.

Den treårige karantæneperiode skal regnes fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af straffen. Hvis personen ikke er frihedsberøvet er frihedsberøvet i perioden mellem dommen og afsoningen, medregnes denne periode i den 3-årige periode.

Det foreslås endvidere, at i tilfælde, hvor Udbetaling Danmark ved samkøring eller sammenstilling af oplysninger konstaterer, at en person har modtaget dagpenge efter barselsloven i den treårige karantæneperiode, jf. nedenfor pkt. 2.1.3.4., skal Udbetaling Danmark træffe afgørelse om tilbagebetaling.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 6.

2.1.3.3.3. Udelukkelse fra udbetaling af sygedagpenge fra kommunen

Det foreslås, at bandekriminelle, som ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden straffetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, fordi

lovovertrædelsen har baggrund i eller er egnet til at fremkalde en konflikt mellem grupper af personer, fremover skal udelukkes fra ret til sygedagpenge fra kommunen efter lov om sygedagpenge i en treårig karantæneperiode, uanset om personen i øvrigt opfylder betingelserne for at modtage sygedagpenge fra kommunen.

Den treårige karantæneperiode skal regnes fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af straffen. Hvis personen ikke er frihedsberøvet er frihedsberøvet i perioden mellem dommen og afsoningen, medregnes denne periode i den 3-årige periode.

Det foreslås endvidere, at i tilfælde, hvor Udbetaling Danmark ved samkøring eller sammenstilling af oplysninger konstaterer, at en person har modtaget sygedagpenge fra kommunen i den treårige karantæneperiode, jf. nedenfor pkt. 2.1.3.4., skal kommunen træffe afgørelse om tilbagebetaling.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 7.

2.1.3.3.4. Udelukkelse fra udbetaling af fleksydelse

Det foreslås, at bandekriminelle, som ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, fordi lovovertrædelsen har baggrund i eller er egnet til at fremkalde en konflikt mellem grupper af personer, fremover skal udelukkes fra ret til udbetaling af fleksydelse fra Udbetaling Danmark efter lov om fleksydelse i en treårig karantæneperiode, uanset om personen i øvrigt opfylder betingelserne for at modtage fleksydelse.

Den treårige karantæneperiode skal regnes fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af straffen. Hvis personen ikke er frihedsberøvet er frihedsberøvet i perioden mellem dommen og afsoningen, medregnes denne periode i den 3-årige periode.

Det foreslås endvidere, at i tilfælde, hvor Udbetaling Danmark ved samkøring eller sammenstilling af oplysninger konstaterer, at en person har modtaget fleksydelse i den treårige karantæneperiode, jf. nedenfor pkt. 2.1.3.4., skal Udbetaling Danmark træffe afgørelse om tilbagebetaling.

Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger under § 8.

2.1.3.4. Registrering hos og videregivelse af oplysninger fra Udbetaling Danmark

Den foreslåede karantæneordning for bandekriminelle, jf. lovforslagets §§ 1-8, vil gælde for alle personer, der ved endelig dom idømmes ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, og perioden regnes fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning. Det skal derfor sikres, at de myndigheder og arbejdsløshedskasser, som administrerer lovgivningen på de forskellige ydelsesområder, bliver gjort bekendt med, at en person er i en karantæneperiode.

Det findes hensigtsmæssigt, at én myndighed samler oplysninger om alle domfældte efter straffelovens § 81 a, der indebærer en karantæneperiode, og løbende følger med i, om personerne får udbetalt offentlige ydelser, og i givet fald orienterer den udbetalende myndighed eller arbejdsløshedskasse. Det vurderes, at opgaven med at samle og formidle oplysninger om personer, der ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, bør placeres hos Udbetaling Danmark, som i forvejen, jf. § 12 i, i lov om Udbetaling Danmark, varetager den tilsvarende opgave vedrørende domfældte fremmedkrigere, der er udelukket fra eller har en begrænset ret til offentlige ydelser.

Udbetaling Danmark vil ikke kunne foretage samkøring og videregive oplysninger om karantæneramte bankedekriminelle med hjemmel i de gældende regler i § 12 i, i lov om Udbetaling Danmark.

Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse), herefter benævnt databeskyttelsesforordningen, er der fastsat regler om databeskyttelse.

Det fremgår af forordningens artikel 5, stk. 1, bl.a., at personoplysninger skal behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede, indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål og ikke må viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål, og være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles.

Det fremgår af forordningens artikel 10, 1. pkt., at oplysninger om strafbare forhold på grundlag af artikel 6, stk. 1, kun må foretages under kontrol af en offentlig myndighed.

Efter forordningens artikel 6, kan der blandt andet ske behandling af oplysninger, hvis behandlingen er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, jf. forordningens artikel 6, stk. 1, litra c, eller hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, jf. forordningens artikel 6, stk. 1, litra e.

Efter forordningens artikel 6, stk. 2, kan medlemsstaterne opretholde eller indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen af forordningens bestemmelser om behandling med henblik på overholdelse af artikel 6, stk. 1, litra c og e, ved at fastsætte mere specifikke krav til behandling og andre foranstaltninger for at sikre lovlig og rimelig behandling, herunder for andre specifikke databehandlingssituationer som omhandlet i forordningens kapitel IX (artikel 85-91). Det fremgår herom af betænkning nr. 1565/2017 om databeskyttelsesforordningen, at det efter forordningen kun vil være muligt at opretholde og indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen i forbindelse med artikel 6, stk. 1, litra c og e.

Efter forordningens artikel 6, stk. 3, skal grundlaget for behandlingen i henhold til stk. 1, litra c og e, fremgå af EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret, og formålet med behandlingen skal være fastlagt i dette retsgrundlag eller for så vidt angår den behandling, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra e, være nødvendig for udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse. Dette retsgrundlag kan indeholde specifikke bestemmelser med henblik på at tilpasse anvendelsen af bestemmelserne i forordningen, blandt andet de generelle betingelser for lovlighed af den dataansvarliges behandling, hvilke typer oplysninger, der skal behandles, berørte registrerede, hvilke enheder personoplysninger må videre gives til, og formålet hermed, formålsbegrænsninger, opbevaringsperioder og behandlingsaktiviteter samt behandlingsprocedurer, herunder foranstaltninger til sikring af lovlig og rimelig behandling såsom i andre specifikke databehandlingssituationer som omhandlet i forordningens kapitel IX. EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret skal opfylde et formål i samfundets interesse og stå i rimeligt forhold til det legitime mål, der forfølges. Efter databeskyttelsesforordningen er det således muligt at opretholde og indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen i forbindelse med artikel 6, stk. 1, litra c og e, vedrørende behandling på baggrund af en retlig forpligtelse eller i samfundets interesse.

Det er Beskæftigelsesministeriets vurdering, at Udbetaling Danmarks behandling af oplysninger, samkøring, sammenstilling og videregive af oplysninger om personer, der er udelukket fra eller har en begrænset ret til offentlige ydelser som følge af en endelig dom om ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsføl-

ge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, kan finde sted inden for rammerne af disse bestemmelser.

På den baggrund foreslås det, at anvendelsesområdet for § 12 i, i lov om Udbetaling Danmark udvides, således at det fremgår, at Udbetaling Danmarks samkøring og sammenstilling af oplysninger, og videregivelse af resultaterne heraf, også vil omfatte personer, der er udelukket fra eller har en begrænset ret til offentlige ydelser som følge af en endelig dom om ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Forslaget indebærer, at Udbetaling Danmark skal samkøre eller sammenstille oplysninger om personer, der ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a med oplysninger fra indkomstregisteret og med nødvendige indtægtsoplysninger fra andre registre, herunder fra andre myndigheder, med henblik på kontrol af, om personerne uberettiget har fået udbetalt en offentlig ydelse i den periode, hvor de som følge af dommen efter straffelovens § 81 a er udelukket fra eller har en begrænset ret til at modtage offentlige ydelser i en 3-årsperiode.

For integrationsydelsesmodtagere, der ifølge de foreslåede ændringer vil blive omfattet af en 3-årig karantæneperiode, der ikke kan indgå ved beregning af det opholdskrav på sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år, er der behov for en samkøringsperiode på 11 år. En person, der har fået karantæne efter den foreslåede § 11, stk. 6, i lov om aktiv socialpolitik, vil således være længere tid om at opnå ret til uddannelses- og kontanthjælp, idet den 3-årige karantæneperiode ikke kan medregnes. For at sikre, at ingen personer, der har fået en karantæneperiode efter den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 6, i lov om aktiv socialpolitik, overgår til uddannelses- eller kontanthjælp, før karantæneperioden på 3 år er forløbet og opholdskravet på sammenlagt mindst 7 år inden for de seneste 8 års ophold i Danmark er opfyldt, er der behov for at samkøre og sammenstille oplysningerne i en periode på 11 år. For denne målgruppe er det nødvendigt, at det i en 11-årig periode kan oplyses, at der er en 3-årig karantæneperiode, der ikke kan medregnes ved beregningen af opholdskravet efter § 11, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik.

§ 12 i, stk. 2, i lov om Udbetaling Danmark er ændret med lov nr. 743 af 8. juni 2018. Ændringen indebærer, at Udbetaling Danmark skal samkøre og sammenstille oplysninger i en 13-årig periode i stedet for en 11-årig periode. Ændringen, der træder i kraft 1. januar 2018, er en konsekvens af den ved samme lovs § 1, nr. 1, indførte forlængelse af opholdskravet fra et krav om ophold i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år ændres til et krav om sammenlagt 9 års ophold inden for de seneste 10 år.

Af lovtekniske årsager foreslås det, at § 12 i, stk. 2, i lov om Udbetaling Danmark, som ændret ved § 2, nr. 1, i lov nr. 743 af 8. juni 2018, ophæves, og at § 12 i, i lov om aktiv socialpolitik ændres med de ovenfor nævnte ændringer indarbejdet.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 10 og § 11.

Den foreslåede periode med udelukkelse fra eller begrænset ret til offentlige ydelser regnes fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af den forhøjede straf efter straffelovens § 81 a. For at kunne afgrænse perioden med kontrol af oplysninger fra indkomstregisteret m.v., har Udbetaling Danmark derfor brug for at blive underrettet, når personen bliver løsladt efter afsoning.

Det foreslås derfor fastsat i § 12 i, stk. 5, i lov om Udbetaling Danmark, at kriminalforsorgen skal underrette Udbetaling Danmark, når en person, der afsoner ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af

frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, løslades. Derved får Udbetaling Danmark de nødvendige oplysninger til at iværksætte samkøring og sammenstilling med oplysninger fra indkomstregisteret.

Udbetaling Danmark skal efter forslaget til § 12 i, stk. 6, i lov om Udbetaling Danmark videregive resultaterne af samkøringen eller sammenstillingen til en myndighed, der udbetaler en ydelse til en person, der er omfattet af en karantæneperiode, uanset om karantænen skyldes en dom som fremmedkriger eller en dom om ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a. Myndigheden bliver derved vidende om, at personen er udelukket fra eller kun har begrænset ret til offentlige ydelser i en 3-årig periode, så der kan tages højde for det i myndighedens sagsbehandling.

Når det drejer sig om en ydelse, der er udbetalt af en arbejdsløshedskasse i karantæneperioden, foreslås det, at Udbetaling Danmark, i lighed med den gældende videregivelsesordning i sager om dømte fremmedkrigere, skal videregive resultatet af samkøringen til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, som giver oplysningerne videre til arbejdsløsheds-kassen.

Hvis det konstateres, at en person har fået udbetalt en offentlig ydelse i 3-års perioden i strid med reglerne, skal myndigheden eller arbejdsløsheds-kassen kræve beløbet tilbagebetalt.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 10.

2.1.3.5 Adgang for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering til at indhente oplysninger om myndighedernes sagsbehandling på baggrund af resultat af registersamkøring

Med den foreslåede ændring af § 12 i, stk. 5, der bliver stk. 6, i lov om Udbetaling Danmark, skal Udbetaling Danmark fremover videregive resultater af registersamkøring til myndigheder, der udbetaler en ydelse til en person, der er omfattet af en karantæneperiode, uanset om karantænen har baggrund i en dom som fremmedkriger eller en dom om ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a. Denne ændring indebærer samtidig, at den eksisterende adgang for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering til efter § 12 f i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område at indhente redegørelser fra myndigheder, der modtager resultater af Udbetaling Danmarks registersamkøring om dømte fremmedkrigere, også kommer til at omfatte samkøring om bandekriminelle, der ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Myndigheden vil således være forpligtet til på styrelsens anmodning at redegøre for den foretagne sagsbehandling på baggrund af oplysningerne om resultatet af registersamkøringen. Redegørelsen kan både omfatte faktiske oplysninger om de foretagne sagsskridt og eventuelle afgørelser til personen med det formål at skabe sikkerhed for, at myndigheden har forholdt sig til de modtagne oplysninger og undersøgt, om personen har modtaget ydelsen med urette. Der er således tale om en kontrol af myndighedernes opfølgning og ikke en kontrol rettet mod den enkelte borger. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan og skal ikke ændre myndighedernes vurderinger og afgørelser i de konkrete sager.

Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger under § 9.

2.1.3.6. Forholdet til grundloven og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention

Forslaget om en automatisk karantæneordning i ydelsessystemet rejser en række principielle spørgsmål i forhold til grundloven og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK). I det følgende redegøres der for forslagens forhold til grundlovens § 73 om ekspropriation (pkt. 2.1.3.6.1), EMRK artikel 6 om retten til en retfærdig rettergang (pkt. 2.1.3.6.2), EMRK artikel 14 om forbuddet mod diskrimination (pkt. 2.1.3.6.3) og artikel 1 i 1. Tillægsprotokol til EMRK om ejendomsretten (pkt. 2.1.3.6).

2.1.3.6.1. Forholdet til grundlovens § 73

Efter grundlovens § 73 kan ingen tilpligtes at afstå sin ejendom, uden hvor almenvellet kræver det. Det kan kun ske ifølge lov og mod fuldstændig erstatning.

Det er fast antaget, at fuldt ud skattefinansierede sociale ydelser ikke er omfattet af beskyttelsen i grundlovens § 73, hvorimod borgernes særskilte bidrag til en i overvejende grad social ordning må anses for omfattet, jf. bl.a. Jens Peter Christensen m.fl., Grundloven med Kommentarer, 1. udgave (2015), side 454, Max Sørensen, Statsforfatningsret, 2. udgave ved Peter Germer (1973), side 401 og Poul Andersen, Dansk Statsforfatningsret (1954), side 722 f.

Den del af forslaget, som vedrører karantæne for fuldt ud offentligt finansierede forsørgelsesydelser så som kontanthjælp, revalidering og folkepension, falder derfor uden for beskyttelsen af grundlovens § 73.

Derimod vil den del af forslaget, som vedrører udelukkelse fra at kunne modtage efterløn, være omfattet af bestemmelsens beskyttelse.

Det følger imidlertid ikke af grundlovens § 73, at ethvert indgreb i en ejers ejendom skal betragtes som ekspropriation. Det er kun de indgreb, der har karakter af afståelse, der er udtryk for ekspropriation. Det antages i den forbindelse, at indgreb, som har en pønål karakter, herunder straf og konfiskation, ikke har karakter af afståelse og dermed ikke er udtryk for ekspropriation, jf. bl.a. Jens Peter Christensen m.fl., a.st., side 455, Max Sørensen, a.st., side 407 og Poul Andersen, a.st., side 703.

Under hensyn til at den foreslåede karantæneordning er udtryk for en ekstra straf i forhold til den ubetingede fængselsstraf eller anden strafferetlige retsfølge af frihedsberøvende karakter, som den bandekriminelle er blevet idømt ved domstolene, finder Beskæftigelsesministeriet, at karantænen ikke vil være udtryk for ekspropriation efter grundlovens § 73.

2.1.3.6.2. Forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6

Efter EMRK artikel 6 har enhver ret til en retfærdig rettergang, når der skal træffes afgørelse i en strid om borgerlige rettigheder og forpligtelser eller angående en anklage om en forbrydelse. Bestemmelsen finder således anvendelse i både civile sager og straffesager.

Det følger af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis, at sager om overtrædelse af bestemmelser i national ret, som retter sig mod alle borgere, og hvor sanktionen for overtrædelse af disse regler har et afskrækkende eller straffende formål, vil være en straffesag i artikel 6's forstand, jf. herved bl.a. Menneskerettighedsdomstolens afgørelser i Benham mod Storbritannien, dom af 10. juni 1996 og Öztürk mod Tyskland, dom af 21. februar 1984.

Den foreslåede karantæneordning er udtryk for en ved lov fastsat ekstra straf i forhold til den fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, som den bandekriminelle er blevet idømt i retten. Karantæneordningen er dermed omfattet af EMRK artikel 6, hvilket indebærer, at afgørelserne skal

opfylde kravene i bestemmelsen, herunder krav om adgang til en domstol, der opfylder visse retssikkerhedsgarantier.

Karantænen er imidlertid udtryk for en af lovgiver fastsat straf, der udløses som en automatisk følge af en straffedom. Myndighederne skal således ikke foretage et skøn over, om der i den konkrete situation er grundlag for at pålægge en ekstra straf i ydelsessystemet, eller hvordan denne skal udformes.

Dette indebærer efter Beskæftigelsesministeriets opfattelse, at karantænen må antages at være en del af den oprindelige straffedom, og at karantænen derfor ikke rejser selvstændige spørgsmål i forhold til EMRK artikel 6.

Det bemærkes i den forbindelse, at betingelserne i EMRK artikel 6 i sagens natur skal være opfyldt ved behandlingen af den straffedom, der udløser karantænen.

2.1.3.6.3. Forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 14

Efter EMRK artikel 14 skal nydelsen af de i konventionen anerkendte rettigheder og friheder sikres uden forskel på grund af køn, race, farve, sprog, religion, politisk eller anden overbevisning, national eller social oprindelse, tilhørighed til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel eller andet forhold.

Anvendelsesområdet for EMRK artikel 14 er begrænset derved, at bestemmelsen er accessorisk til konventionens øvrige bestemmelser. Det betyder, at bestemmelsen kun kan anvendes sammen med én eller flere af disse bestemmelser. Heri ligger ikke et krav om, at en sådan rettighed skal være krænket, men derimod alene et krav om, at den foreliggende situation skal ligge inden for rettighedens anvendelsesområde ("ambit").

I de tilfælde, hvor en situation ligger inden for en anden bestemmelses anvendelsesområde, indeholder artikel 14 et forbud mod usaglig forskelsbehandling.

Efter Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis indebærer dette, at personer i sammenlignelige situationer som udgangspunkt skal behandles ens, og at forskelsbehandling kun er berettiget, hvis den har et legitimt formål og samtidig står i et rimeligt forhold til dette formål.

Adgangen til at modtage sociale ydelser ligger inden for anvendelsesområdet af artikel 1 i 1. Tillægsprotokol til EMRK, jf. bl.a. Menneskerettighedsdomstolens afgørelse i *Stec m.fl. mod Storbritannien*, kendelse af 12. april 2006.

Den foreslåede karantæneordning vil indebære, at alle personer, som ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, fordi lovovertrædelsen har baggrund i eller er egnet til at fremkalde en konflikt mellem grupper af personer, hvor der som led i konflikten anvendes skydevåben m.v., omfattes af en karantæneordning i ydelsessystemet.

Idet den foreslåede karantæneordning omfatter alle dømte efter straffelovens § 81 a, stk. 1, 1. pkt., er der efter Beskæftigelsesministeriets opfattelse ikke tale om forskelsbehandling efter EMRK artikel 14 sammenholdt med artikel 1 i 1. Tillægsprotokol til EMRK.

2.1.3.6.4. Forholdet til artikel 1 i 1. Tillægsprotokol til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention om ejendomsretten

Efter artikel 1 i 1. Tillægsprotokol til EMRK har enhver fysisk og juridisk person ret til respekt for sin ejendom. Ingen må berøves sin ejendom undtagen i samfundets interesse og i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat ved lov og følger af folkerettens almindelige principper.

Som anført ovenfor under pkt. 2.1.3.6.3 antages det, at retten til at modtage sociale ydelser er omfattet af beskyttelsen i artikel 1 i 1. Tillægsprotokol til EMRK. Det gælder uanset, om der er tale om bidragsfinansierede eller skattefinansierede ydelser. Bestemmelsen skaber dog ikke en ret til at opnå sociale ydelser (eller ydelser på et bestemt niveau), jf. den førnævnte Stec dom (pr. 54).

Beskæftigelsesministeriet vurderer på den baggrund, at det vil udgøre et indgreb i den dømte bandekriminelles rettigheder efter bestemmelsen, hvis den pågældende ifalder karantæne efter den foreslåede ordning.

Ministeriet vurderer imidlertid, at et sådant indgreb sker i samfundets interesse og ikke går længere, end hvad der er nødvendigt for at varetage denne interesse. Der henvises i den forbindelse til det ovenfor anførte under pkt. 2.1.3.6.1 om grundlovens § 73 om ekspropriation.

2.2. Ændring af tilbagebetalingsreglerne i lov om aktiv socialpolitik i tilfælde, hvor der er ydet hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, og en borger får medhold i en klagesag om ret til en anden ydelse med tilbagevirkende kraft for samme periode

2.2.1. Gældende ret

I visse tilfælde, hvor en borger får medhold i en klagesag, og som følge deraf skal have f.eks. sygedagpenge i stedet for kontanthjælp for den samme bagudliggende periode, og hvor opgørelsen skal ske på tværs af skatteår, får borgeren i første omgang en regning, som skal betales med det samme, selv om borgeren har penge til gode.

Efter de gældende regler og praksis skal bruttobeløbet af hjælpen tilbagebetales, hvis borgeren skal have sygedagpenge i stedet for kontanthjælp eller ressourceforløbsydelse. Reglerne i lov om aktiv socialpolitik gør udtømmende op med, hvordan tilbagebetaling af hjælp skal ske, og der skal ske tilbagebetaling af den faktisk bevilgede hjælp. I tilfælde, hvor der er bevilget hjælp med et skattepligtigt beløb, er det derfor bruttobeløbet, der skal tilbagebetales. Således får borgeren i disse tilfælde et tilbagebetalingskrav vedrørende den fulde kontanthjælp eller ressourceforløbsydelse (beløb før skat), mens borgeren alene får udbetalt det beløb i sygedagpenge (beløb efter skat), som pågældende skulle have modtaget i stedet for hjælpen efter lov om aktiv socialpolitik.

Den endelige udbetaling af borgerens tilgodehavende sker først ved slutligningen af det pågældende skatteår, hvor borgeren vil få den indbetalte skat af hjælpen efter lov om aktiv socialpolitik retur.

2.2.2. Ministeriets overvejelser

Det er et reelt problem, at en borger, der har vundet en klagesag, og således har haft ret til sygedagpenge i stedet for kontanthjælp, i første omgang får en regning - uanset det forhold, at borgeren samlet set har penge til gode. Det tilsvarende problem gælder for personer, som har modtaget ressourceforløbsydelse i stedet for sygedagpenge. Det er tale om en utilsigtet konsekvens af reglerne. Det er urimeligt og svært for borgeren at forstå.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Der foreslås en ændring i tilbagebetalingsreglerne i lov om aktiv socialpolitik, som giver borgeren overskuddet af ændringen med det samme. Løsningen forudsætter, at tilbagebetaling af kontanthjælp eller ressourceforløbsydelse sker på den måde, at opgørelsen af borgerens krav ved en ændring fra hjælp efter lov om aktiv socialpolitik til sygedagpenge foretages, inden der skal ske skatteindeholdelse for at sikre, at der ikke opstår u hensigtsmæssige tilbagebetalingskrav mod borgere, der har fået medhold i en klagesag.

En sådan ændring vil være mere rimelig, samt opleves som langt lettere at forstå.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 8.

2.3. Ændring af bortfaldsreglerne i lov om aktiv socialpolitik for tilbagebetalingskrav vedrørende hjælp til boligindskud eller hvad der kan ligestilles hermed

2.3.1. Gældende ret

Efter reglerne i §§ 81 og 85 i lov om aktiv socialpolitik om hjælp i særlige tilfælde kan der bl.a. ydes hjælp til flytning, herunder til boligindskud eller hvad der kan ligestilles hermed. Hjælpen ydes med tilbagebetalingspligt, jf. lovens § 92, stk. 1, 2. pkt.

En person, der har modtaget sådan hjælp, har pligt til at oplyse kommunen om udbetaling af boligindskud, eller hvad der kan ligestilles hermed, i forbindelse med opsigelse af lejemålet, fraflytning eller lignende, jf. § 92, stk. 4.

Det fremgår af lov om aktiv socialpolitik § 95, stk. 2, at et tilbagebetalingskrav bortfalder, når der er gået 3 år efter hjælpens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet.

Spørgsmålet om, hvornår der er økonomisk mulighed for at gennemføre kravet, er nærmere reguleret i bekendtgørelse om kommunernes opkrævning af tilbagebetalingskrav efter lov om aktiv socialpolitik, lov om kontantydelse, § 70 f, stk. 10, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om en midlertidig jobpræmie til langtidsledige m.v. (bekendtgørelse nr. 418 af 28. april 2017).

I bekendtgørelsen er det fastsat, at der gives henstand til personer, der modtager integrationsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp, ressourceforløbsydelse eller kontantydelse.

Endvidere gives henstand til personer, som ikke har andre indtægter end førtidspension, eller som ikke har en årlig nettoindkomst, der overstiger de minimumsgrænser for fastsættelse af afdragsordninger for hhv. personer med forsørgelsespligt over for børn og personer uden forsørgelsespligt over for børn, som er fastsat i Skatteministeriets bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige, det såkaldte tabeltræk.

Har personerne indtægter over de nævnte grænser, fastsættes en afdragsordning med udgangspunkt i tabeltrækket, dvs. at afdraget stiger i takt med stigende nettoindtægt. Misligholdes en sådan afdragsordning, forfalder hele kravet til betaling, og kravet overdrages til restanceinddrivelsesmyndigheden i SKAT.

Har kommunen efter opkrævningsbekendtgørelsens regler givet henstand i 3 år efter udbetalingen af hjælpen, bortfalder tilbagebetalingskravet. Har der været betalt, men er personen igen uden betalingsevne, når de 3 år er gået, bortfalder restkravet.

Der er ikke i loven holdepunkter for at antage, at den 3-årige bortfaldsregel ikke også gælder i den situation, hvor hjælpen er ydet som hjælp til boligindskud.

2.3.2. Ministeriets overvejelser

Det kan forekomme urimeligt, at en person, der fraflytter et lejemål, hvortil der er ydet hjælp til boligindskud, og som ved fraflytningen får tilbagebetalt indskuddet helt eller delvist, kan beholde pengene, hvis der er gået mere end 3 år fra udbetalingen. Hensigten med reglen om hjælp til boligindskud har ikke været at yde hjælp til formueopbygning.

KL har derfor som led i moderniserings- og effektiviseringsprogrammet (MEP) meldt et regelforenklingsforslag ind til Økonomi- og Indenrigsministeriet, hvorefter den særlige bortfaldsregel ikke skal gælde i situationer, hvor en person, der har fået hjælp til indskud i en lejlighed, ved fraflytning senere end 3 år efter tildelingen af hjælpen får udbetalt indskuddet og kan beholde det, fordi tilbagebetalingskravet er bortfaldet.

Her bør der efter KL's opfattelse være tilbagebetalingspligt uden tidsbegrænsning, ligesom pligten til at oplyse kommunen om udbetaling af boligindskud m.v. i forbindelse med opsigelse af lejemålet, fraflytning eller lignende også bør gælde uden tidsbegrænsning.

Beskæftigelsesministeriet er enig med KL i, at det kan virke urimeligt, at en ydelsesmodtager, der bliver boende i sin bolig i mere end 3 år, og derefter fraflytter og får udbetalt hele eller en del af det indbetalte boligindskud, blot kan beholde udbetalte beløb, som er ydet med tilbagebetalingspligt.

2.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at den særlige bortfaldsregel i § 95, stk. 2, lov om aktiv socialpolitik fremover ikke skal omfatte tilbagebetalingspligtig hjælp til boligindskud eller hvad der kan ligestilles hermed, jf. § 92, stk. 1, 2. pkt.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 9 og nr. 10.

3. Ligestillingsmæssige konsekvenser

Med lovforslaget foreslås det at indføre en karantæneordning i ydelsessystemet for bandekriminelle, som ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a. Lovforslaget er umiddelbart kønsneutralt, idet den foreslåede karantæneordning gælder lige for kvinder og mænd.

4. Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner

Lovforslaget skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser for stat og regioner.

Forslaget om en karantæneordning for dømte bandekriminelle, jf. pkt. 2.1 kan indebære økonomiske konsekvenser for kommunerne. Omfanget heraf vurderes begrænset henset til karantæneordningens forventede omfang.

Forslaget om ændring af tilbagebetalingsreglerne, jf. pkt. 2.2 skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser for kommunerne.

Forslaget om ændring af bortfaldsreglerne i lov om aktiv socialpolitik for tilbagebetalingskrav vedrørende hjælp til boligindskud eller hvad der kan ligestilles hermed, jf. pkt. 2.3, skønnes med betydelig usikkerhed at medføre, at tilbagebetalingerne af boliglån efter bestemmelserne skønnes at stige med 1 mio. kr. årligt. Forslaget skønnes derudover ikke at have økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner.

5. Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner

Lovforslaget om en karantæneordning for dømte bandekriminelle, jf. pkt. 2.1 betyder implementeringskonsekvenser for Udbetaling Danmark, idet den eksisterende it-løsning til samkøring og sammenstilling af oplysninger om fremmedkrigere skal tilpasses, så den kan håndtere tilsvarende oplysninger om dømte bandekriminelle. Omfang heraf vurderes at være begrænset.

I øvrigt vurderes lovforslaget ikke at have implementeringskonsekvenser for det offentlige.

Lovforslaget følger de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning, jf. aftale mellem regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Alternativet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti om digitaliseringsklar lovgivning, idet lovforslaget understøtter, at Udbetaling Danmarks samkøring eller sammenstilling af oplysninger om dømte bandekriminelles modtagelse af forsørgelsesydelse kan ske digitalt og under hensyntagen til borgernes retssikkerhed. Lovforslaget giver endvidere mulighed for at indhente relevante oplysninger fra offentlige registre m.v. til brug for Udbetaling Danmarks samkøring eller sammenstilling af oplysninger i forbindelse med kontrol af udbetaling af forsørgelsesydelse i karantæneperioden.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

De fem principper for agil, erhvervsrettet regulering, som skal gøre det lettere at anvende nye digitale teknologier og forretningsmodeller, herunder 1) muliggør anvendelse af nye forretningsmodeller, 2) teknologineutral, 3) mere enkel og formålsbestemt, 4) helhedstænkende og 5) sikrer brugervenlig digitalisering, vurderes ikke at være relevante i forhold til indeværende lovforslag.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

8. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Der henvises til afsnit 2.1.3.1.1, 2.1.3.4 og bemærkningerne til § 1, nr. 1, om den foreslåede ordning i forhold til databeskyttelsesforordningen, hvorefter det er Beskæftigelsesministeriets vurdering, at behandling af oplysninger kan finde sted inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens artikel 5 og 6.

Lovforslaget indeholder herudover ikke EU-retlige aspekter.

10. Hørte myndigheder og organisationer

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 29. juni 2018 til den 16. august 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.: Akademikerne, Advokatsamfundet, Danske A-kasser, Amnesty International, Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger, Ankestyrelsen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ASE, ATP, BDO, Kommunernes Revision, Beskæftigelsesrådets Ydelsesudvalg, Bestyrelsesforeningen for Social- og Sundhedsskolerne, Børnerådet, CEPOS, Cevea, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Ungdoms Fællesråd, Danske Advokater, Danske Handicaporganisationer, Danske Revisorer, Danske Seniorer, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Det Centrale Handicapråd, Det Kriminalpræventive

Råd, Digitaliseringsstyrelsen, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Erhvervsstyrelsen, Folketingets Ombudsmand, Foreningen af Institutionschefer og Områdechefer m.fl., Foreningen af kommunale sociale-, sundheds, og arbejdsmarkedschefer i Danmark, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, FSR – danske revisorer, Institut for Menneskerettigheder, Jobrådgivernes brancheforening, Justitia, Kraka, Kriminalforsorgsforeningen, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Landforeningen for førtidspensionister, Landsforeningen af Fleks- og skånejobbere, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen af nuværende og tidligere psykiatribrugere, Landsforeningen KRIM, Landsforeningen SIND, Landsklubben af socialrådgivere ansat i Kriminalforsorgen, LEV, Retspolitisk Forening, Rigsrevisionen, Rådet for psykisk sårbare på arbejdsmarkedet, Rådet for Socialt Udsatte, SAND, Statsforvaltningerne, Udbetaling Danmark og Udviklingshæmmedes Landsforbund.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ Mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/ Merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner		
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslagets administrative konsekvenser forventes at medføre følgende mindreudgifter for hhv. stat, kommuner og regioner: Stat: Kommuner: Regioner: Ingen	Lovforslagets administrative konsekvenser forventes at medføre følgende merudgifter for hhv. stat, kommuner og regioner: Stat: Kommuner: Regioner: Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen

Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter den gældende § 11 a, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område kan en opholdskommune kun med samtykke fra den person, der søger om ydelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, forlange, at en tidligere opholdskommune skal videregive oplysninger om ophør af hjælpen og baggrunden herfor. Hvis personen ikke giver samtykke til indhentning af oplysningerne, kan opholdskommunen ikke nødvendigvis gå ud fra, at personen har været genstand for en afgørelse efter §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik eller §§ 70 h og 70 i i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Dette gælder uanset bestemmelsen om processuel skadevirkning i § 11 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Ifølge denne bestemmelse skal myndigheden behandle sagen om hjælp på det foreliggende grundlag, hvis borgeren ikke giver samtykke til, at myndigheden kan indhente oplysninger. Hvis borgeren ikke giver samtykke til, at opholdskommunen kan indhente oplysninger fra en tidligere opholdskommune, vil opholdskommunen således skulle lægge til grund, at borgeren ikke har fået en afgørelse efter § 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik samt §§ 70 h og 70 i i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, selv om den tidligere opholdskommune faktisk har truffet sådanne afgørelser.

Efter den gældende § 10 e i lov om aktiv socialpolitik kan opholdskommunen forlange, at en tidligere opholdskommune giver oplysninger om afgørelser efter §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik samt §§ 70 h og 70 i i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, når en person ansøger om hjælp integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp i lov om aktiv socialpolitik. Dette kan ske uden forudgående samtykke fra ansøgeren og er således en fravigelse af samtykkebestemmelsen i § 11 a, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Opholdskommunen skal uanset muligheden for at indhente oplysningerne uden samtykke forsøge at få samtykke til at indhente oplysningerne.

Den foreslås, at samtykkebestemmelsen også skal kunne fraviges, når en person anmoder om revalideringsydelse efter kapitel 6, ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 a eller 6 b og ledighedsydelse efter kapitel 7 i samme lov.

Det foreslås derfor, at der efter ”kontanthjælp” indsættes ”eller hvis en person anmoder om revalideringsydelse efter kapitel 6, ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 a eller 6 b eller ledighedsydelse efter kapitel 7”.

Ændringen indebærer, at hvis en person ikke giver samtykke til, at oplysningerne kan indhentes, kan opholdskommunen uden personens samtykke anmode om, at den tidligere opholdskommune videregiver oplysninger om afgørelser efter §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik samt §§ 70 h og 70 i i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, der fortsat er nødvendige og relevante i forhold til opholdskommunens sagsbehandling i forhold til den konkrete afgørelse efter de nævnte bestemmelser. Dette vil kunne være oplysninger om, at borgeren tidligere har fået en afgørelse efter §§ 10 b eller 10 c i lov om aktiv socialpolitik eller §§ 70 h eller 70 i i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og dermed også, at den pågældende tidligere har modtaget f.eks. ydelser efter kapitel 4, 6, 6 a, 6 b eller 7 i lov om aktiv socialpolitik.

En tidligere opholdskommune vil efter den foreslåede bestemmelse være forpligtet til at videregive oplysninger til den nye opholdskommune til brug for den nye opholdskommunes behandling af en sag efter §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik samt §§ 70 h og 70 i i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det vurderes, at den foreslåede bestemmelse om videregivelse af oplysninger mellem en tidligere opholdskommune og den nuværende opholdskommune er i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningen, herunder artikel 5 og 6.

Til nr. 2

Efter de gældende regler modtager en person, der er dømt efter straffelovens § 81 a, samme ydelse, som andre modtagere af integrationsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp, revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse under ressourceforløb eller jobafklaringsforløb eller ledighedsydelse. Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.1.1.1. for ydelserne størrelse.

I forbindelse med indføjelser af særlige regler om, at personer, der er omfattet af § 10 f, stk. 1, (fremmedkri- gere) alene kan modtage ydelser efter lov om aktiv socialpolitik kapitel 4, 6, 6 a, 6 b eller 7 med et niveau, der svarer til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i en periode på 3 år, når den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v. og personen for den periode, som dommen omhandler, modtog en af de ydelser, som er nævnt i bestemmelsen, blev der skabt hjemmel til at nedsætte en persons ydelse som en automatisk følge af straffedommen.

Med den foreslåede § 10 h, stk. 1, kan en person alene modtage ydelser efter denne lovs kapitel 4, 6, 6 a, 6 b eller 7 med et niveau, der svarer til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Det medfører, at personen kan modtage uddannelseshjælp eller kontanthjælp efter §§ 23-25, hjælp efter §§ 27 og 27 a, revalideringsydelse efter § 52, ressourceforløbsydelse efter §§ 68 og 69 j og ledighedsydelse efter § 74 a, stk. 2 og 3, på følgende niveauer i 2018, som svarer til niveauet for integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3:

- 1) 11.993 kr. for enlige forsørgere (lovens § 22, stk. 2, nr. 1).
- 2) 8.393 kr. for forsørgere (lovens § 22, stk. 2, nr. 2).
- 3) 5.997 kr. for ikkeforsørgere (lovens § 22, stk. 2, nr. 3).
- 4) 2.584 kr. for hjemmeboende under 30 år (lovens § 22, stk. 2, nr. 4).

Efter § 22, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik ydes en enig forsørger, der ikke har erhvervet ret til ekstra børnetilskud som følge af betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 1, eller § 5 a i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, integrationsydelsen med den sats, som den enlige forsørger ville have haft ret til, hvis betingelserne i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag var opfyldt. Det samme gælder for en enig forsørger, der ikke har erhvervet ret til ekstra børnetilskud, som følge af at barnet er anbragt uden for hjemmet efter lov om social service, jf. § 5, stk. 1, nr. 4, i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag.

For en arbejdsgiver, der udbetaler løn under sygdom til en person i jobafklaringsforløb, jf. § 69 t, betyder forslaget, at arbejdsgiverens refusion alene kan beregnes af den nedsatte ydelse, da der er tale om en afledt ret. Da personen i jobafklaringsforløb således alene har ret til den nedsatte ydelse i 3-årsperioden, vil arbejdsgiveren ligeledes alene have ret til at få beregnet refusion af den nedsatte ydelse i 3-årsperioden.

Det foreslås i *stk. 2*, at perioden i det foreslåede *stk. 1* regnes fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af ubetinget fængselsstraf som følge af en dom, jf. *stk. 1*. Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem en dom, jf. forslaget til *stk. 1*, og afsoningen, medregnes denne periode i perioden efter den foreslåede *stk. 1*.

Det medfører, at en person, der ansøger om f.eks. kontanthjælp, 1½ år efter at personen har udstået den ved endelig dom fastsatte straf, vil være omfattet af bestemmelsen i forslaget til *stk. 1* i det næste 1½ år og derfor først kan modtage den fulde ydelse, når der er gået 3 år fra løsladelsen.

Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem endelig dom og afsoning, medregnes denne periode ved opgørelse af 3-årsperioden. Det vil sige, at perioden med nedsat ydelse forud for afsoningen indgår i den samlede 3-årige periode.

Det medfører, at personen, i perioden fra den endelige dom og frem til afsoningen påbegyndes, alene kan få udbetalt den nedsatte ydelse, jf. forslaget til § 10 h, *stk. 1*.

I forbindelse med at personer, der på tidspunktet for endelig dom for overtrædelse af straffebestemmelserne nævnt i den foreslåede § 10 h, *stk. 1*, modtog revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse under ressourceforløb, ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb eller ledighedsydelse, igen anmoder om hjælp, skal kommunen efter de gældende regler vurdere, om borgerne forsat opfylder betingelserne for at være visiteret til revalidering efter kapitel 6, ressourceforløb efter kapitel 12 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jobafklaringsforløb efter kapitel 12 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller fleksjob efter kapitel 13 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Hvis borgeren ikke opfylder betingelserne for revalidering, ressourceforløb, jobafklaringsforløb eller fleksjob, skal kommunen træffe afgørelse om dette og om, hvorvidt personen opfylder betingelserne for at modtage hjælp efter kapitel 4.

Det foreslås i § 10 i, stk. 1, at for personer, der er omfattet af § 10 h, stk. 1, og som modtager uddannelses- eller kontanthjælp, finder §§ 13 f, 13 g, 25 b-25 e, 26 og 34 tilsvarende anvendelse som for modtagere af integrationsydelse efter § 22.

Efter de gældende regler i § 26, stk. 1, får ægtepar, der modtager integrationsydelse, uddannelses- eller kontanthjælp, hjælpen beregnet som summen af de beløb, som hver af ægtefællerne er berettiget til efter §§ 22-25.

Er en person, der modtager integrationsydelse, gift eller samlevende med en person, der modtager uddannelseshjælp eller kontanthjælp, nedsættes uddannelseshjælpen eller kontanthjælpen, således at de to forsørgelsesydelse sammenlagt svarer til uddannelseshjælpen eller kontanthjælpen, dog således at begge mindst modtager det beløb, de hver ville have modtaget i integrationsydelse og danskbonus, såfremt integrationsydel-sesmodtageren var berettiget til tillægget, jf. § 22, stk. 2 og 4. Dette følger af § 26, stk. 2.

Hvis en person, der modtager uddannelseshjælp eller kontanthjælp, er omfattet af den foreslåede § 10 h, stk. 1, er gift med en anden uddannelses- eller kontanthjælpsmodtager, vil ægteparret efter forslaget til § 10 i, stk. 1, få beregnet hjælp efter § 26, stk. 2, således at ægteparret mindst modtager det beløb, de hver ville have modtaget i integrationsydelse, jf. § 22, stk. 2.

Et kontanthjælpsægtepar, hvor begge er forsørgere, vil få beregnet hjælpen således: $8.393 \text{ kr.} \times 2 = 16.786 \text{ kr.}$ i samlet hjælp.

Et uddannelseshjælpsægtepar, som ikke modtager aktivitetstillæg, vil hver især kunne modtage 8.393 kr. i uddannelseshjælp, hvilket svarer til integrationsydelsen.

En enlig kontanthjælpsmodtager, som er forsørger, og som er fyldt 30 år, vil blive nedsat fra 14.993 kr. til 11.993 kr.

Efter de gældende regler er alle modtagere af integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp som udgangspunkt omfattet af 225-timersreglen.

En ægtefælle i et ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller er berettiget til uddannelses- eller kontanthjælp, og hvor hjælpen til ægteparret beregnes efter § 26, stk. 1, på baggrund af satserne i §§ 23-25, anses ikke for at udnytte sine arbejdsmuligheder efter § 13, stk. 1-6, og § 13 a, når ægteparret har modtaget hjælp efter § 11 i sammenlagt 1 år eller derover inden for 3 år og den pågældende ægtefælle ikke har dokumenteret, at han eller hun har haft mindst 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Det betyder, at begge ægtefæller i et ægtepar, der er berettiget til uddannelses- eller kontanthjælp, og hvis hjælp beregnes som summen af de beløb, som hver af ægtefællerne er berettiget til, jf. lovens § 26, stk. 1, skal opfylde arbejdskravet for, at de kan fortsætte med at modtage fuld hjælp, når de som par har modtaget hjælp i sammenlagt 1 år eller derover inden for 3 år.

Hvis en eller begge ægtefæller ikke opfylder arbejdskravet på 225 timer, beregnes hjælpen til parret efter reglerne i lovens § 26, stk. 5-7 og 9, og § 34, stk. 3.

Hvis hjælpen til en ægtefælle helt bortfalder, anses den pågældende for reelt hjemmegående.

Med forslaget til § 10 i, stk. 1, vil et ægtepar, hvor begge modtager uddannelses- eller kontanthjælp, men hvor den ene ægtefælle i ægteparret er omfattet af forslaget til § 10 h, stk. 1, blive behandlet på samme måde som et ægtepar, hvor en eller begge modtog integrationsydelse.

Det betyder, at for et ægtepar, som modtager uddannelses- eller kontanthjælp, hvor en eller begge ægtefæller er omfattet af § 10 h, stk. 1, vil hjælpen til ægteparret blive beregnet efter § 26, stk. 1 eller 2, i lov om aktiv socialpolitik på baggrund af satserne i §§ 22-25. Ægtefællerne anses ikke for at udnytte deres arbejdsmuligheder efter § 13, stk. 1-6, og § 13 a, når ægteparret har modtaget hjælp efter § 11 i sammenlagt 1 år eller derover inden for 3 år og den pågældende ægtefælle ikke har dokumenteret, at han eller hun har haft mindst 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, jf. § 13 f, stk. 1.

Det betyder, at begge ægtefæller i et ægtepar, hvor den ene er omfattet af den foreslåede § 10 h, stk. 1, og den anden er berettiget til integrationsydelse, vil få hjælpen beregnet som summen af de beløb, som hver af ægtefællerne er berettiget til, jf. lovens § 26, stk. 1, og skal opfylde arbejdskravet på 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, for at de kan vedblive med at modtage fuld hjælp, når de som par har modtaget hjælp i sammenlagt 1 år eller derover inden for 3 år, jf. § 13 f, stk. 1.

Det samme gælder, hvis den ene ægtefælle er berettiget til integrationsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp, hvor den pågældende er omfattet af den foreslåede § 10 h, stk. 1, og den anden er berettiget til uddannelses- eller kontanthjælp, og uddannelseshjælpen eller kontanthjælpen nedsættes således, at de to forsørgelsesyndelser sammenlagt svarer til uddannelseshjælpen eller kontanthjælpen, dog således at begge mindst vil modtage det beløb, de hver ville have modtaget i integrationsydelse, jf. lovens § 26, stk. 2.

Hvis en eller begge ægtefæller i et sådant ægtepar ikke opfylder arbejdskravet på 225 timers ordinært og udstøttet arbejde, beregnes hjælpen til parret efter § 26, stk. 8 og 9, og § 34, stk. 3. Et eventuelt tillæg efter § 22, stk. 4-8, (danskbonus) og tilsvarende beløb til en ægtefælle, jf. § 26, stk. 2, holdes ude af beregningen, dvs. at den ægtefælle, der har opnået et sådant tillæg, beholder det, jf. § 26, stk. 8, i loven.

Efter de gældende regler anses en ugift modtager af uddannelses- eller kontanthjælp ikke for at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglerne i § 13, stk. 1-6, og § 13 a, når personen har modtaget hjælp efter § 11 i sammenlagt 1 år eller derover inden for 3 år og den pågældende ikke har dokumenteret, at han eller hun har haft mindst 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, jf. § 13 f, stk. 6, i lov om aktiv socialpolitik. Hvis en ugift modtager af hjælp ikke opfylder arbejdskravet på 225 timer, bliver hjælpen nedsat efter § 13 g. Hjælpen nedsættes med 1.029 kr. eller 514 kr. (2018-niveau) afhængigt af den sats, som personen modtager hjælp efter. Hjælpen nedsættes dog ikke, hvis hjælpen til den ugifte person beregnes på baggrund af satserne i § 23, stk. 2, nr. 1, 2 og 6-9 (uddannelseshjælp på SU-niveau).

Ugifte personer, der modtager integrationsydelse, er ikke omfattet af 225-timersreglen.

Det betyder, at en ugift person, der er omfattet af forslaget til § 10 i, stk. 1, og hvor personen samtidig er omfattet af forslaget til § 10 h, stk. 1, ikke omfattes af 225-timersreglen.

Enlige og samlevende personer anses som ugifte i relation til 225-timersreglen.

Efter de gældende regler er alle personer, som modtager integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, som udgangspunkt omfattet af et individuelt loft for, hvor meget den samlede hjælp højst må udgøre pr. måned.

Der er 23 forskellige loftstørrelser, og indplaceringen af den enkelte afhænger af personens samlede ydelsesbeløb, af hvorvidt modtageren af hjælp er enlig eller gift/samlevende, og af hvorvidt personen har forsørgelsespligt over for børn og i givet fald også antallet af børn.

Ved loftsindplaceringen af personer på en af de 23 loftsstørrelser sondres der grundlæggende mellem personer, der har forsørgelsespligt over for børn, og personer, der ikke har forsørgelsespligt over for børn.

I relation til loftet over hjælpen vil personer, der er omfattet af forslaget til § 10 h, stk. 1, blive indplaceret på loftstørrelser på samme måde som personer, der modtager integrationsydelse, jf. § 25 b, stk. 3 og 4, i lov om aktiv socialpolitik. Gifte integrationsydelsesmodtagere samt uddannelseshjælpsmodtagere og kontanthjælpsmodtagere, som er gift med en integrationsydelsesmodtager, og hvor ægteparret har fået nedsat hjælpen efter § 13 f, stk. 3 og 4, som følge af manglende opfyldelse af kravet om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde, er omfattet af loftsstørrelserne i lovens § 25 b, stk. 4, nr. 1-6, hvor indplaceringen afhænger af, om personen er den ægtefælle, der har fået nedsat hjælpen efter 225-timersreglen eller ikke og har forsørgelsespligt over for et eller flere børn.

Efter § 25 b, stk. 3 og 4, i lov om aktiv socialpolitik vil loftet for den samlede hjælp for disse persongrupper for hver person udgøre mellem 16.001 kr. og 5.222 kr. i 2018-niveau.

Personer, der opfylder betingelserne i § 11 i lov om aktiv socialpolitik, og som har høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde, kan særskilt eller i forbindelse med udbetaling af hjælp efter §§ 22- 25 få særlig støtte efter § 34 i lov om aktiv socialpolitik.

Den særlige støtte er en økonomisk hjælp til personer, som har været ude for ændringer i deres forhold, og som har så høje boligudgifter og/eller mange børn, at de med deres nuværende indtægter ikke kan forventes selv at kunne betale alle deres boligudgifter. Inden kommunen giver støtte, skal det undersøges, om der kan skaffes en rimelig, billigere bolig. Betingelserne for udbetaling af den særlige støtte efter § 34 er fastlagt i bekendtgørelse nr. 894 af 29. juni 2017.

I relation til særlig støtte efter § 34 i lov om aktiv socialpolitik vil bestemmelsen for personer, der er omfattet af forslaget til § 10 h, stk. 1, finde anvendelse som for integrationsydelsesmodtagere efter § 22.

Det foreslås i *stk. 2*, at for personer, der modtager ledighedsydelse og er omfattet af § 10 h, stk. 1 og 2, får § 74 a, stk. 4, først virkning, når personen igen kan modtage ledighedsydelse efter satserne i § 74 a, stk. 2 eller 3.

Efter de gældende regler i § 74 a, stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik kan en person, der modtager ledighedsydelse efter § 74 a, stk. 3, nr. 1 og 2, svarende til kontanthjælpsatserne for personer, der er fyldt 30 år, og som er henholdsvis forsørger eller ikkeforsørger, modtage ledighedsydelse på den høje sats efter § 74 a, stk. 2, når den pågældende har været ansat i et fleksjob i 9 måneder inden for 18 måneder.

Med forslaget til § 10 i, *stk. 2*, foreslås det, at for personer, der modtager ledighedsydelse og er omfattet af forslaget til § 10 h, får § 74 a, stk. 4, først virkning, når personen igen kan modtage ledighedsydelse efter satserne i § 74 a, stk. 2 eller 3.

Forslaget til § 10 i, *stk. 2*, medfører, at en person, der er omfattet af forslaget til § 10 h, først vil kunne modtage den høje sats for ledighedsydelse efter § 74 a, stk. 2, når 3-årsperioden efter den foreslåede § 10 h, stk. 2, er gået, uanset om den pågældende har været ansat i et fleksjob i 9 måneder inden for 18 måneder, før 3-årsperioden udløber.

Det betyder, at en person, der i 3-årsperioden har været ansat i 9 måneder i et fleksjob, først bliver omfattet af § 74 a, stk. 4, fra det tidspunkt, hvor 3-årsperioden er udløbet, og dermed først får den høje ledighedsydelse efter § 74 a, stk. 2, fra dette tidspunkt.

Til nr. 3

Efter gældende regler i § 11, stk. 3, 1. pkt., i lov om aktiv socialpolitik, er retten til uddannelseshjælp eller kontanthjælp betinget af, at personen lovligt har opholdt sig her i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år, jf. dog stk. 4-6.

Efter § 11, stk. 4 og 5 i lov om aktiv socialpolitik kan dømte fremmedkrigere ikke medregne en karantæneperiode på 3 år ved opgørelsen af opholdskravet efter § 11, stk. 3, 1. pkt.

Efter § 11, stk. 6, i lov om aktiv socialpolitik gælder kravet om, at ansøgeren skal have opholdt sig her i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år, ikke for EU/EØS-borgere, i det omfang disse efter EU- retten er berettigede til hjælpen.

Det foreslås, at der i § 11, stk. 3, 1. pkt., i lov om aktiv socialpolitik henvises til både karantæneperioden for dømte fremmedkrigere og den foreslåede karantæneordning for dømte bandekriminelle.

Bestemmelsen er en konsekvens af dette lovforslags § 1, nr. 4.

Med § 1, nr. 1, i lov nr. 743 af 8. juni 2018 blev opholdskravet i § 11, stk. 3, 1. pkt., i lov om aktiv socialpolitik, forlænget fra et krav om lovligt ophold her i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år til et krav om sammenlagt 9 års ophold inden for de seneste 10 år.

Af lovtekniske årsager - henset til at lov nr. 743 af 8. juni 2018 først træder i kraft den 1. januar 2019 - er det nødvendigt at ophæve de med § 1, nr. 1, i lov nr. 743 af 8. juni 2018, vedtagne ændringer af opholdskravet, og foreslå ændringerne indsat i § 11, stk. 3, 1. pkt., på ny.

De foreslåede ændringer af § 11, stk. 3, 1. pkt., i lov om aktiv socialpolitik, svarer indholdsmæssigt - både i relation til lovtekst og bemærkninger - til de ændringer af bestemmelsen, som blev indført ved lov nr. 743 af 8. juni 2018, dog med den ene forskel, at § 11, stk. 3, 1. pkt., tillige henviser til den foreslåede karantæneperiode for bandekriminelle, jf. dette lovforslags § 1, nr. 4.

Til nr. 4

Ved § 8 i lov nr. 674 af 8. juni 2017 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Blokering af hjemmesider og stop af offentlige ydelser til fremmedkrigere), blev der indsat en bestemmelse i § 11, stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik, hvorefter der ved beregning af opholdsperioden efter § 11, stk. 3, 1. og 2. pkt., for en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet eller straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v., og som for den periode, som dommen omfatter, har modtaget integrationsydelse, ikke kan medregnes en karantæneperiode på 3 år.

Efter den gældende § 11, stk. 5, i lov om aktiv socialpolitik regnes den 3-årige karantæneperiode nævnt i § 11, stk. 4, fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af straf som følge af en dom, jf. § 10 f, stk. 1. Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem en dom, jf. § 10 f, stk. 1, og afsoningen, medregnes denne periode i perioden efter stk. 4.

Med den foreslåede § 11, stk. 6, indføres en ny karantæneperiode på 3 år for personer, der ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a. Ophold i karantæneperioden kan ikke medregnes i beregnin-

gen af den samlede opholdstid efter § 11, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik. I den 3-årige karantæneperiode kan der udbetales integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås med § 11, *stk. 7*, at den 3-årige karantæneperiode for personer, der ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, regnes fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a. Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem en dom og afsoningen, medregnes denne periode i den 3-årige karantæneperiode.

Med § 1, nr. 2 og 3, i lov nr. 743 af 8. juni 2018, blev der i § 11, stk. 6-8, i lov om aktiv socialpolitik, indført et krav om fuldtidsbeskæftigelse i 2 år og 6 måneder inden for de seneste 10 år som betingelse for at oppebære ret til uddannelseshjælp og kontanthjælp.

Af lovtekniske årsager - henset til at lov nr. 743 af 8. juni 2018 først træder i kraft den 1. januar 2019 - er det nødvendigt at ophæve de med § 1, nr. 2-3, i lov nr. 743 af 8. juni 2018, vedtagne bestemmelser om et beskæftigelseskrav i § 11, stk. 6-8, i lov om aktiv socialpolitik, og foreslå ændringerne indsat i § 11, stk. 8-10 i stedet.

De foreslåede bestemmelser i § 11, *stk. 8-10*, i lov om aktiv socialpolitik, svarer indholdsmæssigt - både i relation til lovtekst og bemærkninger - til de ændringer af bestemmelsen, som blev indført i § 11, stk. 6-8, i lov om aktiv socialpolitik, ved § 1, nr. 1 og 2 i lov nr. 743 af 8. juni 2018.

Til nr. 5

Efter den gældende § 11, stk. 7, i lov om aktiv socialpolitik, træffer kommunen afgørelse om retten til integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp. Ansøgeren har pligt til at bidrage med oplysninger, der er nødvendige for at afgøre, hvilken hjælp ansøgeren er berettiget til, jf. § 11, stk. 7, 2. pkt. Kan personen ikke dokumentere, at opholdskravet i § 11, stk. 3 er opfyldt, yder kommunen integrationsydelse, jf. § 11, stk. 7, 3. pkt.

Med § 1, nr. 4, i lov nr. 743 af 8. juni 2018 blev der som konsekvens af indførelsen af et beskæftigelseskrav indsat en henvisning hertil i § 11, stk. 7, der samtidig blev flyttet til § 11, stk. 9.

Af lovtekniske årsager - henset til at lov nr. 743 af 8. juni 2018 først træder i kraft den 1. januar 2019 - er det nødvendigt at ophæve den med § 1, nr. 4, i lov nr. 743 af 8. juni 2018, vedtagne tilføjelse i § 11, stk. 7, der blev stk. 9, i lov om aktiv socialpolitik, og foreslå ændringerne indsat i § 11, stk. 11 i stedet.

Det foreslås derfor, at der i § 11, *stk. 11, 3. pkt.*, efter »stk. 3« indsættes: »og beskæftigelseskravet i stk. 8«.

Den foreslåede § 11, *stk. 11*, i lov om aktiv socialpolitik, svarer indholdsmæssigt - både i relation til lovtekst og bemærkninger - til de ændringer af bestemmelsen, som blev indført i § 11, stk. 9, i lov om aktiv socialpolitik, ved § 1, nr. 4 i lov nr. 743 af 8. juni 2018.

Til nr. 6

Efter den gældende regel i § 27 i lov om aktiv socialpolitik udgør hjælpen for personer, der opfylder opholdskravet i § 11, stk. 3, et månedligt beløb, der svarer til, hvad der ydes en gift folkepensionist uden andre indtægter end folkepensionen, til personer,

1) der har nået efterlønsalderen som fastsat i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., og

2) som ikke kan få pension på grund af betingelserne om optjening.

Med § 1, nr. 5, i lov nr. 743 af 8. juni 2018, blev der som konsekvens af indførelsen af et beskæftigelseskrav indsat en henvisning hertil i § 27, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik.

Af lovtekniske årsager - henset til at lov nr. 743 af 8. juni 2018 først træder i kraft den 1. januar 2019 - er det nødvendigt at ophæve den med § 1, nr. 5, i lov nr. 743 af 8. juni 2018, vedtagne tilføjelse i § 17, stk. 1, og foreslå tilføjelsen indsat i § 27, stk. 1, på ny.

Det foreslås derfor, at i § 27, *stk. 1*, ændres »opholdskravet i § 11, stk. 3,« til: »betingelserne i § 11, stk. 3 og 8, jf. dog § 11, stk. 10, 2. pkt.,«.

Den foreslåede ændring af § 27, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, svarer indholdsmæssigt - både i relation til lovtekst og bemærkninger - til de ændringer af § 27, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, som blev indført ved § 1, nr. 5 i lov nr. 743 af 8. juni 2018.

Til nr. 7

Efter de gældende regler i § 91, stk. 3, skal kommunen træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalte ydelser efter kapitel 4, 6, 6 a, 6 b og 7, hvis ydelserne overstiger niveauet for integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i den 3-årige periode, som fremgår af § 10 f, stk. 2.

Det foreslås, at § 91, *stk. 3*, også skal anvendes, hvis en person er omfattet af § 10 h, stk. 2. Kommunen skal således træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalte ydelser efter kapitel 4, 6, 6 a, 6 b og 7, hvis ydelserne overstiger niveauet for integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i den 3-årige periode efter § 10 h, stk. 2.

Hvis kommunen, når en person ansøger om kontanthjælp, udbetaler den fulde kontanthjælp, fordi personen ikke oplyser om, at personen er omfattet af § 10 h, stk. 1 og 2, og kommunen først efterfølgende modtager besked fra Udbetaling Danmark om dette, kan kommunen kræve tilbagebetaling af forskellen mellem den udbetalte hjælp og den hjælp, som personen skulle have haft.

Hvis personen f.eks. har fået udbetalt 14.993 kr., fordi den pågældende er enlig og har forsørgelsespligt over for børn, og personen kun burde have fået udbetalt 11.993 kr., kan kommunen kræve 3.000 kr. tilbagebetalt efter den foreslåede bestemmelses indhold.

Til nr. 8

Forslaget om en ændring af § 94 i lov om aktiv socialpolitik omhandler en problemstilling, der opstår i forbindelse med, at en borger får medhold i en klagesag, og som følge deraf skal have sygedagpenge efter lov om sygedagpenge i stedet for den kontanthjælp eller ressourceforløbsydelse, som er udbetalt efter lov om aktiv socialpolitik.

Efter gældende regler får borgeren i disse tilfælde et tilbagebetalingskrav vedrørende den fulde hjælp (bruttoløb før skat), mens borgeren alene får udbetalt det beløb i sygedagpenge (nettoløb efter skat), som pågældende skulle have modtaget i stedet for kontanthjælp eller ressourceforløbsydelse.

På kort sigt er resultatet, at borgeren får en regning, som skal betales med det samme, selv om borgeren har penge til gode. Den endelige udbetaling af borgerens tilgodehavende sker først ved slutligningen af det pågældende skatteår, hvor borgeren vil få den indbetalte skat af kontanthjælpen retur.

Baggrunden herfor er, at efter de gældende regler og praksis skal bruttobeløbet af hjælpen tilbagebetales, hvis borgeren skal have sygedagpenge i stedet for kontanthjælp eller ressourceforløbsydelse. Reglerne i lov om aktiv socialpolitik gør udtømmende op med, hvordan tilbagebetaling af hjælp skal ske og efter praksis skal der ske tilbagebetaling af den faktisk bevilgede hjælp. I tilfælde, hvor der er bevilget hjælp med et skattepligtigt beløb, er det derfor bruttobeløbet, der skal tilbagebetales.

Der findes således ikke hjemmel i lov om aktiv socialpolitik til at foretage en skattemæssig genberegning af den ydede kontanthjælp eller ressourceforløbsydelse sideløbende med, at tilbagebetaling finder sted, såfremt der er tale om en opgørelse, der går på tværs af skatteår. Reglerne i lov om aktiv socialpolitik gør udtømmende op med, hvordan tilbagebetaling af hjælp skal ske.

Beskatning af tilbagebetalingskravet skal derfor ske efter skattereglerne, hvorefter tilbagebetalt skattepligtig kontanthjælp eller ressourceforløbsydelse skal fradrages i den personlige indkomst ved indkomstopgørelsen for de/de år, hvor tilbagebetalingen er sket. Det fremgår af ligningslovens § 8 O, at skattepligtig kontanthjælp m.v., der er tilbagebetalingspligtig efter kapitel 12 i lov om aktiv socialpolitik, først fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori beløbet faktisk tilbagebetales. Således medfører tilbagebetalingen af hjælpen et fradrag i den personlige indkomst i det skatteår, hvor tilbagebetalingen sker.

Der er tale om en problemstilling, der opstår, når der er tale om en opgørelse på tværs af skatteår. Hvis hele den tilbagebetalingspligtige kontanthjælp eller ressourceforløbsydelse tilbagebetales i udbetalingsåret svarende til det indeværende skatteår, har kommunen dog mulighed for at lade borgeren tilbagebetale nettobeløbet for kontanthjælp eller ressourceforløbsydelse og dermed foretage genberegning med nettobeløb for begge ydelser, således at genberegningen således sker i samme uafsluttede skatteår. Kommunen har ikke samme mulighed, når efterbetalingen ikke sker i samme skatteår; her må kommunen i stedet henvise borgeren til at rette henvendelse til SKAT om efterregulering.

Det foreslås med et nyt stykke 3 i § 94 i loven, at kommunen skal modregne den udbetalte hjælp, før et eventuelt tilbagebetalingskrav kan opgøres, når der som følge af afgørelse eller dom skal efterbetales en ydelse, der dækker samme tidsrum og samme formål som en udbetalt ydelse efter lov om aktiv socialpolitik. Opgørelsen af borgerens krav ved en ændring fra hjælp efter lov om aktiv socialpolitik til anden ydelse, herunder sygedagpenge, skal således foretages inden skatteindeholdelsen, idet ydelserne skal indgå i opgørelsen som brutto.

Med den foreslåede ændring vil borgeren få udbetalt overskuddet af ændringen med det samme, når der skal omregnes til sygedagpenge. Der vil ikke opstå en efterbetaling af kontanthjælp mv., da sygedagpenge i stort set alle tilfælde udmåles med et højere månedligt beløb end kontanthjælp. I de tilfælde, hvor sygedagpenge udmåles med et lavere beløb end kontanthjælpssatsen, kan det lægges til grund, at personen ville have haft ret til supplerende kontanthjælp til sygedagpengene, hvis der ikke var blevet tildelt og udmålt kontanthjælp.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne i pkt. 3.

Til nr. 9 og 10

Det fremgår af lov om aktiv socialpolitik § 95, stk. 2, at et tilbagebetalingskrav bortfalder, når der er gået 3 år efter hjælpens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet.

Det foreslås, at den særlige bortfaldsregel i lov om aktiv socialpolitik fremover ikke skal omfatte hjælp til boligindskud m.v. ydet efter §§ 81 og 85 i loven. Hjælpen til boligindskud eller hvad der kan sidestilles hermed skal tilbagebetales, jf. § 92, stk. 1, 2. pkt.

Med den foreslåede ændring med indsættelse af et stk. 3 i § 95 i loven vil den særlige bortfaldsregel i lovens § 95, stk. 2, ikke længere gælde i situationer, hvor en person, der har fået hjælp til indskud i en lejlighed, fraflytter senere end 3 år efter tildelingen af hjælpen. En person vil fremover således ikke kunne få udbetalt indskuddet og beholde det med henvisning til, at tilbagebetalingskravet var bortfaldet.

Til § 2

Til nr.1

Efter de gældende regler i § 31, stk. 4, kan et beregnet grundbeløb og pensionstillæg til en folkepensionist, og efter de gældende regler i § 32 c, stk. 2, kan førtidspensionen højst udbetales med et beløb svarende til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3 i lov om aktiv socialpolitik, når pensionisten er omfattet af § 46 d.

Det foreslås, at der i §§ 31, stk. 4 og 32 c, stk. 2, henvises til både §§ 46 d og den foreslåede indsatte § 46 f, efter hvilken bestemmelse et beregnet grundbeløb og pensionstillæg til en folkepensionist og førtidspensionen til en førtidspensionist tilsvarende højst kan udbetales med et beløb svarende til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3 i lov om aktiv socialpolitik, når pensionisten er omfattet af § 46 f.

Bestemmelserne er konsekvenser af forslagets § 2, nr. 2.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. 2.

Til nr. 2

Efter de gældende regler i § 46 d, kan det beregnede grundbeløb og pensionstillæg til en folkepensionist og en beregnet førtidspension højst udbetales med et beløb svarende til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3 i lov om aktiv socialpolitik, når personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, 114 c eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller for at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af lovens § 2 b i lov om pas til danske statsborgere m.v., og personen for denne periode, dommen omfatter, har fået udbetalt en eller flere af ti udtrykkeligt nævnte lovbestemte ydelser.

Denne bestemmelse blev indsat ved lov nr. 674 af 8. juni 2017 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Blokering af hjemmesider og stop for offentlige ydelser til fremmedkrigere).

Det foreslås, at der indsættes et ny § 46 f.

Det foreslås i *stk. 1*, at pensionen efter §§ 31 eller 32 c i en periode på 3 år højst kan udgøre et beløb, der svarer til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Forslaget indebærer, at det samlede beregnede grundbeløb og pensionstillæg til en folkepensionist ikke kan overstige integrationsydelsesniveauet i en periode på 3 år, hvis folkepensionisten ved endelig dom er idømt

en fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Det foreslås i *stk. 2*, at perioden i *stk. 1* regnes fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af straf som følge af en dom, jf. *stk. 1*. Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem en dom, jf. *stk. 1*, og afsoningen, medregnes denne periode i perioden efter *stk. 1*.

Det medfører, at personer, der er berettiget til pension efter at personen har udstået den ved endelig dom fastsatte straf, vil være omfattet af bestemmelsen i *stk. 1* i de næste 3 år og derfor først kan modtage den fulde ydelse, når der er gået 3 år fra f.eks. løsladelsen, jf. forslaget til *stk. 1*.

Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem den endelige dom og afsoning, medregnes denne periode ved opgørelsen af 3-årsperioden. Det vil sige, at perioden med nedsat ydelse forud for afsoningen indgår i den samlede 3-årsperiode. Det medfører, at personen i perioden fra den endelige dom, og frem til afsoningen påbegyndes, alene kan få udbetalt den nedsatte pension.

Det foreslås i *stk. 3*, at Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt pension i perioden nævnt i *stk. 1*, hvis den udbetalte pension overstiger integrationsydelse efter § 22, *stk. 2* og 3, i lov om aktiv socialpolitik i 3-årsperioden.

Med forslaget fastsættes, at Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af for meget udbetalt pension, hvis den udbetalte beregnede grundbeløb og pensionstillæg til en folkepensionist eller førtidspensionen overstiger niveauet for integrationsydelse i 3-årsperioden.

Der henvises til de almindelige bemærkninger under pkt. 2.1.3.1.2.

Til § 3

Til nr. 1

Efter den gældende regel i § 29, *stk. 5*, kan et beregnet grundbeløb og pensionstillæg til en førtidspensionist højst udbetales med et beløb svarende til integrationsydelse efter § 22, *stk. 2* og 3 i lov om aktiv socialpolitik, når pensionisten er omfattet af § 45 d.

Det foreslås, at der i § 29, *stk. 5*, henvises til både §§ 45 d og den foreslåede indsatte § 45 f, efter hvilken bestemmelse et beregnet grundbeløb og pensionstillæg tilsvarende højst kan udbetales med et beløb svarende til integrationsydelse efter § 22, *stk. 2* og 3 i lov om aktiv socialpolitik, når pensionisten er omfattet af § 46 f.

Bestemmelserne er konsekvenser af forslagets § 3, nr. 2.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. 2.

Til nr. 2

Efter de gældende regler i § 45 d, kan det beregnede grundbeløb og pensionstillæg højst udbetales med et beløb svarende til integrationsydelse efter § 22, *stk. 2* og 3 i lov om aktiv socialpolitik, når personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, *stk. 1*, § 114 c, *stk. 3*, eller §§ 114 d, 114 c eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, *stk. 1*, eller for at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af lovens § 2 b i lov om pas til danske statsborgere m.v., og personen for

denne periode, dommen omfatter, har fået udbetalt en eller flere af 10 udtrykkeligt nævnte lovbestemte ydelser.

Denne bestemmelse blev indsat ved lov nr. 674 af 8. juni 2017 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Blokering af hjemmesider og stop for offentlige ydelser til fremmedkrigere).

Det foreslås, at der indsættes en ny § 45 f.

Det foreslås i *stk. 1*, at pensionen efter § 29, stk. 5, i en periode på 3 år højst kan udgøre et beløb, der svarer til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Forslaget indebærer, at det samlede beregnede grundbeløb og pensionstillæg til en førtidspensionist ikke kan overstige integrationsydelsesniveauet i en periode på 3 år, hvis førtidspensionisten ved endelig dom er idømt en fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Det foreslås i *stk. 2*, at perioden i *stk. 1* regnes fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af straf som følge af en dom, jf. *stk. 1*. Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem en dom, jf. *stk. 1*, og afsoningen, medregnes denne periode i perioden efter *stk. 1*.

Det medfører, at personer, der er berettiget til pension, efter at personen har udstået den ved endelig dom fastsatte straf, vil være omfattet af bestemmelsen i *stk. 1* i de næste 3 år, og derfor først kan modtage den fulde ydelse, når der er gået 3 år fra f.eks. løsladelsen, jf. forslaget til *stk. 1*.

Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem den endelige dom og afsoning, medregnes denne periode ved opgørelsen af 3-årsperioden. Det vil sige, at perioden med nedsat ydelse forud for afsoningen indgår i den samlede 3-årsperiode. Det medfører, at personen i perioden fra den endelige dom, og frem til afsoningen påbegyndes, alene kan få udbetalt den nedsatte pension.

Det foreslås i *stk. 3*, at Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt pension i perioden nævnt i *stk. 1*, hvis den udbetalte pension overstiger integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik i 3-årsperioden.

Med forslaget fastsættes, at Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af for meget udbetalt pension, hvis den udbetalte beregnede grundbeløb og pensionstillæg til førtidspensionisten overstiger niveauet for integrationsydelse i 3-årsperioden.

Der henvises til de almindelige bemærkninger under pkt. 2.1.3.1.2.

Til § 4

Til nr. 1

Efter gældende regler i § 70 f, stk. 1-3, udgør fleksløntilskud 98 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb svarende til 18.027 kr. i 2018. Fleksløntilskuddet nedsættes med 30 pct. dels af lønindtægten i fleksjobbet, dels af anden lønindtægt, indtil den samlede lønindtægt pr. måned udgør 14.116 kr. (2018-niveau), og

herefter med 55 pct. af den løn, som overstiger 14.116 kr. Fleksløntilskud og løn udbetalt af arbejdsgiver kan tilsammen højst udgøre et beløb, der svarer til den løn, der udbetales for ansættelse på fuld tid i den pågældende stilling.

Det følger af bestemmelsens stk. 4, at personer, der under ferie modtager løn eller feriegodtgørelse, er berettiget til fleksløntilskud under ferien. Bestemmelsens stk. 2 finder tilsvarende anvendelse. Fleksløntilskuddet kan udbetales under ferieophold i udlandet.

Efter bestemmelsen stk. 5 er personer, der modtager løn under sygdom eller barsel, berettiget til fleksløntilskud i sygdoms- eller barselsperioden. Bestemmelsens stk. 2 finder tilsvarende anvendelse. Personer, der ikke er berettiget til løn under sygdom eller barsel, modtager syge- eller barselsdagpenge efter de regler, der fastsættes i medfør af § 49 i lov om sygedagpenge og § 34 i lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel eller ressourceforløbsydelse efter § 69 j i lov om aktiv socialpolitik. Syge- eller barselsdagpengene eller ressourceforløbsydelsen suppleres med fleksløntilskud, således at syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse og fleksløntilskud tilsammen svarer til 98 pct. af arbejdsledighedsdagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Reglerne om mulighed for ophold uden for Danmark i lov om sygedagpenge og lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel finder tilsvarende anvendelse for fleksløntilskuddet, når en ansat i fleksjob modtager syge- eller barselsdagpenge.

Hvis en person, der er ansat i et fleksjob, og som ikke modtager løn under sygdom, mister retten til sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik, kan den pågældende modtage fleksløntilskud fratrullet det beløb, som personen ville have kunnet modtage i sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik. Det samme gør sig gældende, hvis der er anmodet om sygedagpenge for sent. Kommunen skal ved udbetaling af det beregnede fleksløntilskud mindst hver tredje måned følge op på, om den pågældende fortsat er ansat i fleksjob. Opfølgningen skal ske, indtil kommunen konstaterer, at personen igen får udbetalt løn, sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse. Dette følger af bestemmelsens stk. 6.

Det foreslås i at der i § 70 f, stk. 7, indsættes efter ”§ 70 l” ”eller § 70 m”. Det medfører, at det udbetalte fleksløntilskud ikke kan overstige niveauet for integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, når en person ansat i fleksjob, er omfattet af den foreslåede § 70 m. Bestemmelsen er således en konsekvens af den foreslåede § 70 m.

Det medfører, at det beregnede fleksløntilskud i 2018 højst kan udbetales med følgende beløb:

- 11.993 kr. pr. måned før skat for enlige forsørgere.
- 8.393 kr. pr. måned før skat for samlevende eller gifte forsørgere.
- 5.997 kr. pr. måned før skat for ikkeforsørgere.
- 2.584 kr. pr. måned før skat for ikkeforsørgere under 30 år, der er hjemmeboende.

Nedenstående eksempel viser forskellen på fleksløntilskuddet i dag og det fremtidige fleksløntilskud for henholdsvis en enlig forsørger og en person under 30 år, der bor hjemme, som omfattet af forslaget til ændring af stk. 7 i § 70 f.

Eksempel:

Person (P) får løn for 8 timer om ugen (knap 35 timer om måneden) med en månedsløn på 5.200 kr. (inkl. 15 pct. i pensionsbidrag). Arbejdsgiveren har oplyst, at månedslønnen for fuldtidsarbejde (37 timer pr. uge) udgør 24.050 kr. pr. måned.

Lønnen for juli måned indgår i beregningen af fleksløntilskuddet for august måned.

Fleksløntilskuddet for august måned beregnes med udgangspunkt i 18.260 kr. (2018-niveau), og fra dette beløb fratrækkes 30 pct. af lønindtægten for juli måned på 5.200 kr., som udgør 1.560 kr.

Fleksløntilskuddet i august måned udgør herefter 16.700 kr. (18.260 kr., som er højeste fleksløntilskud minus 1.560 kr., som er 30 pct. af lønindtægten).

Der indbetales et forhøjet ATP-bidrag på 5 pct. af det beregnede fleksløntilskud, dog maksimalt 500 kr. om måneden. Da 5 pct. af 16.700 kr. er mere end 500 kr., indbetales 500 kr. om måneden. Fleksløntilskuddet for august måned er efter fradrag af ATP-bidraget på 16.200 kr. (16.700 kr. fleksløntilskud minus 500 kr. i ATP-bidrag).

P's månedsindtægt i august beregnes således: Fleksløntilskud efter fradrag for ATP-bidraget = 16.200 kr. plus lønindtægten fratrasket pension på 4.522 kr. $(16.200 + (5.200 \text{ kr.} / 1,15)) = 20.722 \text{ kr.}$

Det beregnede fleksløntilskud på 16.200 kr. nedsættes herefter til integrationsydelsesniveau.

For en enlig forsørger vil fleksløntilskuddet udgøre 11.993 kr., hvilket betyder, at fleksløntilskuddet nedsættes med 3.836 kr. Personens samlede indtægt vil herefter udgøre 11.993 kr. plus lønindtægten på 4.522 kr. svarende til 16.515 kr.

Hos en person under 30 år, som er ikkeforsørger, og som er hjemmeboende, vil fleksløntilskuddet blive nedsat til 2.584 kr., hvilket betyder, at fleksløntilskuddet nedsættes med 13.616 kr. Personens samlede indtægt vil herefter udgøre 2.584 kr. plus lønindtægten på 4.522 kr. svarende til 7.106 kr.

Med henblik på at sikre, at kommunen kan træffe afgørelse om niveauet for tilskud efter § 70 f i 3-årsperioden, jf. forslaget til § 70 l, er det nødvendigt, at kommunerne gøres bekendt med, at personen er en del af den personkreds, der alene kan modtage ydelser på integrationsydelsesniveau pga. sanktion i 3-årsperioden. Udbetaling Danmark skal derfor samkøre eller sammenstille oplysninger herom, og videregive disse til kommunen. Der henvises til de almindelige bemærkninger under pkt. 2.1.3.4 og til bemærkningerne til § 10.

Til nr. 2

Efter gældende regler i § 70 g, stk. 5, er tilskuddet efter bestemmelsens stk. 1 fastsat til 138.437 kr. (2018-niveau) om året. Tilskuddet nedsættes med 30 pct. dels af en beregnet årsindtægt i virksomheden, dels af anden arbejdsindkomst. Kommunen udbetaler tilskuddet med 1/12 af det beregnede tilskud pr. måned. Nedsættelsen af tilskuddet beregnes én gang årligt på baggrund af de 2 bedste regnskabsår inden for de seneste 3 år. Har virksomheden været drevet i mindre end 2 år, beregnes årsindtægten med baggrund i seneste hele regnskabsår.

Efter den gældende § 70 g, stk. 6, kan det udbetalte tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende ikke kan overstige niveauet for integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, når den selvstændige er omfattet af § 70 l. Bestemmelsen er således en konsekvens af § 70 l.

Det foreslås, at der i § 70 g, stk. 6, efter § 70 l indsættes § 70 m. Det medfører, at det udbetalte tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende ikke kan overstige niveauet for integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, når den selvstændige er omfattet af den foreslåede § 70 m. Bestemmelsen er således en konsekvens af den foreslåede § 70 m.

Det medfører, at det beregnede tilskud i 2018 højest kan udbetales med følgende beløb pr. måned:

- 11.993 kr. pr. måned før skat for enlige forsørgere.
- 8.393 kr. pr. måned før skat for samlevende eller gifte forsørgere.
- 5.997 kr. pr. måned før skat for ikke-forsørgere.
- 2.584 kr. pr. måned før skat for ikke-forsørgere under 30 år, der er hjemmeboende.

Med henblik på at sikre, at kommunen kan træffe afgørelse om niveauet for tilskud efter § 70 g i 3-årsperioden, jf. forslaget til § 70 m, er det nødvendigt, at kommunerne gøres bekendt med, at personen er en del af den personkreds, der alene kan modtage ydelser på integrationsydelsesniveau pga. sanktion i 3-årsperioden. Udbetaling Danmark skal derfor samkøre eller sammenstille oplysninger herom, og videregive disse til kommunen. Der henvises til de almindelige bemærkninger under pkt. 2.1.3.4 og til bemærkningerne til § 10.

Til nr. 3

Efter de gældende regler for fremmedkrigere, vil en person, som ved endelig dom idømmes bøde eller fængsel for at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v., og som under opholdet i udlandet har oppebåret en offentlig forsørgelsesydelse, skulle pålægges en sanktion i ydelsessystemet som en direkte og automatisk følge af dommen. At der skal foreligge en endelig dom indebærer, at dommen ikke længere uden særlig tilladelse kan ændres ved appel.

Sanktionen består i, at personen i en 3-årig periode efter udståelse af den straf, personen har fået i henhold til dommen, helt eller delvis udelukkes fra de ydelser, som er nævnt i bestemmelsen.

Det foreslås, at bandekriminelle, som ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, fordi lovovertrædelsen har baggrund i eller er egnet til at fremkalde en konflikt mellem grupper af personer, fremover skal have nedsat flekslønstilskud efter § 70 f eller tilskud efter § 70 g til integrationsydelsesniveau i en treårig karantæneperiode.

Det foreslås derfor i § 70 m, *stk. 1*, at tilskud efter §§ 70 f og 70 g i en periode på 3 år højst kan udbetales på et niveau, der svarer til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Afgørelsen om at nedsætte det beregnede flekslønstilskud efter § 70 f og det beregnede tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 70 g til integrationsydelsesniveau er en direkte følge af dommen. Dette gælder både for personer, der på tidspunktet for dommen modtog flekslønstilskud efter § 70 f og tilskud efter § 70 g og personer, der efterfølgende bliver berettiget til tilskuddet.

En person, der får nedsat tilskud efter §§ 70 f eller 70 g til integrationsydelsesniveau, modtager fortsat det pågældende tilskud og er omfattet af de almindelige regler, der gælder for tilskud efter hhv. §§ 70 f og 70 g. Det er alene tilskuddets størrelse, der bliver sat ned.

Integrationsydelsesniveauet efter § 22, stk. 2 og 3, udgør pr. måned i 2018:

- 11.993 kr. pr. måned før skat for enlige forsørgere.
- 8.393 kr. pr. måned før skat for samlevende eller gifte forsørgere.
- 5.997 kr. pr. måned før skat for ikkeforsørgere.
- 2.584 kr. pr. måned før skat for ikkeforsørgere under 30 år, der er hjemmeboende.

Det foreslås, at det beregnede tilskud efter fradrag for lønindtægter mv. ikke kan overstige niveauet for integrationsydelse. Der henvises til bemærkninger til de foreslåede § 70 f, stk. 7, og § 70 g, stk. 6.

Med henblik på at sikre, at kommunen kan træffe afgørelse om niveauet for tilskud efter §§ 70 f og 70 g i 3-årsperioden, er det nødvendigt, at kommunerne gøres bekendt med, at personen er en del af den personkreds, der alene kan modtage ydelser på integrationsydelsesniveau på grund af sanktion i 3-årsperioden. Udbetaling Danmark skal derfor samkøre eller sammenstille oplysninger herom, og videregive disse til kommunen. Der henvises til de almindelige bemærkninger under pkt. 2.1.3.4 og til bemærkningerne til § 10.

Det foreslås i § 70 m, *stk. 2*, at 3-årsperioden efter forslaget til *stk. 1* regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået den ved endelig dom fastsatte straf. Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem endelig dom og afsoning, medregnes denne periode ved opgørelse af 3-årsperioden efter *stk. 1*.

Det medfører, at en person, der ansøger om f.eks. kontanthjælp 1½ år efter at personen har udstået den ved endelig dom fastsatte straf, vil være omfattet af bestemmelsen i *stk. 1* i de næste 3 år og derfor først kan modtage den fulde ydelse, når der er gået 3 år fra f.eks. løsladelsen, jf. forslaget til *stk. 1*.

Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem endelig dom og afsoning, medregnes denne periode ved opgørelse af 3-årsperioden. Det vil sige, at perioden med nedsat ydelse forud for afsoningen indgår i den samlede 3-årige periode.

Det medfører, at personen i perioden fra den endelige dom, og frem til afsoningen påbegyndes, alene kan få udbetalt den nedsatte ydelse, jf. forslaget til *stk. 1*.

Efter løsladelsen vil den pågældende fortsat få udbetalt nedsat ydelse, jf. § 70, *stk. 1*, frem til der er udbetalt nedsat ydelse i sammenlagt 3 år. Det vil sige, at perioden med nedsat ydelse forud for afsoningen indgår i den samlede 3-årige periode med nedsat ydelse.

Det foreslås i *stk. 3*, at kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 70 f og 70 g, der overstiger integrationsydelsen efter § 22, *stk. 2 og 3*, i lov om aktiv socialpolitik, i perioden i *stk. 1*.

Med forslaget til *stk. 3*, fastsættes, at kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af forskellen mellem fleksløntilskud efter § 70 f, *stk. 1-6*, og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 70 g, *stk. 5*, og niveauet for integrationsydelse efter § 22, *stk. 2 og 3*, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen har modtaget fleksløntilskud efter § 70 f, *stk. 1-6*, eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 70 g, *stk. 5*, i 3-årsperioden.

Hvis kommunen udbetaler fuldt fleksløntilskud eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, fordi en person ikke oplyser om, at personen er omfattet af forslaget til stk. 1-3, og kommunen først efterfølgende modtager besked fra anklagemyndigheden eller Udbetaling Danmark om dette, kan kommunen kræve tilbagebetaling af forskellen mellem det udbetalte fleksløntilskud/tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og det tilskud, som personen skulle have haft.

Hvis personen fik udbetalt 15.967 kr. i fleksløntilskud (beregnet fleksløntilskud), og personen burde have haft udbetalt 11.993 kr., kan kommunen kræve 3.974 kr. tilbagebetalt.

Hvis personen fik udbetalt 120.000 kr. svarende til 10.000 kr. pr. måned i tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende (beregnet tilskud), og personen burde have haft udbetalt 100.716 kr. svarende til 8.393 kr. pr. måned, kan kommunen kræve 19.284 kr. svarende til 1.607 kr. pr. måned tilbagebetalt.

Til § 5

Til nr.1

Udgangspunktet er, at et medlem af en arbejdsløshedskasse, der opfylder de opstillede betingelser for ret til henholdsvis arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn, har ret til den pågældende ydelse uanset medlemmets forhold i øvrigt.

Efter de gældende regler i § 87 a, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., er et medlem udelukket fra at få udbetalt arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn i en periode på tre år, hvis medlemmet ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller for at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b i lov om pas til danske statsborgere m.v., og medlemmet for den periode, dommen omfatter, har modtaget en af de ydelser, som er nævnt i bestemmelsen.

Det foreslås, at det i en ny § 87 b fastsættes, at medlem af en arbejdsløshedskasse skal udelukkes fra at få udbetalt arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn i en periode på 3 år, hvis pågældende ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, fordi lovovertrædelsen har baggrund i eller er egnet til at fremkalde en konflikt mellem grupper af personer.

Den treårige karantæneperiode skal regnes fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af straffen.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger under pkt. 2.1.3.3.1.

Den treårige karantæneperiode skal pålægges som en direkte og automatisk følge af dommen, hvor medlemmet ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

At der skal foreligge en endelig dom indebærer, at dommen ikke længere uden særlig tilladelse kan ændres ved appel.

Det forhold, at et medlem af en arbejdsløshedskasse er udelukket fra arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn i en 3-årsperiode, er ikke til hinder for, at pågældende kan medregne indkomst og beskæftigelse, der ligger i 3-årsperioden, til opfyldelse af betingelserne for ret til dagpenge, når 3-årsperioden er udløbet, eller at pågældende i 3-årsperioden kan optjene anciennitet i forhold til senere at kunne gå på efterløn.

Det foreslås i *stk. 2*, at den treårige karantæneperiode i forhold til arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge og efterløn regnes fra det tidspunkt, hvor medlemmet løslades efter afsoning af ubetinget fængselsstraf som følge af en dom.

Det medfører, at et medlem, der søger om f.eks. arbejdsløshedsdagpenge halvandet år efter, at medlemmet er løsladt efter afsoning af fængselsstraffen, først kan modtage arbejdsløshedsdagpenge, når der er gået 3 år fra løsladelsen.

Er medlemmet ikke frihedsberøvet i perioden mellem endelig dom og afsoning, kan medlemmet ikke få udbetalt arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn for denne periode. Perioden fra den endelige dom og frem til afsoningen påbegyndes indgår i den samlede 3-årige periode uden ret til arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge og efterløn.

Det foreslås i *stk. 3*, at arbejdsløsheds-kassen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn, der er udbetalt til medlemmet i 3-årsperioden.

Hvis et medlem er løsladt efter udstået straf den 14. maj 2020, og medlemmet modtager arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn for perioden 1.-31. maj 2022, inden a-kassen får oplysning om, at medlemmet er en del af den personkreds, der er udelukket fra at modtage disse ydelser, skal medlemmet tilbagebetale arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn udbetalt til pågældende for perioden 1.-31. maj 2022.

Med henblik på at sikre, at arbejdsløsheds-kassen kan træffe afgørelse om tilbagebetaling af arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn i 3-årsperioden, skal Udbetaling Danmark samkøre eller sammenstille oplysninger herom, og videregive disse til arbejdsløsheds-kassen. Der henvises til de almindelige bemærkninger under pkt. 2.1.3.4 og til bemærkningerne til § 10.

Til § 6

Til nr.1

Efter gældende regler i lovens § 49 b, har en person ikke ret til dagpenge efter barselsloven i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v. og personen for den periode, som dommen omfatter, har modtaget en af de ydelser, som er nævnt i bestemmelsen.

Det foreslås, at personer, som ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, ligeledes ikke skal have ret til dagpenge efter barselsloven i en periode på 3 år.

Det foreslås derfor, at det i en ny bestemmelse – § 49 c, *stk. 1* – fastsættes, at en person ikke har ret til dagpenge efter barselsloven i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

En arbejdsgiver, der udbetaler løn under barsel, kan efter lovens § 39 få udbetalt de dagpenge, som lønmodtageren ellers ville have ret til fra Udbetaling Danmark. Da lønmodtageren med den foreslåede bestemmelse

ikke har ret til dagpenge efter barselsloven i 3-årsperioden, vil det betyde, at en arbejdsgiver, der udbetaler løn under fravær til personen, ikke vil have ret til refusion af barselsdagpengene efter barselslovens § 39.

§ 49 c foreslås at gælde ved fravær med dagpenge efter barselsloven, herunder også i forbindelse med udskudt orlov og pasning af alvorligt syge børn.

Det vil eventuelt være muligt for den anden forælder at afholde den barsel med barselsdagpenge, som personen dermed ikke når at holde. Det er selvfølgelig en betingelse, at den anden forælder opfylder barselslovens beskæftigelseskrav og øvrige betingelser. Tidligere udskudt fravær, der på grund af den foreslåede § 49 c ikke bliver afholdt, kan eventuelt afholdes på et senere tidspunkt, hvis betingelserne herfor er opfyldte.

Det skal bemærkes, at beskæftigelseskravet vil kunne opfyldes med beskæftigelse, der ligger i 3-årsperioden.

Det foreslås i § 49 c, stk. 2, at perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af ubetinget fængselsstraf som følge af en dom, jf. stk. 1. Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem en dom, jf. stk. 1, og afsoningen, medregnes denne periode i perioden efter stk. 1.

Det foreslås i § 49 b, stk. 3, at Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om, at en person, der har modtaget dagpenge efter denne lov, som personen efter stk. 1 ikke var berettiget til, skal betale dagpengene tilbage.

Forslaget betyder, at Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om, at en person, der har modtaget barselsdagpenge, som personen ikke var berettiget til, fordi pågældende ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, skal betale dagpengene tilbage.

Med henblik på at sikre, at Udbetaling Danmark kan træffe afgørelse efter den foreslåede § 49 c, stk. 3, skal Udbetaling Danmark samkøre eller sammenstille oplysninger herom. Der henvises til de almindelige bemærkninger under pkt. 2.1.3.4 og til bemærkningerne til § 10.

En person, der ved endelig dom er blevet idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, har ikke ret til at modtage dagpenge efter barselsloven, i tidsrummet fra personen bliver løsladt, eksempelvis den 18. juli 2021, og 3 år frem.

Hvis personen modtager barselsdagpenge for en periode efter løsladelsen, og inden Udbetaling Danmark får oplysning herom, skal personen tilbagebetale barselsdagpenge udbetalt til pågældende for perioden fra den 18. juli 2021 til den 17. juli 2024.

Det skal bemærkes, at § 49 c, stk. 3, alene retter sig mod dagpenge efter loven udbetalt til personen selv. Hvis en eventuel arbejdsgiver har nået at få udbetalt refusion, må et eventuelt tilbagebetalingskrav afgøres efter lovens almindelige regel i § 49, hvorefter modtageren ud over uberettiget at have modtaget beløbet også skal have modtaget det mod bedre vidende.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger under punkt 2.1.3.3.2.

Til § 7

Efter gældende regler i § 71 b, i lov om sygedagpenge, har en person ikke ret til sygedagpenge fra kommunen i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et

udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v. og personen for den periode, som dommen omfatter, har modtaget en af de ydelser, som er nævnt i bestemmelsen.

Det foreslås, at personer, som ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, ligeledes ikke skal have ret til sygedagpenge fra kommunen i en periode på 3 år.

Det foreslås derfor, at det i en ny bestemmelse – § 71 c, stk. 1 – fastsættes, at en person ikke har ret til dagpenge efter sygedagpengeloven i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

En arbejdsgiver, der udbetaler løn under sygdom, kan efter lovens § 54 få udbetalt de dagpenge, som lønmodtageren ellers ville have ret til fra kommunen. Da lønmodtageren med den foreslåede bestemmelse ikke har ret til sygedagpenge fra kommunen i 3-årsperioden, vil det betyde, at en arbejdsgiver, der udbetaler løn under fravær til personen, ikke vil have ret til refusion af sygedagpengene efter lovens § 54.

Det skal bemærkes, at beskæftigelseskravet vil kunne opfyldes med beskæftigelse, der ligger i 3-årsperioden.

Det foreslås i § 71 c, stk. 2, at perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af ubetinget fængselsstraf som følge af en dom, jf. stk. 1. Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem en dom, jf. stk. 1, og afsoningen, medregnes denne periode i perioden efter stk. 1.

Det foreslås i § 71 b, stk. 3, at kommunen skal træffe afgørelse om, at en person, der har modtaget dagpenge efter denne lov, som personen efter stk. 1 ikke var berettiget til, skal betale dagpengene tilbage.

Forslaget betyder, at kommunen skal træffe afgørelse om, at en person, der har modtaget sygedagpenge fra kommunen, som personen ikke var berettiget til, fordi pågældende ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, skal betale sygedagpengene tilbage.

Med henblik på at sikre, at kommunen kan træffe afgørelse efter den foreslåede § 71 c, stk. 3, skal Udbetaling Danmark samkøre eller sammenstille oplysninger herom, og videregive disse til kommunen. Der henvises til de almindelige bemærkninger under pkt. 2.1.3.4 og til bemærkningerne til § 10.

En person, der ved endelig dom er blevet idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, har ikke ret til at modtage sygedagpenge fra kommunen, i tidsrummet fra personen bliver løsladt, eksempelvis den 18. juli 2021 og 3 år frem.

Hvis personen modtager sygedagpenge for en periode efter løsladelsen, og inden kommunen får oplysning herom, skal personen tilbagebetale sygedagpenge udbetalt til pågældende for perioden fra den 18. juli 2021 til den 17. juli 2024.

Det skal bemærkes, at § 71 c, stk. 3, alene retter sig mod sygedagpenge fra kommunen udbetalt til personen selv. Hvis en eventuel arbejdsgiver har nået at få udbetalt refusion, må et eventuelt tilbagebetalingskrav afgøres efter lovens almindelige regel i § 71, hvorefter modtageren ud over uberettiget at have modtaget beløbet også skal have modtaget det mod bedre vidende.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger under punkt 2.1.3.3.3.

Til § 8

Til nr. 1

Efter § 22, stk. 7, i lov om fleksydelse, skal Udbetaling Danmark som følge af en dom, jf. § 22, stk. 5, træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksydelse for de dage, hvor personen er dømt for overtrædelse af de bestemmelser, der er nævnt i § 22, stk. 5. Det gælder, uanset om Udbetaling Danmark tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af fleksydelse for samme periode.

Det foreslås, at § 22, stk. 7, ophæves. Bestemmelsen vil i stedet blive indsat i § 27 i lov om fleksydelse med henblik på at samle bestemmelser om tilbagebetaling af fleksydelse. Der er med forslaget ikke tilsigtet ændringer af bestemmelsen og dens anvendelsesområde.

Til nr. 2

Efter § 22 a, stk. 3, i lov om fleksydelse skal Udbetaling Danmark træffe afgørelse om, at en person, der har modtaget fleksydelse, som personen ikke var berettiget til efter § 22 a, stk. 1, skal betale fleksydelsen tilbage.

Det foreslås, at § 22 a, stk. 3, ophæves. Bestemmelsen vil i stedet blive indsat i § 27 i lov om fleksydelse med henblik på at samle bestemmelser om tilbagebetaling af fleksydelse. Der er med forslaget ikke tilsigtet ændringer af bestemmelsen og dens anvendelsesområde.

Til nr. 3

Efter gældende regler i lov om fleksydelse kan personen få fleksydelse, hvis personen opfylder nærmere fastsatte betingelser.

De grundlæggende betingelser for at få ret til fleksydelse fremgår af §§ 1 a-2 a i lov om fleksydelse. Det er herunder en betingelse, at personen har nået fleksydelsesalderen, jf. lovens § 1 a, opfylder et krav om anciennitet, har bopæl her i riget eller i et andet EØS-land, jf. lovens § 2. Det er en betingelse for udbetaling af fleksydelse, at personen ikke er varetægtsfængslet på tidspunktet.

Efter den gældende § 22 a, har en person ikke ret til fleksydelse efter lov om fleksydelse i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v. og personen for den periode, som dommen omfatter, har modtaget en af de ydelser, som er nævnt i bestemmelsen.

Det foreslås, at der i lov om fleksydelse indsættes en ny bestemmelse § 22 b hvor en person skal udelukkes fra at få udbetalt fleksydelse i en periode på 3 år, hvis pågældende ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, fordi lovovertrædelsen har baggrund i eller er egnet til at fremkalde en konflikt mellem grupper af personer.

Det er ikke et krav for karantæneperioden, om personen har været i ydelsessystemet på noget tidspunkt for domsfældelse for at blive omfattet af lov om fleksydelse § 22 b. Karantæneperioden får således betydning for alle personer, som ved endelig dom bliver idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, uanset om de på gældende tidspunkt var i ydelsessystemet.

Det foreslås i § 22 b, stk. 2, at perioden i den foreslåede § 22 b regnes fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af straf som følge af en dom. Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem en dom og afsoningen, medregnes denne periode i perioden efter § 22 b.

Til nr. 4

Det foreslås, at der i § 27 indsættes som stk. 2, at Udbetaling Danmark som følge af en dom, jf. § 22, stk. 5, skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksydelse for de dage, hvor personen er dømt for overtrædelse af de bestemmelser, der er nævnt i § 22, stk. 5. Det gælder, uanset om Udbetaling Danmark tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af fleksydelse for samme periode. Den foreslåede bestemmelse har samme indhold og anvendelsesområde som § 22, stk. 7, der foreslås ophævet, jf. forslagets § 8, nr. 1.

Det foreslås, at der i § 27 indsættes som stk. 3, at Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om, at en person, der har modtaget fleksydelse, som personen ikke var berettiget til efter § 22 a, stk. 1, skal betale fleksydelsen tilbage. Den foreslåede bestemmelse har samme indhold og anvendelsesområde som § 22 a, stk. 3, der foreslås ophævet, jf. forslagets § 8, nr. 2.

Det foreslås, at bestemmelsen også finder anvendelse på forhold efter den foreslåede § 22 b, jf. forslagets § 8, nr. 3. Forslaget betyder, at Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om, at en person, der har modtaget fleksydelse, som personen ikke var berettiget til, fordi pågældende ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, skal betale fleksydelse tilbage.

Med henblik på at sikre, at Udbetaling Danmark kan træffe afgørelse efter den foreslåede § 22 b, stk. 3, skal Udbetaling Danmark samkøre eller sammenstille oplysninger herom. Der henvises til de almindelige bemærkninger under pkt. 2.1.3.4 og til bemærkningerne til § 10.

En person, der ved endelig dom er blevet idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, har ikke ret til at modtage fleksydelse fra Udbetaling Danmark, i tidsrummet fra personen bliver løsladt, eksempelvis den 18. juli 2021 og 3 år frem.

Hvis personen modtager fleksydelse for en periode efter løsladelsen, og inden Udbetaling Danmark får oplysning herom, skal personen tilbagebetale fleksydelse udbetalt til pågældende for perioden fra den 18. juli 2021 til den 17. juli 2024.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger under pkt. 2.1.3.3.4.

Til § 9

Til nr.1

Efter de gældende regler i § 12 f i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område skal en myndighed, der har modtaget resultatet af en sammenstilling eller samkøring af oplysninger om fremmedkri- gere efter § 12 i, stk. 5, i lov om Udbetaling Danmark, efter anmodning fra Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering redegøre for den foretagne sagsbehandling på baggrund af resultatet af sammenstillingen eller samkøringen.

Forslaget til ændring af lov om Udbetaling Danmark, jf. lovforslagets § 10, indebærer, at § 12 i, stk. 5, i lov om Udbetaling Danmark, ændres til § 12 i, stk. 6, og henvisningen i retssikkerhedslovens § 12 f foreslås derfor ændret tilsvarende. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan derved indhente redegørelser fra myndigheder, der modtager resultatet af Udbetaling Danmarks registersamkøring om personer, der er udelukket fra eller med begrænset ret til offentlige ydelser, uanset om den pågældende person har fået en tilbagebetalingsafgørelse på baggrund af en endelig dom som fremmedkriger eller er blevet idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.3.5.

Til § 10

Til nr.1

Efter de gældende regler § 12 i, stk. 1, i lov om Udbetaling Danmark, skal Udbetaling Danmark samkøre eller sammenstille oplysninger om personer, der har modtaget en afgørelse om tilbagebetaling efter § 46 c, stk. 2, i lov om social pension, § 45 c, stk. 2, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., § 62, stk. 8, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., § 49 a, stk. 2, i barselsloven, § 71 a, stk. 2, i lov om sygedagpenge, § 22, stk. 7, i lov om fleksydelse, § 91, stk. 1, nr. 5, i lov om aktiv socialpolitik, § 70 f, stk. 11, 2. og 3. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, regler fastsat i medfør af § 70 g, stk. 7, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, § 2 f i SU-loven og § 14 c i lov om statens voksenuddannelsesstøtte, med oplysninger fra indkomstregisteret og med nødvendige indtægtsoplysninger fra andre registre, herunder fra andre myndigheder, med henblik på kontrol af, om personerne uberettiget har fået udbetalt en offentlig ydelse i den 3-årige periode, hvor de som følge af afgørelsen om tilbagebetaling er udelukket fra at modtage eller har en begrænset ret til at modtage offentlige ydelser.

Den gældende § 12 i, stk. 1, vedrører alene kontrol af ydelser til personer, der har fået en tilbagebetalingsafgørelse som følge af en dom som fremmedkriger, og bestemmelsen omfatter ikke den persongruppe, som den foreslåede karantæneordning for bandekriminelle skal gælde for.

For at sikre, at de myndigheder og arbejdsløshedskasser, som administrerer lovgivningen på de forskellige ydelsesområder, bliver gjort bekendt med, at en person er omfattet af den foreslåede karantæneordning i ydelsessystemet for bandekriminelle, foreslås det, at Udbetaling Danmark skal udføre de samme opgaver i forhold til personer, der ved endelig dom bliver idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, jf. lovforslagets §§ 1-8. Det foreslås derfor fastsat i en ny bestemmelse, § 12 i, stk. 2, at Udbetaling Danmark skal samkøre eller sammenstille oplysninger om personer, der ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a med oplysninger fra indkomstregisteret og med nødvendige indtægtsoplysninger fra andre registre, herunder fra andre myndigheder, med henblik på kontrol af, om personerne uberettiget har fået udbetalt en offentlig ydelse i den 3-årige periode, hvor de som følge af dommen er udelukket fra at modtage eller har en begrænset ret til at modtage offentlige ydelser.

Der henvises endvidere til afsnit 2.1.3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

For integrationsydelsesmodtagere, der ifølge de foreslåede ændringer, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, vil blive omfattet af en 3-årig karantæneperiode, som ikke kan indgå ved beregning af det nugældende opholdskrav på sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år, der gælder for at overgå fra integrationsydelse til uddannelses- eller kontanthjælp, er der behov for en samkøringsperiode på 11 år.

Den gældende § 12 i, stk. 2, giver alene hjemmel til at samkøre og sammenstille oplysninger i en 11-årig periode, for personer, der har fået en tilbagebetalingsafgørelse på baggrund af en dom som fremmedkriger.

I § 12 i, stk. 2, der bliver stk. 3, foreslås derfor indføjet »eller ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a«

Med § 1, nr. 1, i lov nr. 743 af 8. juni 2018 blev opholdskravet i § 11, stk. 3, 1. pkt., i lov om aktiv socialpolitik, forlænget fra et krav om lovligt ophold her i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år til et krav om sammenlagt 9 års ophold inden for de seneste 10 år. Som en konsekvens heraf, blev § 12 i, stk. 2, i lov om Udbetaling Danmark, ændret med § 2, nr. 1, i lov nr. 743 af 8. juni 2018 således, at samkøring og overvågning blev udvidet fra 11 år til 13 år.

Af lovtekniske årsager - henset til at lov nr. 743 af 8. juni 2018 først træder i kraft den 1. januar 2019 - er det nødvendigt at ophæve den med § 2, nr. 1, i lov nr. 743 af 8. juni 2018, vedtagne ændring af § 12 i, stk. 2, og genindsætte den i § 12 i, stk. 3 med dette lovforslags § 10, nr. 2.

De foreslåede ændringer af § 12 i, stk. 2, der bliver stk. 3, i lov om Udbetaling Danmark, svarer indholdsmæssigt - både i relation til lovtekst og bemærkninger - til de ændringer af bestemmelsen, som blev indført ved lov nr. 743 af 8. juni 2018, dog med den ene forskel, at § 12 i, stk. 2, der bliver stk. 3, ikke blot omfatter dømte fremmedkrigere, men også dømte bandekriminelle.

Med forslaget skal Udbetaling Danmark i en 13-årig periode samkøre eller sammenstille oplysninger om personer, som modtager integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, både når det gælder dømte fremmedkrigere, der har modtaget en afgørelse om tilbagebetaling efter § 91, stk. 1, nr. 5, i lov om aktiv socialpolitik, og personer, som ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Til nr. 3

Der er tale om en konsekvensændring som følge af dette forslags § 10, nr. 1.

Til nr. 4

Den foreslåede periode med udelukkelse fra eller begrænset ret til offentlige ydelser som følge af bandekriminalitet regnes fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a. For at kunne afgrænse perioden med kontrol af oplysninger fra indkomstregisteret m.v., har Udbetaling Danmark derfor brug for at blive underrettet, når personen bliver løsladt efter afsoning.

Efter den gældende § 12 i, stk. 4, skal kriminalforsorgen underrette Udbetaling Danmark, når en person, der er idømt fængselstraf som fremmedkriger, og som på den baggrund er udelukket fra eller har begrænset ret til offentlige ydelser, løslades efter udstået straf. Det findes hensigtsmæssigt, at kriminalforsorgens underretningspligt også skal gælde ved løsladelse af personer, der har afsonet ubetinget fængselsstraf eller anden

strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Det foreslås derfor indføjet i § 12 i, stk. 4, der bliver stk. 5, at kriminalforsorgen endvidere skal underrette Udbetaling Danmark ved løsladelse af en person, der afsoner ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.3.4.

Til nr. 5-6

Hvis Udbetaling Danmarks registersamkøring, jf. forslaget til nr. 1 og 2, viser, at der udbetales en ydelse til en person, som er omfattet af en periode med udelukkelse fra eller begrænset ret til offentlige ydelser, er det op til den udbetalende myndighed eller arbejdsløshedskasse at tage stilling til, om personen har været berettiget til ydelsen, og eventuelt at træffe afgørelse om tilbagebetaling. Det er derfor afgørende, at myndigheden eller arbejdsløshedskassen bliver bekendt med, at en person er udelukket fra eller har begrænset ret til offentlige ydelser i en 3-årig periode, så der kan tages højde for det i sagsbehandlingen.

Den gældende § 12 i, stk. 5, giver alene hjemmel for Udbetaling Danmark til at videregive resultatet af en registersamkøring til en myndighed, der udbetaler en ydelse til en dømt fremmedkriger, der er udelukket fra eller har begrænset ret til offentlige ydelser. Bestemmelsen vil med den gældende ordlyd ikke tillige gælde for videregive af resultater af samkøringer vedrørende personer, der omfattes af den foreslåede karantæneordning for dømte bandekriminelle.

Det foreslås på den baggrund fastsat i § 12 i, stk. 5, der bliver stk. 6, at Udbetaling Danmark skal videregive resultaterne af samkøringen eller sammenstillingen efter stk. 1-3, til en myndighed, der udbetaler en ydelse til en person i perioden med udelukkelse fra eller begrænset ret til offentlige ydelser. Udbetaling Danmark vil derved kunne videregive resultater af registersamkøringer til den udbetalende myndighed, uanset om personens udelukkelse fra eller begrænsede ret til offentlige ydelser har baggrund i en endelig dom som fremmedkriger eller en endelig dom om ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

På arbejdsløhedsforsikringsområdet skal Udbetaling Danmark efter den gældende § 12 i, stk. 6, i lov om Udbetaling Danmark, videregive resultaterne af samkøringer vedrørende dømte fremmedkrigere til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, som skal give oplysningerne videre til medlemmets arbejdsløshedskasse.

For at sikre, at den relevante arbejdsløshedskasse også kan blive gjort bekendt med resultatet af Udbetaling Danmarks registersamkøring for et medlem, der omfattes af den foreslåede karantæneordning for dømte bandekriminelle, foreslås videregivelsesreglernes anvendelsesområde udvidet, så Udbetaling Danmark forpligtes til at videregive oplysninger om arbejdsløshedskassers udbetalinger til karantæneramte bandekriminelle til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

Det foreslås derfor fastsat i § 12 i, stk. 6, 1. pkt., der bliver stk. 7, 1. pkt., at Udbetaling Danmark skal videregive resultaterne af samkøringen eller sammenstillingen efter stk. 1-3 til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, hvis det er en arbejdsløshedskasse, der udbetaler en ydelse til en person i perioden med udelukkelse fra eller begrænset ret til offentlige ydelser. Bestemmelsens 2. punktum videreføres uændret, hvilket indebærer, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings pligt til at videregive Udbetaling Danmarks oplysninger til arbejdsløshedskassen vil gælde alle situationer, hvor styrelsen modtager resultatet af Udbeta-

ling Danmarks registersamkøring efter § 12 i, stk. 1-3, herunder oplysninger om karantæneramte bandekriminelle.

Derved sikres, at den relevante myndighed eller arbejdsløshedskasse kan få den nødvendige viden om resultatet af Udbetaling Danmarks registersamkøring, uanset om personens udelukkelse fra eller begrænsede ret til offentlige ydelser skyldes en tilbagebetalingsafgørelse på baggrund af en endelig dom som fremmedkri-ger, eller en endelig dom om ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.3.4.

Til nr. 7-8

Der er tale om en konsekvensændring som følge af dette forslags § 10, nr. 1.

Til § 11

Af lovtekniske årsager foreslås det at ophæve § 1, nr. 1-5 og § 2, nr. 1, i lov nr. 743 af 8. juni 2018.

Ved § 1, nr. 1-3, i lov nr. 743 af 8. juni 2018, blev opholdskravet i § 11, stk. 3, 1. pkt., i lov om aktiv socialpolitik forlænget, og der blev indført et krav om fuldtidsbeskæftigelse i 2 år og 6 måneder. Som konsekvens heraf blev der ved samme lovs § 1, nr. 1, 4 og 5, samt § 2, nr. 1, indført konsekvensændringer i lov om aktiv socialpolitik og lov om Udbetaling Danmark.

Det følger af § 4, stk. 1, i lov nr. 743 af 8. juni 2018, at lovens § 1 og 2 træder i kraft den 1. januar 2019.

Forslaget om at ophæve § 1, nr. 1-5 og § 2, nr. 1, i lov nr. 743 af 8. juni 2018 er en konsekvens af dette lovforslags § 1, nr. 3-6 og § 10, nr. 2, hvorefter der foreslås ændringer i henholdsvis § 11 i lov om aktiv socialpolitik og § 12 i i lov om Udbetaling Danmark.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 3-6 og § 10, nr. 2, med tilhørende bemærkninger.

De ophævede ændringer fra lov nr. 743 af 8. juni 2018 indsættes i forbindelse med dette lovforslags § 1, nr. 3-6 og § 10, nr. 2.

Til § 12

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2019.

I *stk. 2*, foreslås det, at loven ikke finder anvendelse for domme, der vedrører forhold begået inden lovens ikrafttræden.

I *Stk. 3*, foreslås det, at denne lovs § 1, nr. 3, og § 11, stk. 8, i lov om aktiv socialpolitik, som indsat ved denne lovs § 1, nr. 4, ikke finder anvendelse for personer, der modtager uddannelseshjælp eller kontanthjælp ved lovens ikrafttræden, jf. dog stk. 4.

I *stk. 4.* foreslås det, at hvis udbetalingen af uddannelseshjælp eller kontanthjælp efter lovens ikrafttræden har været ophørt i 2 hele kalendermåneder eller derover, og ansøges der igen om ydelse, skal de ansøgere, der er nævnt i *stk. 3*, opfylde § 11, *stk. 3* og 8 i lov om aktiv socialpolitik som affattet i denne lovs § 1, nr. 3 og 4, ved den fornyede ansøgning fra 1. januar 2019.

De foreslåede bestemmelser i *stk. 1, 3* og 4 svarer indholdsmæssigt til ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelserne i de med dette lovforslags § 11 ophævede bestemmelser i § 1, nr. 1-5 og § 2, nr. 1, i lov nr. 743 af 8. juni 2018.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, idet de love der ændres, ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Bilag 1**Lovforslaget sammenholdt med gældende lov**

Gældende formulering	Lovforslaget
	§ 1
	I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 269 af 21. marts 2017, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 1000 af 30. august 2015, § 8 i lov nr. 674 af 8. juni 2017, § 6 i lov nr. 551 af 29. maj 2018 og senest ved § 1 i lov nr. 743 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:
§ 10 e. Opholdskommunen kan forlange, at en tidligere opholdskommune giver oplysninger om afgørelser efter §§ 10 b og 10 c samt §§ 70 h og 70 i i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, når en person søger om integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp. Dette kan ske uden samtykke fra ansøgeren. Opholdskommunen skal uanset muligheden for at indhente oplysningerne uden samtykke forsøge at få samtykke til at indhente oplysningerne.	1. I § 10 e, 1. pkt., indsættes efter »kontanthjælp«: »eller hvis en person anmoder om revalideringsydelse efter kapitel 6, ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 a eller 6 b eller ledighedsydelse efter kapitel 7«.
	2. Efter § 10 g indsættes i <i>kapitel 3</i>: »§ 10 h. En person kan alene modtage ydelser efter denne lovs kapitel 4, 6, 6 a, 6 b eller 7 med et niveau, der svarer til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a. <i>Stk. 2.</i> Perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af straf som følge af en dom, jf. stk. 1. Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem en dom, jf. stk. 1, og afsoningen, medregnes denne periode i perioden efter stk. 1. § 10 i. For personer, der er omfattet af § 10 h, stk. 1, og som modtager uddannelses- eller kontanthjælp,

	finder §§ 13 f, 13 g, 25 b-25 e, 26 og 34 tilsvarende anvendelse som for modtagere af integrationsydelse efter § 22. <i>Stk. 2.</i> For personer, der modtager ledighedsydelse og er omfattet af § 10 h, stk. 1, får § 74 a, stk. 4, først virkning, når personen igen kan modtage ledighedsydelse efter satserne i § 74 a, stk. 2 eller 3.«
§ 11. – <i>Stk. 2. -</i> <i>Stk. 3.</i> Retten til uddannelseshjælp eller kontanthjælp er tillige betinget af, at personen lovligt har opholdt sig her i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år, jf. dog stk. 4-6. I beregningen af opholdstiden efter 1. pkt. indgår perioder, hvor personen har haft folkeregisteradresse her i riget. I beregningen af opholdstiden efter 1. pkt. indgår perioder, hvor personen har haft folkeregisteradresse her i riget, medmindre særlige grunde fører til et andet resultat. Ophold i udlandet i perioder på sammenlagt højst 2 måneder pr. kalenderår i forbindelse med ferie, studierejser, tjeneste- og forretningsrejser m.v. ligestilles med ophold her i riget, hvis personen har beholdt sin bopæl her i riget. Ophold i udlandet på militær mission for den danske stat under instruktion af forsvaret ligestilles med ophold her i riget. Det samme gælder ophold i udlandet, hvor personen af den danske stat er stillet til rådighed for militær mission under instruktion af udenlandsk eller international myndighed.	3. I § 11, stk. 3, 1. pkt. ændres »7 år inden for de seneste 8 år, jf. dog stk. 4-8« til »9 år inden for de seneste 10 år, jf. dog stk. 4-10«.
§ 11. - <i>Stk. 2-5</i> <i>Stk. 6.</i> Kravet om, at personen skal have opholdt sig lovligt her i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år, gælder ikke for EU-/EØS-borgere, i det omfang disse efter EUretten er berettigede til hjælpen. <i>Stk. 7.</i> Kommunen træffer afgørelse om retten til integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp. Personen har pligt til at bidrage med oplysninger, der er nødvendige for at afgøre, hvilken hjælp personen er berettiget til. Kan personen ikke dokumentere, at opholdskravet i stk. 3 er opfyldt, yder kommunen integrationsydelse.	4. § 11, stk. 6, ophæves, og i stedet indsættes efter stk. 5 som nye stykker: »<i>Stk. 6.</i> Ved beregning af opholdsperioden efter stk. 3, 2. pkt., kan en person, der ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, ikke medregne en karantæneperiode på 3 år. I den 3-årige karantæneperiode efter 1. pkt. udbetales integrationsydelse efter § 22, stk. 2 eller 3. <i>Stk. 7.</i> Den 3-årige karantæneperiode nævnt i stk. 6 regnes fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af ubetinget fængselsstraf eller anden straf-

	feretlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a. Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem en dom, jf. stk. 6, og afsoningen, medregnes denne periode i perioden efter stk. 6. <i>Stk. 8.</i> Retten til uddannelseshjælp eller kontanthjælp er tillige betinget af, at personen har haft ordinær beskæftigelse her i riget i en periode, som sammenlagt svarer til fuldtidsbeskæftigelse i 2 år og 6 måneder inden for de seneste 10 år. 1. pkt. finder anvendelse for udlændinge, der på baggrund af indrejse fra udlandet er blevet folkeregistreret her i riget med virkning fra den 1. januar 2008 eller senere, og som ikke tidligere har været folkeregistreret her i riget, samt for personer, der er blevet folkeregistreret som indrejst fra udlandet i riget med virkning fra den 1. januar 2008 eller senere efter udlandsophold i mere end 12 på hinanden følgende måneder. Stk. 3, 4. og 5. pkt. finder tilsvarende anvendelse for opgørelsen af de 12 måneder, der er nævnt i 2. pkt. Beskæftigelseskravet efter 1. pkt. kræves alene opfyldt én gang, uanset om personen løbende modtager uddannelses- eller kontanthjælp eller genansøger herom. <i>Stk. 9.</i> For personer uden fastsat arbejdstid og for personer beskæftiget ved selvstændig virksomhed foretages opgørelse af beskæftigelse efter stk. 8, ved at anvende omregningssatsen i § 13 f, stk. 15. Ved omregning benyttes den omregningssats, som er gældende for det kalenderår, hvor indkomsten er indberettet til indkomstregisteret, eller det indkomstår, som årsopgørelsen dækker. <i>Stk. 10.</i> Kravet om, at personen skal have opholdt sig lovligt her i riget i sammenlagt 9 år inden for de seneste 10 år, og kravet om ordinær fuldtidsbeskæftigelse i 2 år og 6 måneder inden for de seneste 10 år gælder ikke for EU/EØS-borgere, i det omfang disse efter EU-retten er berettigede til hjælpen. Endvidere gælder kravet om ordinær fuldtidsbeskæftigelse her i riget i 2 år og 6 måneder inden for de seneste 10 år ikke for førtidspensionister, der ikke modtager fuld førtidspension efter lov om social pension på grund af betingelserne om optjening eller af en tilsvarende pension fra et andet EU/EØS-land, eller for personer, der har nået folkepensionsalderen, jf. lov om social
--	---

	pension.« Stk. 7 bliver herefter stk. 11.
§ 11. - <i>Stk. 2-6</i> <i>Stk. 7.</i> Kommunen træffer afgørelse om retten til integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp. Personen har pligt til at bidrage med oplysninger, der er nødvendige for at afgøre, hvilken hjælp personen er berettiget til. Kan personen ikke dokumentere, at opholdskravet i stk. 3 er opfyldt, yder kommunen integrationsydelse.	5. I § 11, stk. 7, 3. pkt., som bliver stk. 11, 3. pkt., indsættes efter »stk. 3«: »og beskæftigelseskravet i stk. 8«.
§ 27. For personer, der opfylder opholdskravet i § 11, stk. 3, udgør hjælpen et månedligt beløb, der svarer til, hvad der ydes en gift folkepensionist uden andre indtægter end folkepensionen, til personer, 1) der har nået efterlønsalderen som fastsat i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., og 2) som ikke kan få social pension på grund af betingelserne om optjening. <i>Stk. 2. -</i>	6. I § 27, stk. 1, ændres »opholdskravet i § 11, stk. 3,« til: »betingelserne i § 11, stk. 3 og 8, jf. dog § 11, stk. 10, 2. pkt.,«.
§ 91. - <i>Stk. 2. -</i> <i>Stk. 3.</i> Kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalte ydelser efter kapitel 4, 6, 6a, 6 b og 7, hvis ydelserne overstiger niveauet for integrationsydelser efter § 22, stk. 2 og 3, for den periode, der er nævnt i § 10 f.	7. I § 91, stk. 3, ændres »§ 10 f« til:»§§ 10 f og 10 h«.
§ 94. - <i>Stk. 2.-4</i>	8. I § 94 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke: »Stk. 3. Når der som følge af afgørelse eller dom skal efterbetales en ydelse, der dækker samme tidsrum og samme formål som en udbetalt ydelse efter denne lov, skal kommunen modregne den udbetalte hjælp, før et eventuelt tilbagebetalingskrav kan opgøres. I opgørelsen indgår ydelserne, før der indbetales skat.« Stk. 3-4 bliver herefter stk. 4-5.
§ 95, stk. 2. Tilbagebetalingskravet bortfalder, når der er gået 3 år efter hjælpens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet. Overdrages tilbagebetalingskravet til restanceinddrivelsesmyndigheden, finder 1. pkt. ikke anvendelse fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet. Fra modtagelsen finder forældelsesloven an-	9. I § 95, stk. 2, indsættes efter »kravet«: »jf. dog stk. 3«.

vendelse, idet forældelse dog tidligst indtræder 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 18 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Tilbageendes tilbagebetalingskravet til kommunen eller Udbetaling Danmark, jf. stk. 1, 1. pkt., finder 1. pkt. på ny anvendelse.	
	10. I § 95 indsættes som <i>stk. 3</i>: »<i>Stk. 3.</i> Stk. 2 finder ikke anvendelse for tilbagebetalingskrav vedrørende hjælp til boligindskud eller hvad der ligestilles hermed, jf. §§ 81 og 85«.
	§ 2
	I lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1208 af 17. november 2017, som ændret ved § 33 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, § 12 i lov nr. 278 af 17. april 2018, § 1 i lov nr. 442 af 8. maj 2018, § 2 i lov nr. 553 af 29. maj 2018, § 3 i lov nr. 558 af 29. maj 2018 og § 6 i lov nr. 701 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:
§ 31. - <i>Stk. 2.</i> - <i>Stk. 3.</i> - <i>Stk. 4.</i> - <i>Stk. 5.</i> Det beregnede grundbeløb og pensionstillæg kan højst udbetales med et beløb svarende til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, når pensionisten er omfattet af § 46 d. § 32 c. - <i>Stk. 2.</i> - <i>Stk. 3.</i> Før tidspensionen kan højst udbetales med et beløb svarende til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, når pensionisten er omfattet af § 46 d.	1. I § 31, <i>stk. 4</i> og i § 32 c, <i>stk. 2</i>, ændres ”§ 46 d” til: ”§§ 46 d eller 46 f”.
	2. Efter § 46 e indsættes: »§ 46 f. Pensionen efter §§ 31 eller 32 c kan i en periode på 3 år højst udgøre et beløb, der svarer til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en over-

	trædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a. <i>Stk. 2.</i> Perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af ubetinget fængselsstraf som følge af en dom, jf. stk. 1. Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem en dom, jf. stk. 1, og afsoningen, medregnes denne periode i perioden efter stk. 1. <i>Stk. 3.</i> Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt pension i perioden nævnt i stk. 1, hvis den udbetalte pension overstiger integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik i 3-årsperioden.«
	§ 3
	I lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1209 af 17. november 2017, som ændret ved § 32 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, § 13 i lov nr. 278 af 17. april 2018, § 4 i lov nr. 558 af 29. maj 2018 og § 7 i lov nr. 701 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:
§ 29. – <i>Stk. 2. –</i> <i>Stk. 3. –</i> <i>Stk. 4. –</i> <i>Stk. 5.</i> Det beregnede grundbeløb og pensionstillæg kan højst udbetales med et beløb svarende til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, når pensionisten er omfattet af § 45 d.	1. I § 29, <i>stk. 5</i>, ændres ”§ 45 d” til: ”§§ 45 d eller 45 f”.
	2. Efter § 45 e indsættes: »§ 45 f. Det beregnede grundbeløb og pensionstillæg, jf. § 29, kan i en periode på 3 år højst udgøre et beløb, der svarer til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a. <i>Stk. 2.</i> Perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af ubetinget fængselsstraf som følge af en dom, jf. stk. 1. Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem en dom, jf. stk.

	1, og afsoningen, medregnes denne periode i perioden efter stk. 1. <i>Stk. 3.</i> Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt pension i perioden nævnt i stk. 1, hvis den udbetalte pension overstiger integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik i 3-årsperioden.«
	§ 4
	I lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 707 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:
§ 70 f - <i>Stk. 2-6.</i> <i>Stk. 7.</i> Det beregnede tilskud efter stk. 1-6 kan højst udbetales på et niveau, der svarer til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, når personen er omfattet af § 70 l.	1. I § 70 f, stk. 7, ændres »§ 70 l« til: »§§ 70 l eller 70 m«.
§ 70 g - <i>Stk. 2-5.</i> <i>Stk. 6.</i> Det beregnede tilskud efter stk. 5 kan højst udbetales på et niveau pr. måned, der svarer til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, når personen er omfattet af § 70 l.	2. I § 70 g, stk. 6, ændres »§ 70 l« til: »§§ 70 l eller 70 m«.
	3. Efter § 70 l indsættes: »§ 70 m. Tilskud efter §§ 70 f og 70 g kan i en periode på 3 år højst udbetales på et niveau, der svarer til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a. <i>Stk. 2.</i> Perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af straf som følge af en dom, jf. stk. 1. Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem en dom, jf. stk. 1, og afsoningen, medregnes denne periode i perioden efter stk. 1. <i>Stk. 3.</i> Kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 70 f og 70 g, der overstiger integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, i perioden i stk. 1.«
	§ 5

	I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbe- kendtgørelse nr. 784 af 21. juni 2017, som ændret senest ved § 6 i lov nr. 1669 af 26. december 2017, foretages følgende ændringer:
§ 87 a. Et medlem er udelukket fra at få udbetalt dagpenge, feriedagpenge og efterløn i en periode på 3 år, hvis medlemmet ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v. og medlemmet for den periode, som dommen omfatter, har modtaget en af følgende ydelser: 1) Dagpenge, feriedagpenge eller efterløn efter denne lov. 2) Sygedagpenge fra kommunen efter lov om sygedagpenge. 3) Dagpenge efter barselsloven. 4) Pension efter lov om social pension. 5) Pension efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension. 6) Fleksydelse efter lov om fleksydelse. 7) Integrationsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp, revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse i ressourceforløb, ressourceforløbsydelse i jobafklaringsforløb eller ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik. 8) Fleksløntilskud efter § 70 f eller tilskud til selvstændig virksomhed efter § 70 g i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. 9) Statens uddannelsesstøtte (SU) efter SU-loven. 10) Statens voksenuddannelsesstøtte (SVU) efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte. <i>Stk. 2.</i> Perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor medlemmet løslades efter afsoning af ubetinget fængselsstraf som følge af en dom, jf. stk. 1. Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem en dom, jf. stk. 1, og afsoningen, medregnes denne periode i perioden efter stk. 1. Hvis medlemmet idømmes bøde eller betinget fængselsstraf, regnes perioden i stk. 1 fra tidspunktet for den endelige dom, jf. stk. 1. <i>Stk. 3.</i> Arbejdsløshedskassen skal træffe afgørelse om, at et medlem, der har modtaget dagpenge, ferie-	

dagpenge eller efterløn, som medlemmet ikke var berettiget til efter stk. 1, skal betale ydelsesbeløbet tilbage.		
		1. Efter § 87 a indsættes i <i>kapitel 13</i>: »§ 87 b. Et medlem er udelukket fra at få udbetalt dagpenge, feriedagpenge og efterløn i en periode på 3 år, hvis medlemmet ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a. <i>Stk. 2.</i> Perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor medlemmet løslades efter afsoning af ubetinget fængselsstraf som følge af en dom, jf. stk. 1. Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem en dom, jf. stk. 1, og afsoningen, medregnes denne periode i perioden efter stk. 1. <i>Stk. 3.</i> Arbejdsløshedskassen skal træffe afgørelse om, at et medlem, der har modtaget dagpenge, feriedagpenge eller efterløn, som medlemmet ikke var berettiget til efter stk. 1, skal betale ydelsesbeløbet tilbage.«
		§ 6
		I barselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 827 af 23. juni 2017, som ændret ved § 1 i lov nr. 288 af 29. marts 2017, § 4 i lov nr. 1669 af 26. december 2017, lov nr. 59 af 30. januar 2018 og § 2 i lov nr. 701 af 8. juni 2018, foretages følgende ændring:
		1. Efter § 49 b indsættes: »§ 49 c. En person har ikke ret til dagpenge efter denne lov i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a. <i>Stk. 2.</i> Perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af ubetinget fængselsstraf som følge af en dom, jf. stk. 1. Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem en dom, jf. stk. 1, og afsoningen, medregnes denne periode i perioden efter stk. 1. <i>Stk. 3.</i> Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse

	om, at en person, der har modtaget dagpenge efter denne lov, som personen ikke var berettiget til efter stk. 1, skal betale dagpengene tilbage.«
	§ 7
	I lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 38 af 19. januar 2018, som ændret ved § 3 i lov nr. 701 af 8. juni 2018, § 3 i lov nr. 707 af 8. juni 2018 og § 3 i lov nr. 739 af 8. juni 2018, foretages følgende ændring:
	1. Efter § 71 b indsættes: »§ 71 c. En person har ikke ret til sygedagpenge fra kommunen i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a. Stk. 2. Perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af ubetinget fængselsstraf som følge af en dom, jf. stk. 1. Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem en dom, jf. stk. 1, og afsoningen, medregnes denne periode i perioden efter stk. 1. Stk. 3. Kommunen skal træffe afgørelse om, at en person, der har modtaget sygedagpenge fra kommunen, som personen ikke var berettiget til efter stk. 1, skal betale sygedagpengene tilbage.«
	§ 8
	I lov om fleksydelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1121 af 17. september 2015, som bl.a. ændret ved § 7 i lov nr. 674 af 8. juni 2017 og senest ved § 2 i lov nr. 1540 af 19. december 2017, foretages følgende ændringer:
Stk. 7. Udbetaling Danmark skal som følge af en dom, jf. stk. 5, træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksydelse for de dage, hvor personen er dømt for overtrædelse af de bestemmelser, der er nævnt i stk. 5. Det gælder, uanset om Udbetaling Danmark tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af fleksydelse for samme periode.	1. § 22, stk. 7, ophæves. Stk. 8-13 bliver herefter stk. 7-12.

Stk. 3. Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om, at en person, der har modtaget fleksydelse, som personen ikke var berettiget til efter stk. 1, skal betale fleksydelsen tilbage.	2. § 22 a, stk. 3, ophæves.
	3. Efter § 22 a indsættes: »§ 22 b. En person er udelukket fra at få udbetalt fleksydelse i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a. Stk. 2. Perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af ubetinget fængselsstraf som følge af en dom, jf. stk. 1. Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem en dom, jf. stk. 1, og afsoningen, medregnes denne periode i perioden efter stk. 1.
§ 27. Hvis modtageren har tilsidesat sin oplysningspligt efter § 4 i lov om Udbetaling Danmark, eller i øvrigt mod bedre vidende uberettiget har modtaget fleksydelse, skal modtageren eller dennes dødsbo tilbagebetale det beløb, der er udbetalt med urette.	4. I § 27 indsættes som <i>stk. 2</i> og 3: »Stk. 2. Udbetaling Danmark skal som følge af en dom, jf. § 22, stk. 5, træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksydelse for de dage, hvor personen er dømt for overtrædelse af de bestemmelser, der er nævnt i § 22, stk. 5. Det gælder, uanset om Udbetaling Danmark tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af fleksydelse for samme periode. Stk. 3. Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om, at en person, der har modtaget fleksydelse, som personen ikke var berettiget til efter § 22 a, stk. 1, eller § 22 b, stk. 1, skal betale fleksydelsen tilbage.«
	§ 9 I lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 188 af 8. marts 2018, som ændret ved § 4 i lov nr. 442 af 8. maj 2018 og § 1 i lov nr. 703 af 8. juni 2018, foretages følgende ændring:
§ 12 f. Den myndighed, der har modtaget resultatet af en sammenstilling eller samkøring af oplysninger efter § 12, stk. 5, i lov om Udbetaling Danmark, skal efter anmodning fra Styrelsen fra Arbejdsmarked og Rekruttering redegøre for den foretagne sagsbehandling på baggrund af resultatet af sammenstillingen eller samkøringen.	1. I § 12 f ændres »stk. 5« til: »stk. 6«.

	§ 10 I lov om Udbetaling Danmark, jf. lovbekendtgørelse nr. 1507 af 6. december 2016, som ændret senest ved § 16 i lov nr. 674 af 8. juni 2017 og § 2 i lov nr. 743 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:
§ 12 i. <i>Stk. 2-8.</i>	1. I § 12 i indsættes efter stk. 1 som nyt stykke: »Stk. 2. Udbetaling Danmark skal samkøre eller sammenstille oplysninger om personer, der ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, med oplysninger fra indkomstregisteret og med nødvendige indtægtsoplysninger fra andre registre, herunder fra andre myndigheder, med henblik på kontrol af, om personerne uberettiget har fået udbetalt en offentlig ydelse i den 3-årige periode, hvor de som følge af dommen er udelukket fra at modtage eller har en begrænset ret til at modtage offentlige ydelser.« Stk. 2-8 bliver herefter stk. 3-9.
§ 12 i. <i>Stk. 2.</i> Udbetaling Danmark skal i en 11-årig periode samkøre eller sammenstille oplysninger om personer, der modtager integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, og som har modtaget en afgørelse om tilbagebetaling efter § 91, stk. 1, nr. 5, i lov om aktiv socialpolitik, med oplysninger fra indkomstregisteret og med nødvendige indtægtsoplysninger fra andre registre, herunder fra andre myndigheder, med henblik på kontrol af, at personerne ikke modtager hjælp i form af uddannelseshjælp eller kontanthjælp uden at opfylde opholdskravet, jf. § 11, stk. 3-5, i lov om aktiv socialpolitik.	2. I § 12 i, stk. 2, der bliver stk. 3, indsættes efter »afgørelse om tilbagebetaling efter § 91, stk. 1, nr. 5, i lov om aktiv socialpolitik«: »eller ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a«.
§ 12 i. <i>Stk. 2. -</i> <i>Stk. 3.</i> Den arbejdsløshedskasse eller myndighed, der har truffet en afgørelse om tilbagebetaling efter de bestemmelser, der er nævnt i stk. 1 og 2, skal videregive oplysninger om afgørelsen til Udbetaling Dan-	3. I § 12 i, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1 og 3«

mark. Omgøres afgørelsen efterfølgende, skal arbejdsløshedskassen eller myndigheden straks underrette Udbetaling Danmark om omgørelsen.	
§ 12 i. <i>Stk. 2-3. -</i> <i>Stk. 4.</i> Udbetaling Danmark skal videregive oplysninger om afgørelser, jf. stk. 3, til kriminalforsorgen, hvis afgørelsen er truffet på baggrund af en dom, hvor den pågældende er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse. Kriminalforsorgen skal underrette Udbetaling Danmark, når den dømte, jf. 1. pkt., løslades.	4. I § 12 i, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 3« til: »stk. 4«, og som 3. pkt. indsættes: »Kriminalforsorgen skal endvidere underrette Udbetaling Danmark ved løsladelse af en person, der afsoner ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.«
§ 12 i. <i>Stk. 2-4. -</i> <i>Stk. 5.</i> Udbetaling Danmark skal videregive resultaterne af samkøringen eller sammenstillingen efter stk. 1 og 2 til en myndighed, der udbetaler en ydelse til en person, der er omfattet af en afgørelse som nævnt i stk. 1 og 2, jf. dog stk. 6.	5. § 12 i, stk. 5, der bliver stk. 6, affattes således: »Udbetaling Danmark skal videregive resultaterne af samkøringen eller sammenstillingen efter stk. 1-3 til en myndighed, der udbetaler en ydelse til en person i perioden med udelukkelse fra eller begrænset ret til offentlige ydelser.«
§ 12 i. <i>Stk. 2-5. -</i> <i>Stk. 6.</i> Udbetaling Danmark skal videregive resultaterne af samkøringen eller sammenstillingen efter stk. 1 til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, hvis det er en arbejdsløshedskasse, der udbetaler en ydelse til en person, der er omfattet af en afgørelse som nævnt i stk. 1 og 2. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering skal herefter videregive oplysningen til arbejdsløshedskassen.	6. I § 12 i, stk. 6, der bliver stk. 7, ændres »efter stk. 1« til: »efter stk. 1-3«, og », der er omfattet af en afgørelse som nævnt i stk. 1 og 2« ændres til: »i perioden med udelukkelse fra eller begrænset ret til offentlige ydelser».
§ 12 i. <i>Stk. 2-6. -</i> <i>Stk. 7.</i> Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan anmode Udbetaling Danmark om oplysninger om, hvilke myndigheder der, jf. stk. 5, har modtaget resultatet af en registersamkøring, med henblik på at styrelsen eventuelt kan indhente en redegørelse om	7. I § 12 i, stk. 7, der bliver stk. 8, ændres »stk. 5« til: »stk. 6«.

den foretagne sagsbehandling på baggrund af resultatet af registersamkøringen, jf. § 12 f i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.	
§ 12 i. Stk. 2-7. - Stk. 8. Samkøring, sammenstilling og videregivelse af oplysninger efter stk. 1-7 kan ske uden samtykke fra borgeren.	8. I § 12 i, stk. 8, der bliver stk. 9, ændres »stk. 1-7« til: »stk. 1-8«.
	§ 11 I lov nr. 743 af 8. juni 2018 om ændring af lov om aktiv social politik, lov om Udbetaling Danmark og udlændingeloven (Indførelse af beskæftigelseskrav for ret til uddannelses- og kontanthjælp og forlængelse af opholdskravet samt ophævelse af bestemmelsen om opholdstilladelse på baggrund af arbejdsmarkeds-tilknytning), foretages følgende ændringer:
§ 1 I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 269 af 31. marts 2017, som ændret ved § 1 i lov nr. 1000 af 30. august 2015, § 8 i lov nr. 674 af 8. juni 2017 og § 5 i lov nr. 1669 af 26. december 2017, foretages følgende ændringer: 1. I § 11, stk. 3, 1. pkt., ændres »7 år inden for de seneste 8 år, jf. dog stk. 4-6« til: »9 år inden for de seneste 10 år, jf. dog stk. 4-8«. 2. I § 11 indsættes efter stk. 5 som nye stykker: »Stk. 6. Retten til uddannelseshjælp eller kontanthjælp er tillige betinget af, at personen har haft ordinær beskæftigelse her i riget i en periode, som sammenlagt svarer til fuldtidsbeskæftigelse i 2 år og 6 måneder inden for de seneste 10 år. 1. pkt. finder anvendelse for udlændinge, der på baggrund af indrejse fra udlandet er blevet folkeregistreret her i riget med virkning fra den 1. januar 2008 eller senere, og som ikke tidligere har været folkeregistreret her i riget, samt for personer, der er blevet folkeregistreret som indrejst fra udlandet i riget med virkning fra den 1. januar 2008 eller senere efter udlandsophold i mere end 12 på hinanden følgende måneder. Stk. 3, 4. og 5. pkt. finder tilsvarende anvendelse for opgørelsen af de 12 måneder, der er nævnt i 2. pkt. Beskæftigelseskravet efter 1. pkt. kræves alene opfyldt én gang, uanset om personen løbende modtager uddannelses- eller kontanthjælp eller genansøger herom. Stk. 7. For personer uden fastsat arbejdstid og for	1. § 1, nr. 1-5 og § 2, nr. 1, ophæves.

personer beskæftiget ved selvstændig virksomhed foretages opgørelse af beskæftigelse efter stk. 6, ved at anvende omregningssatsen i § 13 f, stk. 15. Ved omregning benyttes den omregningssats, som er gældende for det kalenderår, hvor indkomsten er indberettet til indkomstregisteret, eller det indkomstår, som årsopgørelsen dækker.« Stk. 6 og 7 bliver herefter stk. 8 og 9. 3. § 11, stk. 6, som bliver stk. 8, affattes således: »Stk. 8. Kravet om, at personen skal have opholdt sig lovligt her i riget i sammenlagt 9 år inden for de seneste 10 år, og kravet om ordinær fuldtidsbeskæftigelse i 2 år og 6 måneder inden for de seneste 10 år gælder ikke for EU/EØS-borgere, i det omfang disse efter EU-retten er berettigede til hjælpen. Endvidere gælder kravet om ordinær fuldtidsbeskæftigelse her i riget i 2 år og 6 måneder inden for de seneste 10 år ikke for førtidspensionister, der ikke modtager fuld førtidspension efter lov om social pension på grund af betingelserne om optjening eller af en tilsvarende pension fra et andet EU/EØS-land, eller for personer, der har nået folkepensionsalderen, jf. lov om social pension.« 4. I § 11, stk. 7, 3. pkt., som bliver stk. 9, 3. pkt., indsættes efter »stk. 3«: »og beskæftigelseskravet i stk. 6«. 5. I § 27, stk. 1, ændres »opholdskravet i § 11, stk. 3,« til: »betingelserne i § 11, stk. 3 og 6, jf. dog § 11, stk. 8, 2. pkt.,«. § 2 I lov om Udbetaling Danmark, jf. lovbekendtgørelse nr. 1507 af 6. december 2016, som senest ændret ved blandt andet § 16, i lov nr. 674 af 8. juni 2017 og senest ved § 2 i lov nr. 258 af 10. april 2018, foretages følgende ændring: 1. I § 12 i, stk. 2, ændres »11-årig« til: »13-årig«.	
	§ 12 <i>Stk. 1.</i> Loven træder i kraft den 1. januar 2019. <i>Stk. 2.</i> Loven finder ikke anvendelse for domme, der vedrører forhold begået inden lovens ikrafttræden. <i>Stk. 3.</i> Denne lovs § 1, nr. 3, og § 11, stk. 8, i lov om aktiv socialpolitik, som indsat ved denne lovs § 1, nr. 4, finder ikke anvendelse for personer, der modtager uddannelseshjælp eller kontanthjælp ved lovens ikrafttræden, jf. dog stk. 4. <i>Stk. 4.</i> Har udbetalingen af uddannelseshjælp eller

	kontanthjælp efter lovens ikrafttræden været ophørt i 2 hele kalendermåneder eller derover, og ansøges der igen om ydelse, skal de ansøgere, der er nævnt i stk. 3, opfylde § 11, stk. 3 og 8 i lov om aktiv socialpolitik som indsat ved denne lovs § 1, nr. 3 og 4, ved den fornyede ansøgning fra den 1. januar 2019.
--	--